

Tirsdag den 30. april 2013 (D)

1

90. møde

Tirsdag den 30. april 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 42:

Forespørgsel til klima-, energi- og bygningsministeren om fremtidige energipolitiske initiativer.

Af Steen Gade (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Mikkel Dencker (DF), Rasmus Helveg Petersen (RV), Per Clausen (EL), Villum Christensen (LA) og Mike Legarth (KF).

(Anmeldelse 25.04.2013).

2) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Ida Aukén (SF).

3) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Ida Aukén (SF).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af SU-loven, lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser. (Forenkling af udlandsstipendieordningen, udlandsstudielån, ophævelse af bestemmelser om støtte til særlige kompetenceudvidende forløb m.v.).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 06.02.2013. 1. behandling 22.02.2013. Betænkning 16.04.2013. 2. behandling 25.04.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 af 29.04.2013 til 3. behandling af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard)).

5) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 35:

Forslag til folketingsbeslutning om at øremærke 12 uger af barselsorloven til fædre.

Af Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.

(Fremsættelse 30.11.2012. 1. behandling 07.02.2013. Betænkning 17.04.2013).

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 196:

Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love. (Ændring af sammensætningen af bestyrelsen i LD, ATP, AES m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 04.04.2013. Betænkning 24.04.2013).

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om Den Europæiske Unions udvidelse med Kroatien. Af europaministeren (Nicolai Wammen).

(Fremsættelse 05.02.2013. 1. behandling 21.02.2013. Betænkning 19.04.2013).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi. (Ændring af støtte til visse solcelleanlæg).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard). (Fremsættelse 20.03.2013).

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 65:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod efterforskning og indvinding af skifergas.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 21.02.2013).

10) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 101:

Forslag til folketingsbeslutning om en international minimumsgrænse for selskabsskatteprocenten.

Af Nikolaj Villumsen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 04.04.2013).

11) Forespørgsel nr. F 38:

Forespørgsel til finansministeren om satspuljens fremtidige finansiering.

Af Karin Nødgaard (DF) m.fl.

(Anmeldelse 02.04.2013. Fremme 04.04.2013).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

Fra statsministeren har jeg modtaget følgende brev:

»Folketingets formand

Efter min indstilling er det ved kongelig resolution af 24. april 2013 bestemt,

at ledelsen af de under Miljøministeriet hørende forretninger fra og med den 1. maj 2013 til og med den 31. juli 2013 må blive overdraget til handels- og investeringsminister Pia Olsen Dyhr.

Sign: Helle Thorning-Schmidt
/Mohammad Ahsan«

Meddelelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Medlemmer af Folketinget Liselott Blixt (DF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om gratis HPV-vaccination til kvinder født i årene 1993 til 1995.
(Beslutningsforslag nr. B 80).

Ønsker nogen at optage dette beslutningsforslag?
Da det ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 42:

Forespørgsel til klima-, energi- og bygningsministeren om fremtidige energipolitiske initiativer.

Af Steen Gade (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Mikkel Dencker (DF), Rasmus Helveg Petersen (RV), Per Clausen (EL), Villum Christensen (LA) og Mike Legarth (KF).

(Anmeldelse 25.04.2013).

Kl. 13:01

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Ida Auken (SF).

Kl. 13:01

Formanden:

Ida Auken (SF) har søgt om orlov fra den 30. april 2013 på grund af graviditet og fødsel.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Ida Auken (SF).

Kl. 13:02

Formanden:

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 3. stedfortræder for Socialistisk Folkeparti i Københavns Storkreds, Mette Boye, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 30. april 2013, i anledning af Ida Aukens orlov, da 1. og 2. stedfortræder begge har meddelt, at de er forhindret i at indtræde under denne orlov.

Er der nogen, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 13:02

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om udvalgets indstilling, og der stemmes.

Jeg slutter afstemningen.

Udvalgets indstilling er enstemmigt vedtaget med 110 stemmer.

[For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af SU-loven, lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser. (Forenkling af udlandsstipendieordningen, udlandsstudielån, ophævelse af bestemmelser om støtte til særlige kompetenceudvidende forløb m.v.).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 06.02.2013. 1. behandling 22.02.2013. Betænkning 16.04.2013. 2. behandling 25.04.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 af 29.04.2013 til 3. behandling af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard)).

Kl. 13:03

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen drejer sig i første omgang om det stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen afsluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:03

Afstemning

Formanden:

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 1 af ministeren for forskning og innovation og videregående uddannelser som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:03

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen drejer sig herefter om lovforslaget i sin helhed.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er heller ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 110 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Kl. 13:03

mig. Jeg har jo foreslået præcis det samme, som allerede står i regeringsgrundlaget. Jeg har fremsat beslutningsforslaget sådan, at regeringen skal fremsætte et lovforslag inden den 1. juli. Men spørgsmålet er, om regeringspartierne vil udsætte lovforslaget til den 1. august, den 1. september eller til den 1. oktober. Så synes jeg, man skal komme op og sige det. Så er Enhedslisten nemlig til at forhandle med.

Jeg vil godt prøve med en sukkerknald for at lokke regeringen ud af hulleme. Er de enige med mig, når jeg prøver at lokke dem til at stå på deres eget regeringsgrundlag? Hvornår vil de gennemføre forslaget om en øremærket barselsorlov til gavn for såvel mænd som kvinder og børn? Jeg synes, at svaret blæser i vinden. Det bedste ville være, hvis ordførerne kom herop på talerstolen og gav deres egne meninger om dette ligestillingsforslag til kende. Eller putter de sig bag deres borde? Ellers skal man komme og svare mig.

Kl. 13:07

Formanden:

Tak til ordføreren. Er der flere, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:07

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 104 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 35:**Forslag til folketingsbeslutning om at øremærke 12 uger af barselsorloven til fædre.**

Af Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.

(Fremsættelse 30.11.2012. 1. behandling 07.02.2013. Betænkning 17.04.2013).

Kl. 13:04

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører for Enhedslisten og forslagsstillerne.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Af regeringsgrundlaget fra 2011, »Et Danmark, der står sammen«, fremgår det, at regeringen vil øremærke op til 3 måneder af den betalte barselsperiode til manden. Så vidt, så godt. Der burde ikke være nogen ko på isen. Når Enhedslisten alligevel har valgt at fremsætte dette beslutningsforslag, er det, fordi vi er blevet i tvivl om, hvad regeringen egentlig vil, når det kommer til at øremærke barsel til mænd.

Alt for længe har regeringen tøvet på dette område. Førstebehandling af beslutningsforslaget viste, at selv om Enhedslisten kunne glæde sig over nogle få positive tilkendegivelser fra regeringspartierne og ministeren, er der fortsat ingen handling bag de pæne ord. Der henvises alene til et igangværende udvalgsarbejde.

Nu har jeg jo læst betænkningen vedrørende dette beslutningsforslag, og jeg undrer mig over de andre partiers bidrag. Selvfølgelig kan man konstatere, at de borgerlige partier ikke går ind for ligestilling, når det handler om barselsorlov – som jo handler om ligeløn og ligestilling – og når det f.eks. handler om lighed i alderdommen. Men det mest underlige ser jeg, når jeg læser bidraget fra regeringspartierne. Jeg citerer:

»Derfor har beskæftigelsesministeren nedsat et udvalg med repræsentanter for lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationer og øvrige interessenter, som skal afdække og analysere relevante problemstillinger med henblik på at sikre det bedst tænkelige beslutningsgrundlag for en ny barselsordning.«

Hvad betyder det? Jeg bliver nødt til at erkende, at jeg ikke forstår regeringspartiernes bidrag til betænkningen. Det er sort snak for

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 196:**Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love. (Ændring af sammensætningen af bestyrelsen i LD, ATP, AES m.v.).**

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 04.04.2013. Betænkning 24.04.2013).

Kl. 13:08

Forhandling**Formanden:**

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:08

Afstemning**Formanden:**

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om Den Europæiske Unions udvidelse med Kroatien.

Af europaministeren (Nicolai Wammen).

(Fremsættelse 05.02.2013. 1. behandling 21.02.2013. Betænkning 19.04.2013).

Kl. 13:08

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at også dette lovforslag går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi. (Ændring af støtte til visse solcelleanlæg).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 20.03.2013).

Kl. 13:09

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Lars Christian Lilleholt som ordfører for Venstre.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Lovforslaget her er egentlig et godt eksempel på, at der er penge i det, er vi som danskere ikke sene til at udnytte mulighederne. Da vi for få måneder siden indgik en aftale om solcellerne på private husstande, blev vi også enige om at give mulighed for større anlæg – op til 400 kW. Men ingen af os havde jo nok forestillet sig, at der var mulighed for, at nogle så kunne spekulere i, at man kunne opsætte et anlæg på 400 kW og så føre en lille ledning hen til et andet anlæg på yderligere 400 kW og så en ny ledning hen til et tredje anlæg på yderligere 400 kW – ja, rigtig mange hundrede gange 400 kW. Det var ikke det, der var tankegangen bag det daværende forslag, og det er det, som vi retter op på med det forslag, der her ligger på bordet. Det kan vi i Venstre støtte.

Men afgørende for os er også, at der bliver lavet en rimelig overgangsordning, således at de mennesker, der har investeret i tillid til daværende regler, også bliver afregnet efter daværende regler, og det må jo være i forhold til, hvornår lovforslaget er fremsat her i Tinget. Det vil jeg godt sikre mig ministeren og regeringen er enige i. Vi kan i øvrigt støtte lovforslaget.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:11

(Ordfører)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

I Socialdemokratiet ønsker vi at skabe de bedste rammer for omstilling til vedvarende energi, og derfor indførte vi i december 2012 en tilskudsordning, der skulle sætte gang i udbredelsen af solceller ved at betale ejeren af nyetablerede solcelleanlæg en forhøjet pris for den elektricitet, som solcellerne producerer. Meningen med ordningen er, at den skal bidrage til, at husstande kan blive selvforsynende ved hjælp af solceller, og etablering af solceller er en vigtig del af fremtidens samlede energiløsning i Danmark og derfor også et væsentligt bidrag på vejen frem mod et grønnere Danmark.

Det er omvendt ikke meningen med ordningen, at man skal kunne tjene fedt på at bygge solcelleanlæg, som producerer langt mere elektricitet, end husstanden forbruger selv. Det lovforslag, vi behandler i dag, skal sikre, at støtten til etablering af solcelleanlæg gives til projekter, hvor hensigten er, at den enkelte husstand bliver selvforsynende. Lovforslaget skal sikre, at man ikke kan få støtte, hvis man bare er ude på at drive en forretning, som jo i sidste ende kommer til at være betalt af skatteyderne. De penge kunne være anvendt langt mere effektivt i den grønne omstilling, hvis de blev brugt på billigere vedvarende energikilder end netop solceller.

Da vi udformede ordningen, forsøgte vi at forhindre, at der blev etableret for store solcelleanlæg, ved kun at betale en forhøjet sats til anlæg med en produktionskapacitet på max. 400 kW. Det har imidlertid efterfølgende vist sig, at man kan sno sig uden om reglerne, hvad Venstres ordfører også var inde på, ved at dele solcelleanlægget op i moduler, så man har flere gange 400 kW stående ved siden af hinanden. Så den grænse har ikke virket efter hensigten. Samtidig har interessen for at etablere de store solcelleanlæg været betydelig større end forventet på grund af de stordriftsfordele og økonomiske gevinster, der er forbundet med de store solcelleanlæg. Derfor er der behov for, at vi indfører den lovgivning, vi behandler i dag, hvis tilskudsordningen skal tjene sit egentlige formål, som altså er, at solcellerne skal bidrage til den grønne omstilling, men på en måde, så en husstand får dækket den el, man selv bruger. Ved ønske om stordrift på el er der altså billigere vedvarende energikilder end netop solcellerne.

Jeg skal med de her bemærkninger sige, at Socialdemokratiet tilslutter sig lovforslaget.

Kl. 13:13

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Mikkel Dencker som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 13:14

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

I Dansk Folkeparti er vi jo som bekendt med i den aftale, der blev indgået i november mellem de fleste partier her i Folketinget, om at ændre ordningen for solcelleanlæg, som man jo må indrømme hen over efteråret sidste år løb noget løbsk.

Vi er nu nået frem til en situation, hvor det har vist sig, at den ordning, der blev skruet sammen tilbage i november, efterlod det, som jeg vil tillade mig at kalde for et hul, som tillader, at ordningen under visse omstændigheder kan løbe løbsk, ved at ejere af solceller kan serieopstille eller sammenkoble store solcelleanlæg på 400 kW i flere moduler ad gangen på deciderede solcellemarker, så det nærmest bliver en slags fabrikker. Dermed kan de opnå ganske store summer i statsstøtte til produktion af solcellestrøm.

Det har aldrig været meningen med solcelleordningen, at der skulle produceres til andet end til eget forbrug og til husbehov, og derfor er det en utilsigtet brug af ordningen, hvis det kan lade sig gøre.

Det er så den ordning, der bliver grebet ind over for her, ved at vi simpelt hen siger, at de solcelleanlæg, der skal ind under den her ordning, skal være monteret på et tag. Det sætter visse fysiske grænser for, hvor store solcelleanlæg der vil kunne benytte den ordning, der er tale om her. Derfor skal jeg sige, at Dansk Folkeparti støtter, at der gribes ind i solcelleordningen, og at den tilrettes på den her måde.

Jeg vil så samtidig sige, at de overgangsregler, der er skitseret i lovforslaget, kan vi ikke være med til. Vi mener, at der skal laves nogle andre overgangsregler, som sikrer, at folk, der handlede i tillid til de nugældende regler, sikres en ordentlig overgangsperiode, så de ikke kommer i klemme økonomisk.

Derfor ser vi frem til at blive indbudt til forhandlinger med energiministeren og de andre partier bag aftalen om at få lavet en overgangsordning, som er acceptabel og ordentlig for alle parter, der står bag. Så jeg håber, at ministeren senere her i eftermiddag i sit indlæg vil give tilsagn om, at vi får anledning til det.

Hvis vi kan få en ordentlig overgangsordning, skal jeg sige, at Dansk Folkeparti også vil kunne støtte vedtagelsen af det her lovforslag, når vi når frem til tredjebehandlingen.

Kl. 13:16

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Rasmus Helveg Petersen som radikal ordfører.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Tak for det. Jeg skal i lighed med de tidligere talere støtte forslaget. Det er jo en konsekvens af en højere afregningspris, vi indførte på solstrøm fra store anlæg tilbage i december 2012. Det var ikke meningen, at der på den måde blev spekuleret i, at anlæg med den her maksimumsgrænse på 400 kW blev sammenkoblet i store anlæg. Det var ikke det, der oprindeligt var hensigten med loven. Så jeg er enig med de tidligere talere i, at det er et hul i loven, der bliver udnyttet, og som vi her lukker.

Jeg er meget tilfreds med, at vi som konsekvens af den her lov sidestiller store solanlæg med landvindmøller. Vi giver samme afregning på strømmen for landvindmøller som for store solcelleanlæg. Jeg mener generelt, at vi skal have den billigste pris på markedet som fælles standardpris for store anlæg, der producerer vedvarende energi. Det gør vi i det her tilfælde – dog selvfølgelig undtaget de anlæg, der opsættes på et tag – og det gør vi for at sikre, at folk, der opsætter de her anlæg hovedsagelig med sigte på at producere til eget forbrug, fortsat kan gøre det.

Vi vil også se positivt på at lave en overgangsordning, der er rimelig i forhold til de investeringer, der reelt er faldet, men heller ikke mere end det. Tak.

Kl. 13:18

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Steen Gade som SF's ordfører.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

I lighed med de tidligere talere tilslutter SF sig lovforslaget. Det er jo et lovforslag, som på en måde får præciseret det, som var hensigten. Sidst vi lavede lovforslaget, var det et sted, vi ikke rigtig havde set for os kunne blive et problem, og nu løser vi det.

Vi løser det i den forstand, at den nye ordning kommer til at gælde fra fremsættelsestidspunktet. Det er jo, fordi det her var et område, hvor de penge, vi er villige til at bruge på solcelleudbygningen, ikke skulle bruges i så store anlæg, for det havde vi sådan set ikke forestillet os, da vi lavede lovforslaget. Så det er en reparation af en lov, vi har lavet tidligere, og en nødvendig reparation.

Kl. 13:19

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 13:19

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Der skal nok være enkelte, der undrer sig over, hvor mange gange man er nødt til at behandle spørgsmålet om støtteordninger til solceller, før man rammer rigtigt. Jeg kan så sige, at vi ikke er helt færdige endnu, for i går udsendte Klima- og Energiministeriet et nyt forslag i høring, nemlig et forslag, der skal sikre, at lejerne får samme muligheder som ejerne. Det er et rigtig godt forslag, så jeg skal ikke kritisere, at det kommer oven i alt det andet, men bare sige, at det her jo nok er et eksempel på, at der var enkelte ting, vi ikke havde helt på plads, da vi lavede energiaftalen i sin tid, og en af de ting, vi ikke havde på plads, var, hvordan vi skulle forholde os til udbygningen af solceller.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Enhedslisten gerne havde set, at vi havde nogle mere ambitiøse mål, når det handler om, hvor stor en del af vores energiforbrug i 2020 der kan klares ved hjælp af solenergi, solceller. Man må så bare konstatere, at det, der nu ligger i de aftaler, vi lavede, jo er det, vi kunne nå frem til, og set i det lys, er det da rigtig nok fornuftigt, at vi begrænser udbygningen af de her sådan fabriksanlæg, som jo også kunne føre til, at en ikke uvæsentlig del af landbrugsjorden blev brugt til at have solcelleanlæg stående på i stedet for. Det synes jeg sådan set ikke der er meget fornuft i.

Vi har selvfølgelig interesseret os lidt for, om de ændringer, der sker her, så er rimelige og fornuftige, og det er vores klare indtryk, at det er de, ud fra en vurdering af at der skal eksistere nogenlunde lige vilkår, også i forhold til om man nu etablerer solceller på jorden eller man etablerer dem på tag – der er meget af det, som er rigtig indviklet; det kan man også se af mange af de høringssvar, der er kommet, for der kan fremføres mange synspunkter både for og imod. Vores vurdering er, at det her forslag trods alt er endt med at se fornuftigt ud på det område.

Der har i debatten været nævnt en enkelt ting, nemlig spørgsmålet om overgangsordninger, og det er klart, at selvfølgelig skal man etablere overgangsordninger, sådan at ingen med rette – jeg sagde »med rette« – kan sige, at de blev ramt af lovgivning med tilbagevirkende kraft. På den ene side skal overgangsordningen jo heller ikke være sådan en gavebod, men det må vi jo fornuftigvis forhandle om hvordan kan komme til at se ud.

Der er en enkelt ting mere, som også har været med i høringssvarerne, og som ministeren også har tilkendegivet at man er villig til at se på, og det er spørgsmålet om, hvordan man nu skelner mellem det, altså om de her solceller er på tag eller på facader. Der kan være nogle steder, hvor det ved at sige, at det skal være tag, måske giver nogle uhensigtsmæssigheder, som ikke var tilsigtet, og det går jeg ud

fra at vi også får anledning til at drøfte i det videre arbejde med det her lovforslag. Men Enhedslisten er positiv og vil stemme for det her forslag.

Kl. 13:21

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Joachim B. Olsen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 13:22

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Da Liberal Alliances klima- og energiordfører, hr. Villum Christensen, ikke kan være til stede, vil jeg fremføre hans ordførertale:

Så er det tid igen, tid til at ændre vilkårene for solcelleejere og andre investeringslystne danskere, der ønsker at bidrage til den grønne omstilling og gøre en fornuftig forretning.

Når jeg indleder sådan, er det jo, fordi det efterhånden er en månedligt tilbagevendende begivenhed, at vi her i Folketinget skal omregulere solcelleområdet. At dette er problematisk og yderst alvorligt for branchen, skal man ikke læse mange høringsvar for at kunne konkludere.

Det virker lidt, som om man fra regeringens side ikke rigtig ved, hvilket ben man skal stå på. Man synes at have forstået, at økonomiske incitamenter er påkrævet for at skabe de efterspurgte investeringer, men så snart noget viser sig at være en god forretning for de risikovillige investorer, bliver der grebet ind, endda med de facto tilbagevirkende kraft.

Den enkelte investor, om det er hr. og fru Jensen eller en investeringsforening, bliver bombet tilbage med den ene hovsalovgivning efter den anden, en praksis, der er fuldstændig umulig at forsvare. Man skal ikke have gået mange år i skole for at forstå, at det, der skaber investeringslyst, er tryghed, men på energiområdet, hvor vi jo så gerne vil have nye investeringer, er det, som om man gør alt, hvad der er lovgivningsmæssig muligt, for at skræmme alle og enhver væk.

Som det er med så meget anden lovgivning på energiområdet, er dette forslag udtryk for nogle udokumenterede forventninger til prisudviklingen og til, hvordan vi vil energiforsyne os i 2050. I Liberal Alliance ønsker vi mindst mulig statslig indblanding, og som et minimum forventer vi, at den regulering, der foregår, er gennemtænkt og til at regne med. Dette er bestemt ikke tilfældet på solcelleområdet. Vi afventer eksempelvis stadig den tidligere proklamerede strategi for solcelleområdet, men den lader tilsyneladende vente på sig, og imens må solcellebranchen og alle interessenter finde sig i ændringer, ændringer og flere ændringer.

Liberal Alliance kan naturligvis hverken støtte processen eller nærværende lovforslag. Tak.

Kl. 13:24

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 13:24

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget, som først og fremmest er en justering, en ændring, af den oprindelige lovforslag. Det er egentlig ikke en ændring af den politiske aftale, for det var aldrig hensigten, at det her hul i loven skulle være opstået, og derfor er det så nødvendigt nu at ændre på det. Det er selvfølgelig meget uheldigt, det er ærgerligt, og det er der selvfølgelig røde ører over hele vejen rundt. Det må ikke gentage sig.

Men det, det jo handler om, er, at det var blevet en meget attraktiv forretning at etablere den her slags solcelleanlæg. Når jeg siger

meget attraktiv, er det jo i forhold til de støttebeløb, vi giver fra statens side, som jo igen betales af de andre elbrugere. Og derfor er det nødvendigt, at prisen er fair i forhold til den investering, der bliver gjort. Det her handler jo om de store anlæg, og her kunne man altså, hvis man udnyttede hullet i loven, skabe sig en meget stor indtjening, og det bliver der nu sat en stopper for.

Der er også i den forbindelse aftalt et loft på, hvor meget solcelleenergi der skal komme, nemlig de 500 MW. Det er jo ikke for at sætte en stopper for udviklingen og anvendelsen af solcelleenergi, men fordi det er et støttet projekt, hvor statskassen ikke har uanede midler til rådighed, er balancen fundet for den model. Og når det her er opbrugt, jamen så finder vi sammen i ordførerkredsen ud af, hvordan betalingen af støttebeløbene skal være fremadrettet.

Det er vigtigt for mig at påpege fra konservativ side, at der skal laves en overgangsordning, som vi kan stå bag, for at vi kan støtte det her lovforslag, og det skal vi have defineret mellem første og anden behandling. Der er et spørgsmål om, om det skal være tilsluttet netselskabet, sådan som lovforslaget beskriver det i dag. Det er måske et lidt skrap krav, måske er det nok, at man har anmeldt sin ordning eller har indgået en forpligtende kontrakt, som man hæfter økonomisk for. I hvert fald er det vigtigt for os at sige, at vi ikke skal ændre med bagudvirkende kraft, sådan at nogle får tab i meget stor størrelse. Vi vil gerne finde en ordentlig, mindelig løsning, så alle kommer pænt ud af det her, for Folketinget, energiministeren og hans stab har jo ansvaret for, at det er gået galt i den her forbindelse.

Det var ordene fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:26

Formanden:

Tak til ordføreren. Klima-, energi- og bygningsministeren.

Kl. 13:26

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Først og fremmest tak til ordførerne for kommentarerne til lovforslaget. Det kommer jo, som flere har været inde på, som en reaktion på, at de nyligt vedtagne støtteregler utilsigtet har ført til forberedelser af en betydelig udbygning med store solcelleanlæg, der omgår den grænse på 400 kW, som vi i enighed vedtog før jul.

Den politiske solcelleaftale fra 15. november sidste år ændrede på afregningsvilkårene for at sikre en mere balanceret udbygning, hvor støtten står i et rimeligt forhold til de omkostninger, der er forbundet med at etablere et solcelleanlæg. Dette lovforslag udmønter en tillægsaftale fra den 19. marts 2013, som er indgået med flertallet af Folketingets partier.

Med lovforslaget målrettes de allerede vedtagne forhøjede støttesatser til de anlæg, der har som hovedformål at levere el til anlægsejeren. Lovforslaget vil fremme en udbygning med solcelleanlæg, hvor anlæggets størrelse står i et rimeligt forhold til ejerens forbrug. Og derfor foreslås det, at de midlertidigt forhøjede støttesatser, som er 130 øre pr. kilowatt-time for anlæg tilsluttet i 2013, begrænses til at gælde solcelleanlæg, der etableres på taget af bygninger, idet det dog også fortsat skal være muligt for private, der eventuelt ikke har en egnet tagflade, at etablere et mindre solcelleanlæg på jorden, der kan dække en typisk husstands årlige elforbrug.

For fælles solcelleanlæg, der etableres på jorden, foreslås støttesatsen reduceret til 90 øre pr. kilowatt-time.

Effektgrænsen på 400 kW, som viste sig ikke at have den ønskede effekt, foreslås desuden ophævet.

Der er flere ordførere, bl.a. fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, der har spurgt til en overgangsordning, og jeg vil gerne bekræfte det, som jeg også gjorde opmærksom på ved fremsættelsen af lovforslaget, nemlig at vi vil bruge høringsfasen til at tage alle kommentarerne og alle de eksempler, der er på folk, som er gået i gang, med ind, og så vil vi selvfølgelig for forligskredsen fremlægge et forslag til overgangsregler. Det regner jeg faktisk med at gøre al-

lerede i denne uge, så vi kan få en drøftelse af, hvad der er rimelige overgangsregler, sådan at ingen kommer i klemme, men så det på den anden side bliver helt klart, hvem der er omfattet, og hvem der ikke er omfattet.

Enhedslisten bemærker jo rigtigt, at det ikke er første gang, og at det heller ikke er anden gang, at vi er inde at ændre på de regler. Og jeg er selvfølgelig også ked af, at vi ikke fra starten kunne se, om jeg så må sige, den mulighed for at omgå reglerne, som der viste sig, og det håber jeg ikke skal gentage sig. Dog er det jo rigtigt, som Enhedslisten sagde, at der kommer et positivt forslag, som vi aftalte, allerede da vi lavede ændringen i solcelleordningen, nemlig et forslag, der gør det muligt for almennyttige boligforeninger at etablere solceller på tagene, sådan at det ikke bare er parcelhusejere, men også folk, der bor i byen, både i almennyttige boliger, i andelsboliger og i ejerforeninger, der får mulighed for at få glæde af støtten til solceller.

Hr. Joachim B. Olsen, som jeg nu ikke skal gå for hårdt til, da han jo ikke er ordfører, mener, det sådan er udtryk for en zigzagkurs. Men man kunne egentlig godt sige, at det måske er Liberal Alliance, der lidt fører en zigzagkurs her, for Liberal Alliance plejer jo at være stærkt optaget af, at det ikke bliver for dyrt for elforbrugerne med den grønne omstilling. Og det er præcis det, som jeg tror forligskredsen også er stærkt optaget af, og derfor er det selvfølgelig også meningen, at når solceller bliver markant billigere, reducere man også støtten. Det giver også mening, at man for at fremme den, kan man sige, folkelige forankring og fremme folks lyst til at være med, prioriterer, at når man så laver solceller, sørger man for, at folk både på land og i by kan være med til at investere i det.

Det sidste, jeg lige skal gøre opmærksom på, er, at Enhedslistens ordfører jo sagde, at han gerne ville have haft endnu flere solceller, end vi nu er blevet enige om i energiforliget, og den konservative ordfører nævnte en grænse på 500 MW. Jeg skal bare sige, at der dog er sket det, at for godt et år siden var fremskrivningen sådan set, at vi i 2020 ville have 6 MW sol. Nu er fremskrivningen og aftalen jo, at vi kommer til at få op imod 800 MW. Men det er rigtigt, at når vi når de 500 MW, så har vi aftalt, at vi snakkes ved om, hvad der skal ske fremadrettet.

Så med disse bemærkninger vil jeg gerne takke for den interesse, som Tinget i dag har udtrykt, og jeg ser frem til at fortsætte de konstruktive drøftelser om lovforslagets enkelte elementer i udvalget.

Kl. 13:31

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Klima-, Energi- og Bygningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 65:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod efterforskning og indvinding af skifergas.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 21.02.2013).

Kl. 13:31

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Klima-, energi- og bygningsministeren.

Kl. 13:31

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Tak, hr. formand – ja, så er jeg her igen. Og tak til Enhedslisten for forslaget. Jeg har set frem til at få en debat i Folketinget om skifergas i Danmark, det er en vigtig sag, og det var også baggrunden for, at jeg som en af mine første gerninger i ministerstolen besluttede at lave et midlertidigt stop for uddelingen af nye tilladelser, indtil vi havde erfaringer fra de to første tilladelser.

Enhedslistens forslag lægger op til at forbyde al aktivitet vedrørende skifergas i Danmark her og nu, og forslagsstillerne mener også, at regeringen skal trække de to gældende tilladelser med hensyn til skifergas tilbage, som blev givet under den tidligere regering. Regeringens linje i forhold til skifergas er klar: Vi ønsker at få undersøgt, både om der er et potentiale for produktion af skifergas i Danmark, og om en sådan indvinding kan gennemføres miljømæssigt fuldt forsvarligt. Og derfor fastholder regeringen sin linje om, at vi ikke ønsker at udelukke indvinding af olie og gas i Danmark på nuværende tidspunkt, hverken i Nordsøen eller på land. Men forudsætningerne er selvfølgelig ubetinget, at det kan ske sikkerhedsmæssigt og miljømæssigt fuldt forsvarligt.

Der skal ikke herske tvivl om, at regeringen tager de bekymringer, der rejses fra forslagsstillerne side, alvorligt. Det var derfor, regeringen sidste sommer indførte nye miljøregler for skifergasboringer. Der er nu et obligatorisk krav om en redegørelse for virkninger på miljøet, en VVM-redegørelse, hvis der skal gennemføres opspærkning eller frakturering, som det kaldes, af skiferlag på land i Danmark. Det er også baggrunden for, at jeg sidste sommer indførte en pause for nye tilladelser til efterforskning og indvinding af olie og gas på land, hvor målet er skifergas.

Dermed har regeringen altså indført en pause for at undersøge muligheden for at fremme produktionen af skifergas på netop en sikkerhedsmæssigt og miljømæssigt fuldt forsvarlig måde. Regeringen vil afvente resultaterne af den igangværende efterforskning efter skifergas og resultaterne fra de internationale analyser, som der bliver lavet rigtig mange af i øjeblikket i hele verden, før det overvejes at udstede nye tilladelser.

Som jeg netop har orienteret Energiudvalget og Miljøudvalget om, har Frederikshavns Kommune besluttet, at der skal udarbejdes en VVM-redegørelse for den første fase af efterforskningsboringen efter skifergas i Nordjylland. I denne fase er der alene planer om at tage prøver af skiferlagene og undersøge, om der er naturgas dernede. Aktiviteterne svarer til at gennemføre en dyb boring, som når man leder efter geotermisk vand i undergrunden. Først når denne prøveboring er foretaget – i en eventuel fase II af boringen – vil der ske frakturering og prøveproduktion af gassen. For den del af boringen har regeringen altså indført en obligatorisk VVM-pligt, og derfor skal der i givet fald udarbejdes en rapport med vurdering af virkninger på miljøet. Jeg er også meget opmærksom på, at det er nødvendigt at sikre opbakning til en gennemførelse af boringen, også lokalt. Med de gældende regler og procedurer og med de beslutninger, vi har taget, får vi belyst de miljømæssige og sikkerhedsmæssige

forhold i forbindelse med efterforskningsboringen i Nordjylland godt og grundigt.

Ud over de miljømæssige og sikkerhedsmæssige spørgsmål rejser forslagsstillerne fra Enhedslisten også spørgsmålet om de klimamæssige effekter af skifergas. Der er oplagt et dilemma forbundet med, at Danmark på den ene side har en meget ambitiøs målsætning om at frigøre sig fra fossile brændsler, og at vi på den anden side aktivt leder efter nye kilder af fossile brændsler.

Vi har en ambitiøs plan for omstillingen af det danske energisystem til at blive uafhængigt af fossile brændsler, og den plan holder vi fast i, det er en mærkesag for regeringen, og vi arbejder hårdt for at realisere den. Men de fossile brændsler vil være en vigtig del af energisystemet i Danmark i en del år endnu, og derfor kan der også være god mening i at bringe naturgas på markedet, også i transportsektoren, og også i stedet for kul. For hvis naturgassen erstatter de langt mere forurenende kul, vil det – i en overgangsfase – være på plussiden i forhold til klimaet. Der er ingen tvivl om, at regeringen ønsker at gøre Danmark uafhængigt af fossile brændstoffer, og vi ønsker at vise, at et rigt samfund kan gøre det på en økonomisk forsvarlig måde. Men efter min opfattelse giver det ikke mening, at Danmark alene prøver at stoppe udbuddet af fossile brændstoffer i verden. Alternativet til Danmarks effektive og miljømæssigt ansvarlige produktion er jo, at vi i stedet for importerer fra andre lande, nemlig f.eks. fra lande, der laver tjæresandsproduktion eller andre langt mindre bæredygtige former for olie- og gasproduktion.

Regeringen finder derfor ikke, at vi vil opnå noget på klimafronten ved at stoppe for udbuddet af gas fra Danmark. Tværtimod ser vi gerne, at indvindingen af olie og gas i Danmark kan bidrage til at finansiere vores velfærdssamfund og ikke mindst den grønne omstilling. Så hvis jeg skal opsummere det kort, kan det gøres sådan:

Regeringen står ved tilladelserne til Total og Nordsøfonden til efterforskning og indvinding af olie og gas i Danmark, også selv om det drejer sig om skifergas. Men der skal indhentes flere oplysninger om skiferlagene i undergrunden, og det skal undersøges, om der er naturgas, og om det kan udvindes miljømæssigt og sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Selskaberne har en ret til at udføre deres aktiviteter, men det skal selvfølgelig gennemføres i overensstemmelse med den gældende lovgivning, ikke mindst på miljøområdet. Regeringen ser gerne, at selskaber investerer i efterforskning og produktion af olie og gas i Danmark, både i Nordsøen og til lands, så længe aktiviteterne kan ske sikkerhedsmæssigt og miljømæssigt forsvarligt. Og derfor kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Jeg har allerede svaret på en række spørgsmål fra Energiudvalget i relation til skifergas, men det siger selvfølgelig sig selv, at jeg også meget gerne svarer på de skriftlige spørgsmål, der måtte komme under udvalgsbehandlingen.

Kl. 13:37

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:37

Per Clausen (EL):

Jeg har forstået, at regeringen er meget optaget af at fokusere på at gøre en indsats for, at vi holder os inden for det, man kalder 2-gradersmålsætningen i klimapolitikken. Det har selvfølgelig nogle konsekvenser for, hvor meget CO₂ man mener er forsvarligt at udlede i atmosfæren.

Jeg vil godt spørge ministeren, om han ikke er enig med mig i, at hvis man gennemfører de planer, der i dag findes globalt for, hvor meget af fossile brændsler der skal hives op af undergrunden, og man brænder det af, så er vi langt, langt hinsides 2-gradersmålsætningen. Så mit spørgsmål til energiministeren er bare dette stilfærdi-

ge: Når vi nu ikke i Danmark skal holde igen med at udvinde, hvor skal man så det?

Kl. 13:38

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:38

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Det er, så vidt jeg ved, korrekt, at der er en del studier, der påviser, at det bliver endog meget vanskeligt at nå 2-gradersmålsætningen, hvis alle de kendte reserver af gas og kul og olie bliver hevet op af undergrunden. Det, der er spørgsmålet, er selvfølgelig, hvordan vi mest effektivt kan forsøge at undgå den situation, at alle de fossile brændsler bliver hevet op. Der er det min overbevisning, at det mest effektive, vi kan gøre, sådan set er at bevise, at man kan drive et moderne velfærdssamfund uden brug af fossile brændsler. Ikke alene kan man gøre det, men det er også økonomisk rentabelt. Det medfører en lang række andre positive miljømæssige og økonomiske og beskæftigelsesmæssige effekter. Det tror jeg er den bedste og mest effektive strategi.

Virkningen af, at vi lukkede og slukkede for skiffergas i Nordjylland – og hvis jeg nu skal tage ordføreren på ordet, går jeg ud fra, at så skulle man også lukke al olie- og gasproduktion i Nordsøen – vil jo udelukkende være, at der så ville blive importeret gas og olie andre steder fra. Det ville være en symbolsk, nogle ville synes sympatisk gestus, men den ville ingen virkning have. Så vil jeg hellere have, at Danmark udvinder de ressourcer, vi har, effektivt og miljømæssigt forsvarligt, og at vi så benytter provenuet – f.eks. det ekstra provenu, vi nu får fra Nordsøen – til at investere i effektiv togdrift og andre grønne løsninger.

Kl. 13:39

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:39

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtig spændende, når regeringen sådan skifter opfattelse af, hvad der driver udviklingen. Jeg kan forstå, at det her er en efterspørgselsorienteret teori, som ligger bag. Det er altså efterspørgslen, der ikke skal udvides, men begrænses. Og tak for det, altså at man kan skifte alt efter, hvad der sådan er mest bekvemt.

Men jeg vil godt spørge klimaministeren en gang mere: Når nu vi ved, at skiffergas er dybt problematisk af miljømæssige grunde, også fordi udvindingen af skiffergas faktisk kræver ganske meget energi, så energiregnskabet ikke er ret godt, var det så måske her, man kunne sige, at her sætter vi proppen i og siger, at det vil vi ikke?

Jeg ved godt, at vi i øvrigt leverer rigeligt med olie og gas til CO₂-forureningen og til at ødelægge klimaet, med lige præcis her sætter vi grænsen, og det, at man ikke er absolut korrekt, behøver jo ikke betyde, at man ikke sætter en grænse et eller andet sted. Og det kunne jo så være her.

Kl. 13:40

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:40

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Det er jo korrekt, at vi bl.a. i USA har eksempler på skiffergasudvinding, som har været virkelig skadelig for miljøet, og som er foregået ineffektivt med store udledninger af metan. Og den form for skiffergasudledning vil vi naturligvis aldrig tillade i Danmark. Det Internationale Energiagentur har jo lavet en hel rapport med nogle gyldne

regler, golden rules, for, hvad man skal gøre for at kunne lave bæredygtig udvinding af skifergas. Og om det kan lade sig gøre, beror meget på, hvad det er for en type skifergas, der er, og hvad det er for en form for kemikalier, der skal benyttes. Og er der overhovedet noget skifergas dernede, der kan udvindes fornuftigt? Det ved vi alle sammen, når vi har lavet en prøveboring efter det.

Men jeg vil gerne give det helt ultimative tilsagn herfra, at der ikke bliver igangsat nogen skifergasproduktion i Danmark, hvis ikke vi er fuldstændig sikre på, at det kan gøres miljømæssigt forsvarligt.

Kl. 13:41

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 13:41

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Jeg skal lige spørge ministeren om noget. I Frederikshavn Kommune har man sagt, at der skal laves en VVM-redegørelse. Hvad er ministerens holdning til, at byrådet har truffet den beslutning? Vi ved jo godt, at Total gerne vil hurtigt i gang med at bore efter gas, men jeg vil godt lige høre, hvad ministeren siger til, at byrådet har truffet den beslutning, at der skal laves en VVM-redegørelse, før man må have lov til at prøvebore.

Kl. 13:42

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:42

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

I Danmark har vi jo valgt at lægge sådanne beslutninger lokalt. Det har vi gjort både i forhold til vindmøller og i forhold til udvinding af mineraler og skifergas, af den grund at vi tror på, at det er de lokale myndigheder, der er tættest på borgerne, der bedst kan træffe den slags beslutninger. Og jeg står sådan set hundrede procent på mål for, at den slags beslutninger bør ligge lokalt, også når der bliver truffet beslutninger, der måske ikke er helt sædvanlige i forhold til den type aktiviteter, der er til stede, men som bliver truffet, fordi man også vil sikre sig, at lokalbefolkningen er tryk ved, hvad der foregår. Så sådan er det. Det er sådan, vi har indrettet lovgivningen i Danmark, og jeg skal ikke gøre mig til overdommer over, om det er klogt eller fornuftigt, eller om det er noget andet. Jeg konstaterer blot, at det er det valg, som kommunalbestyrelsen i Frederikshavn har taget, og det er de i deres gode ret til at gøre.

Kl. 13:43

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 13:43

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg var glad for at høre ministerens holdning til beslutningen om VVM-redegørelsen.

Noget andet er: Har ministeren dannet sig et indtryk af, om den oplysning, der er sendt ud til lokalbefolkningen – jeg er ret sikker på, at ministeren har fulgt lidt med i, hvad der er sket i Nordjylland – har været tilstrækkelig fra selskabets side, altså om de har gjort det på den rigtige måde? For der har jo været indkaldt til nogle møder, hvor det var sådan lige i sidste øjeblik, man fandt ud af, at der skulle holdes et møde, og nogle fik invitation til mødet, og andre fik ikke invitation til mødet, og oplysningsmøderne blev lagt på dage, hvor byrådet i hvert fald ikke kunne komme, fordi der var byrådsmøde.

Jeg skal bare lige høre, om ministeren synes, at det har været en god orientering af lokalbefolkningen, der er sket, eller om ikke ministeren synes, at der måske fra selskabets side kunne have været en

lidt mere – hvad skal man sige? – aktiv indsats, forud for at man skulle til at lave de prøveboringer.

Kl. 13:44

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:44

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Jeg er bange for, at jeg kommer til at skuffe ordføreren med mit manglende kendskab til detaljerne i planlægningen af de møder, som ordføreren omtaler her. Jeg har ikke nogen holdning til, om de blev holdt på det rigtige tidspunkt, og til, hvornår der blev indkaldt til dem. Det har jeg ingen viden om overhovedet. Men det er jo da mit indtryk, at man har gjort en del for at informere om, hvad indvinding af skifergas indebærer og ikke indebærer. Men hvis man ikke føler sig informeret, må der jo gøres en endnu større indsats, det er klart.

Nu får vi jo tid til at gøre det, og hele filosofien i den tilgang til det her, som regeringen har, er, at vi i princippet gerne vil have efterforskningen, og vi vil også gerne have indvinding af skifergas, hvis det kan gøres forsvarligt, men vi vil være helt sikre på, at det *kan* gøres forsvarligt, og vi vil gerne betrykke lokalbefolkningen i, at det kan det. Og det er derfor, vi ligesom har sagt, at så venter vi med at give flere tilladelser, og så får vi en evaluering af efterforskningen, og så kan vi overveje, om vi vil give flere tilladelser. Det er jo alt sammen udtryk for, at vi tager det meget alvorligt, at folk skal føle, at de er veloplyste og kan føle sig trygge ved det her.

Kl. 13:45

Formanden:

Tak til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger nu. Så er det hr. Lars Christian Lilleholt som ordfører for Venstre.

Kl. 13:45

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Venstre er i den her sag sådan set meget på linje med klima- og energiministeren. Vi skal undersøge mulighederne. For os er det også afgørende, at det sker sikkerhedsmæssigt og miljømæssigt på en forsvarlig måde, således at man tager hensyn til grundvand og andre interesser, der kan være, og skaber den størst mulige sikkerhed for lokalbefolkningen.

Skifergas kan jo også bidrage til at sikre, at Danmark i mange år er selvforsynende med energi. Det kan også bidrage til at skaffe indtægter til den danske stat. Så derfor kan vi støtte, at vi fortsætter med at undersøge mulighederne – selvfølgelig i respekt for, at Frederikshavn Kommune har ønsket, at der skal være en VVM-undersøgelse. Det er Frederikshavn Kommunes egen afgørelse, og det kan vi også bakke op om.

Venstre afviser beslutningsforslaget.

Kl. 13:46

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:46

Per Clausen (EL):

Jeg vil spørge hr. Lars Christian Lilleholt om, hvorvidt den kendsgerning, at man i flere europæiske lande har indført et stop for udviklingen af den her metode, bl.a. med henvisning til grundvandet og risici i forhold til grundvandet, ikke gør, at det måske ville være fornuftigt, at man, inden man havde givet de tilladelser, som man nu har givet, da havde sikret sig, at det faktisk var muligt at gennemføre det her på en miljømæssigt forsvarlig måde, for det synes jeg måske er lidt afgørende; altså det, at man sætter noget i værk, som man

først efterfølgende finder ud af om kan ske fornuftigt, synes jeg ikke er særlig hensigtsmæssigt.

Kl. 13:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:47

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg tror også, at det er helt afgørende, at det sker miljømæssigt forsvarligt. Det har vi også tillid til er det, der sker. Det er professionelle aktører, der er inde på området, og selvfølgelig skal vi løbende følge med og sikre os også fra statens og Folketingets side, at det sker på en miljømæssigt forsvarlig måde, og at man ikke foretager tiltag, som kan risikere at skade eksempelvis grundvandet. Og det har jeg tillid til.

Kl. 13:47

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:48

Per Clausen (EL):

Men hr. Lars Christian Lilleholt er vel enig med mig i, at det er problematisk, at man sådan set har givet en tilladelse til at gennemføre en udvinding med en ny metode, som man ikke har brugt i Danmark tidligere, og som har givet miljømæssige problemer andre steder, uden at man tilsyneladende rigtig vidste, hvad man gjorde. For hvis man går tilbage og kigger i de papirer, som dannede udgangspunkt for, at alle i det daværende energiudvalg i Folketinget accepterede, at den her tilladelse blev givet, kan man jo ingen steder finde, at der stod noget om, at det var skifergas.

Kl. 13:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:48

Lars Christian Lilleholt (V):

[Lyddudfald] ... i stedet for andre myndigheder, miljømyndighederne, følger med i, hvad der foregår, og sikrer, at det sker på en miljømæssigt og sikkerhedsmæssigt forsvarlig måde.

Kl. 13:48

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:48

(Ordfører)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Først og fremmest er det vigtigt at sige, at Socialdemokraternes holdning er, at vi skal værne om og beskytte vores miljø og vores klima bedst muligt. Vi ønsker på ingen måde at spille hasard med vores drikkevand og vores miljømæssige sikkerhed generelt. Og derfor støtter Socialdemokraterne ikke udvinding af skifergas, medmindre udvindingen foregår på sikker og forsvarlig vis.

Men det er også Socialdemokraternes holdning, at vi skal udnytte de naturressourcer, vi har, så godt vi kan – selvfølgelig igen under forudsætning af, at udnyttelsen af ressourcerne ikke alene foregår på miljømæssigt forsvarlig vis, men også bidrager til vores velfærdssamfund og vores fællesskab og i øvrigt til den grønne omstilling, som også skal finde sin finansiering et sted fra.

Der ligger muligvis et potentiale for udvinding af skifergas i Danmark og faktisk især her i Danmark. Undersøgelser peger på, at Danmark er et af de lande i Europa, som har det største potentiale for

udvinding af skifergas. Danmark har altså mulighed for at blive selvforsynende og ikke være afhængig af prisen på gas og olie i andre lande, og det er efter Socialdemokratiets overbevisning en klar gevinst.

Når andre lande alligevel anvender gas og olie, og når vi kan blive tvunget til at importere det, så virker det en lille smule tåbeligt ikke at bruge vores egne ressourcer i stedet for. Vi skal jo se det i lyset af, at vi i Danmark har truffet en beslutning om at skulle være fossilfri i 2050, og det vil sige, at om end vi helst ville være fri, så kommer vi frem til 2050 til at bruge fossilt brændstof i Danmark. Og dér er der altså fordele forbundet med skifergas, eksempelvis i forhold til kul. Så kan skifergas naturligvis være en økonomisk gevinst for Danmark og kan også sikre penge til velfærdssamfundet. Vi får nemlig mulighed for at beskutte udvindingsselskaberne, ligesom vi gør det med de selskaber, der pumper olie op af Nordsøen.

Så synes jeg måske, det er en lille smule paradoksalt, at Enhedslisten fremsætter det her forslag, når jeg ikke tidligere har set forslag fra Enhedslisten om at stoppe udvindingen af olie og gas fra Nordsøen. Det ville der da være en eller en form for konsistens i, og derfor glæder jeg mig til at høre, når Enhedslisten kommer på talerstolen, hvorfor det er, at man ikke i forlængelse af det her fremsætter et forslag om et forbud mod at pumpe olie op af Nordsøen. Det ville vel ligge i klar forlængelse heraf, hvis man har et ønske om ikke at bruge fossile brændsler.

Vi tager bekymringerne, der er forbundet med udvindingen af skifergas, meget, meget alvorligt og har jo set nogle skrækeksempler fra USA. Derfor er jeg også glad for, at ministeren heroppe fra talerstolen tilkendegav, at der aldrig kommer til at foregå udvinding af skifergas på samme vilkår som ved de skrækeksempler, vi har set fra USA. Og det betyder selvfølgelig, at vi ikke bare borer løs i Danmark uden at tænke os om. Vi tager hele tiden bittesmå skridt; vi venter på, at vi har den fornødne viden om indvinding, før vi giver tilladelse til frakturering og til nye borer.

I Frederikshavn, som har det mest fremskredne skifergasprojekt i Danmark, kræver byrådet, som det også tidligere er blevet nævnt, en fuld VVM-undersøgelse, før man foretager de første borer. De borer, der er de første i fase 1, svarer til de borer, man bruger, når man leder efter varmt vand i undergrunden, og har altså alene til formål at fastslå, om der er skifergas i undergrunden. Borer som dem, der laves i Frederikshavn i fase 1, har vi foretaget ikke mindre end 102 gange, og derfor kender vi de risici, der er forbundet med de borer. Og når vi nu kender de risici, der er forbundet med de borer, håber jeg ikke, at VVM-undersøgelsen vil få sat en stopper for projektet i Frederikshavn. Det er nemlig efter Socialdemokratiets overbevisning vigtigt at få slået fast, om der er skifergas eller ej.

Når vi så når frem til selve produktionsboringerne, skal vi selvfølgelig træffe enhver sikkerhedsforanstaltning for at sikre, at skifergasudvindingen er miljømæssigt forsvarlig. Og derfor er den påkrævede VVM-undersøgelse i forhold til fase 2, som regeringen har besluttet, fuldstændig på sin plads. For Socialdemokratiet er det centralt, at vi ikke forurener vores drikkevand, men det er også vigtigt for os, at de naturressourcer, vi har – både i Nordsøen og på land – bliver taget i anvendelse, så vi ikke bliver afhængige af import andre steder fra.

Derfor skal vi først tage endelig stilling til, om vi kan udvinde skifergas, når vi har den fornødne viden om de risici, der er forbundet med udvinding. Og viser det sig, at det ikke er forsvarligt, jamen så er skifergas ikke vejen frem for Danmark. På den baggrund mener Socialdemokraterne, at det er alt, alt for forhastet at afblæse efterforskningen af skifergas, og vi kan dermed ikke støtte det beslutningsforslag, vi behandler her i dag.

Kl. 13:53

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Nu er jeg selvfølgelig ked af ikke at kunne opfylde fru Pernille Rosenkrantz-Theils forventninger om, at jeg skulle indtage et alt eller intet-standpunkt. Det er selvfølgelig ærgerligt at skuffe på den måde, men jeg vil godt spørge fru Pernille Rosenkrantz-Theil, om hendes ønske om at sikre skifergasudvindingen hænger sammen med et ønske om, at Danmarks skal være selvforsynende, eller om det handler om et ønske om at sikre så store indtægter som muligt ved at sælge fossile brændstoffer, samtidig med at man arbejder internationalt for at begrænse anvendelsen af det samme.

Kl. 13:53

ling. Men så længe vi ikke er fuldstændig fri af afhængigheden af de fossile brændsler, kan det ikke være anderledes, end at de to ting må følges ad og køre parallelt i en given periode.

Kl. 13:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:54

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Mikkel Dencker som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 13:56

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

For så vidt begge dele. Det er da naturligvis sådan, at vi, når vi har både olie- og naturgasressourcer, så også eksporterer de ressourcer, og det er da min forhåbning, at vi i Danmark, hvis man kan pumpe skifergas op på forsvarlig vis, så også får mulighed for at få del i de indtægter, der vil være i forbindelse med eksport, og på den måde også kan bidrage til at finansiere ikke alene det danske velfærdssamfund, men jo også den store grønne omstilling, som vi her i Danmark står i spidsen for på verdensplan.

Kl. 13:54

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Dansk Folkeparti afviser beslutningsforslaget her fra Enhedslisten. Det gør vi med den begrundelse, at vi går ind for, at man skal udnytte de naturressourcer, som der er i Danmark, bedst muligt til gavn for landets borgere og til gavn for landets økonomi.

Vi har en flere årtier lang erfaring med at udnytte olie- og gasforekomsterne i Nordsøen, hvilket har ført til, at Danmark bl.a. er selvforsynende med olie og gas. Det har også ført til betydelige indtægter til statskassen i de årtier, der er gået. Nu viser det sig, at der muligvis er store forekomster af skifergas flere forskellige steder i Danmark. Det er mest aktuelt i Nordjylland, hvor man vil undersøge mængderne af det og tilgængeligheden af det.

I Dansk Folkeparti håber vi, at det er muligt at udvinde de mængder skifergas, der måtte være til stede, for at vi kan forfølge den strategi for selvforsyning med energi, som vi har forfulgt i mange år, og som vi håber at vi med skifergassen kan forlænge med mange år endnu.

Det er sådan, at vi i Danmark har et rigtigt godt gasinfrastrukturet. Vi har vores naturgasnet, som rigtig mange husstande er koblet op på. De har dermed deres opvarmning fra gas fra Nordsøen. Skifergassen kunne ganske nemt kobles ind og være med til at forsyne danske husstande med god og relativt billig energi til opvarmning. Der er også den fordel, at man ved brug af det allerede eksisterende gasnet også kunne åbne gastankstationer, hvis vi skulle komme dertil, at vi også ville begynde at anvende gas i transportsektoren i meget større omfang, end det er tilfældet nu. Der er mange fordele ved at anvende gas, f.eks. til bybusser, fordi udstødningen fra bybusser, der kører på gas, er langt, langt renere end den udstødning, der er fra dieseldrevne bybusser. Så derfor kunne der være et godt miljøargument i at bruge noget af den her skifergas som brændstof til vores bybusser.

Jeg vil gerne sige, at vi i Dansk Folkeparti lægger vægt på, at det skal foregå på en miljømæssigt forsvarlig måde, når skifergas skal udvindes. Det er vigtigt for os, at de beboere, der kommer til at bo i nærheden af de steder, hvor man udvinder skifergassen, kan føle sig trygge ved, at det foregår på en miljømæssigt forsvarlig måde, at de ikke føler sig utrygge ved det, og at det sundhedsmæssigt er i orden, det, der foregår. Derfor bakker vi også op om, at man i Frederikshavn Byråd har besluttet at lave den her VVM-redegørelse, som allerede har været omtalt tidligere i debatten. Her skal man så godt som overhovedet muligt undersøge, om der er nogle miljømæssige risici forbundet med udvindingen af skifergas. Derfor er vi også trygge ved, at det bliver undersøgt rigtig godt og til bunds, så vi i den sidste ende får et beslutningsgrundlag for, om det er noget, der skal gås videre med.

Så derfor skal jeg sige, at vi ser store perspektiver i udvindingen af skifergas i Danmark ikke alene af hensyn til selvforsyningen, men også af hensyn til økonomien. Statskassen kan få et stort provenu fremadrettet på grund af det her, men det skal selvfølgelig ske på en miljømæssigt forsvarlig måde. Det er så det, man er i gang med at undersøge nu.

Derfor skal jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti afviser beslutningsforslaget.

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:54

Per Clausen (EL):

Jeg vil så bare gentage mit spørgsmål til fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Skal jeg forstå det på den måde, at det er Socialdemokraternes holdning, at det i fremtiden skal være en vigtig indtægtskilde for Danmark og den danske stat at sælge og eksportere fossile brændstoffer, fordi man har en forhåbning om, at der i andre lande stadig væk vil være en stor efterspørgsel efter fossile brændstoffer, selv om man siger, at man går ind for at reducere udledningen af CO₂? Jeg synes faktisk, at det er et rigtig spændende synspunkt, at man satser på eksport af og indtægter fra brændselsformer, som man ikke ønsker anvendt.

Kl. 13:54

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Per Clausen, at jeg synes, at det er et rigtig relevant dilemma. Det er jo utrolig dilemmafyldt, at vi har en tid, hvor der i en periode fortsat vil være behov for at bruge fossile brændsler, fordi vi ikke kan udfase dem fra den ene dag til den anden. Det vil sige, at man på en og samme tid kan have et ønske om at bruge og også eksportere fossile brændsler, altså både anvende dem i Danmark og eksportere dem til andre lande, og et ønske om at lave en grøn omstilling. Vi arbejder jo i internationale sammenhænge for, at de reduktionskrav, der er, bliver så høje som overhovedet muligt, men vi gør os jo ikke nogen illusioner om, at man fra den ene dag til den anden kan være uafhængig af fossile brændsler. Derfor er det vores ønske, at Danmark i den periode, hvor vi anvender fossile brændsler, bruger de naturressourcer, vi har her, hvad enten det er olie og gas i Nordsøen eller skifergas, såfremt det kan foregå på miljømæssigt forsvarlig vis, vil jeg gerne lige sige i parentes bemærket.

Kl. 13:55

Det vil altså sige, at jeg er helt med på, hvor dilemmafyldt det er, at man på den ene side begynder at kigge efter en ny type af fossile brændsler, og at man på den anden side ønsker den grønne omstil-

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 14:00

mål om at være fossilfri i 2050. Det vil en eventuel produktion af skifergas ikke ændre på. Vi skal derfor afvise Enhedslistens forslag.

Kl. 14:03

Kl. 14:00

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:03

Per Clausen (EL):

Jeg er sådan set meget glad for, at hr. Mikkel Dencker i lighed med de øvrige ordførere støtter Frederikshavn Kommunes forsigtige tilgang til den her problemstilling. Jeg synes, det er godt og vigtigt, at der er den meget klare tilkendegivelse også fra Folketingets side i den sag.

Men det, jeg vil spørge hr. Mikkel Dencker, om, er, om det er rigtigt forstået, at Dansk Folkeparti i virkeligheden synes, at skifergas og andre gasformer kunne være gode alternativer til fossilfri brændsler. Er det rigtigt forstået, at det i virkeligheden betyder, at man fra Dansk Folkepartis side ikke synes, at det der med at få udfaset de fossile brændstoffer er så vigtigt, og derfor synes man, at gas kunne være et godt alternativ, når vi taler om at udfase de fossile brændstoffer?

Kl. 14:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:01

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan sige, at Dansk Folkeparti ikke har nogen intentioner om at udfase fossile brændsler, så derfor ser vi tilstedeværelsen af den her skifergas som en ganske god mulighed for at forlænge Danmarks selvforsyning med gas.

Jeg kan kun bekræfte det, hr. Per Clausen sagde, om, at vi bakker op om Frederikshavn Kommune, der har besluttet at lave en VVM-redegørelse. Det sker i forlængelse af, at vores byrådsmedlemmer i Frederikshavn Kommune også går ind for den her VVM-redegørelse, for det er klart, at beboerne i nærområdet skal føle sig helt trygge ved det, der foregår, og derfor bakker vi op om Frederikshavn Kommune i den her sag.

Kl. 14:01

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Rasmus Helveg Petersen som radikal ordfører.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne sige tak til Enhedslisten for at fremsætte det her beslutningsforslag, som giver os lejlighed til at tage den her vigtige debat. Og jeg vil gerne sige tak til ministeren for hans indledning til den.

Jeg er i sagens natur meget enig med den radikale minister. Derfor vil jeg kun tilføje dette: Vi ønsker at undersøge, om der er skifergas i Danmark, og vi vil ikke medvirke til at trække efterforsknings-tilladelserne tilbage. Forudsætningen for en produktion er selvfølgelig, at arbejdet kan gennemføres forsvarligt i forhold til bl.a. grundvandet, men det ved vi også kan lade sig gøre. Der har været en udmærket teknisk gennemgang, og selv om vi kan pege på eksempler fra USA, hvor der har været meget problematiske udvindinger af skifergas, kan vi søreme også se, hvilke procedurer man skal tage i brug, for at det ikke er problematisk i forhold til grundvandet at udvinde skifergas.

For så vidt angår en egentlig produktion, så kunne denne tænkes at erstatte kul. Dermed er skifergas ikke nødvendigvis værre end det, vi i dag anvender i vores energiforsyning, og jeg vil i lighed med flere af de tidligere talere endnu en gang forpligte Danmark på vores

Per Clausen (EL):

Tak for det. Jeg vil stille hr. Rasmus Helveg Petersen et enkelt spørgsmål: Tror hr. Rasmus Helveg Petersen ikke, at det, at vi leverer øgede mængder af fossile brændstoffer, godt kan medvirke til at forsinke processen med at gå over til vedvarende energi? Altså, er der ikke et eller andet paradoks i, at vi på den ene side siger, at vi i Danmark skal være uafhængige af fossile brændstoffer, men af hensyn til vores indtjening skal vi på den anden side gerne sælge mere af fossile brændstoffer?

Kl. 14:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:03

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Jamen jeg anerkender, at det kan virke paradoksalt, ligesom det kan virke paradoksalt, at vi opretholder en stor produktion af fossile brændsler fra Nordsøen i dag. Vi har flere gange set rapporter om, at nu vil man investere flere milliarder i det felt, og nu vil man efterforske det felt. Det synes ikke at give anledning til den samme opstandelse, som når man flytter det her på land, og egentlig kan jeg ikke se forskellen. Med hensyn til CO₂-udledning er det samme sag, om det kommer fra Nordsøen, eller om det kommer fra Nordjylland. Jeg er meget til sinds, at der, hvor vi skal gribe ind, er i forhold til forbruget, ikke i produktionen af fossile brændsler.

Kl. 14:04

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:04

Per Clausen (EL):

Det kommer vi vist så ikke så meget længere med. Men jeg vil bare spørge hr. Rasmus Helveg Petersen, om han så ikke alligevel synes, at der er noget underligt i, at vi går i gang med at fremme en energiform, hvor vi ved, at det at få denne gas op af jorden faktisk i sig selv kræver rigtig meget energi. Altså, det er en meget lidt energieffektiv udvinning, der sker her. Derfor kan det godt være økonomisk rentabelt. Men ud fra en energieffektivitetsmæssig synsvinkel er det altså en rigtig dårlig idé. Jeg ved godt, der kan findes andre eksempler andre steder på jordkloden på, at man laver ting, der er endnu værre, så det er slet ikke det, jeg er uenig i. Men er det ikke forkert at åbne op for, at man sikrer udvinning af fossile brændsler på en måde, som på mange måder energimæssigt er meget lidt effektiv?

Kl. 14:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:05

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Jeg havde fornøjelsen af at være på en udvalgsrejse til Saudi-Arabien med Udenrigspolitisk Nævn. Da jeg så skulle forklare en af de lokale interessenter i olieindustrien, at i Danmark pumper vi olie op, som ligger 200 km ude i Nordsøen og så derefter mange kilometer nede, siger den her saudiske olieinteressent til mig:

Hvorfor lader I det ikke bare ligge og køber noget af os? Det er jo billigere pr. tønde, og det er også billigere at udvinde.

Der er en anden logik i det her, når det også drejer sig om økonomi. Det kan betale sig at få det op. Man kan selvfølgelig beklage, at det dermed af et sort brændstof at være ikke er det grønnest tænkelige sorte brændstof. Men den logik ønsker vi også at komme væk fra ved helt at komme væk fra fossile brændstoffer, og vi har jo i fællesskab – i fællesskab med Enhedslisten og Radikale og de fleste andre af Folketingets partier – lavet den store aftale, der for alvor gør indhug i vores brug af fossile brændsler, herunder gas. Og det er selvfølgelig den vej, vi skal gå. Vi skal helt væk fra det her vanvid, det er at pumpe fossile brændstoffer op og og brænde dem af.

Kl. 14:06

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Hr. Steen Gade som SF's ordfører.

Kl. 14:06

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Med beslutningsforslaget fra Enhedslisten kan man sige, at vi nu her også i salen får en drøftelse om skifergas, som vi jo har haft i udvalget. For 1 år siden havde vi på mit initiativ som formand for Klima- og Energiudvalget en første høring om problemstillingen. Der er stillet et utal af spørgsmål, som ministeren har svaret på i udvalget, så vi er altså i gang med en forholdsvis grundig analyse i Folketinget, som selvfølgelig ikke kan stå i stedet for de større analyser, som klima- og energiministeren også nævnte, som vi har brug for.

Regeringen har jo også ved miljøministeren ændret reglerne om VVM, og vores klima- og energiminister har sagt, at der ikke bliver givet nye tilladelser. Det er bare for lige at sige, at vi i virkeligheden er i fuld gang med at kigge på den her sag, fordi set med SF's øjne er den vigtig. Så kommer så beslutningsforslaget her. Når vi synes, at det er vigtigt, er det, fordi vi har meget dårlige udenlandske erfaringer, specielt i USA, og vi går til det med en betydelig skepsis, men den skepsis gør jo, at vi vil have det grundigt analyseret, grundigt undersøgt.

Jeg vil nævne syv ting, som vi synes man særlig kan lægge vægt på her. Vi skal være sikre på, at der ikke sker en forurening af grundvandet; vi skal være sikre på, at affaldshåndteringen, dvs. det op-pumpede vand, hvor der er kommet kemikalier ned i undergrunden, kan ske miljømæssigt uden problemer; hele kemikalieanvendelsen skal der være fuld åbenhed om, og den må ikke medføre skader; vi skal kigge på arealinddragelsen, fordi det her kræver meget, meget store arealer, helt anderledes, end hvis det er mere konventionel gas; vi skal kigge på metanudslippet i forbindelse med udnyttelsen, der findes eksempler i andre lande på, at metanudslippets CO₂-virkning – metanudslip er jo en 22 gange så stærk drivhuseffekt som CO₂-udslip – er lige så stor, som hvis det havde været kul, vi fyrede med, så man er jo nødt til at sige, at det ikke er altid, at det her er bedre end kul, for det kommer altså an på, hvordan håndteringen har været, og om der er en risiko for, at der er et meget stort metanudslip; så er der også diskussionen om, om der kunne være uran i det alunskifer, som man skal ned i, og det må jo også håndteres; og så skal man også holde sig for øje, at det at finde gas i alunskifer ikke er helt det samme som at finde den i kalk, selv om teknikken er den samme. Det var de syv ting, som vi går ind for, og som vi skal have gennemanalyseret grundigt, inden der tages endelig stilling.

Forslaget fra Enhedslisten er jo ikke detaljeret, ligesom jeg nu har lavet en detaljeret gennemgang her. Man nævner bare bredt miljøspørgsmål, og man lægger i stedet for meget, meget vægt på det generelle i, at man producerer gas. Jeg har ligesom andre ordførere lidt svært ved at se, at det hører til den her diskussion, fordi det hører jo til al gasudvinding, om det ligger ude i havet eller det ligger på

land. Det må jo være samme type diskussion i forhold til klimapåvirkning.

Så den del af argumentationen i Enhedslistens forslag kan jeg ikke tilslutte mig. Jeg anerkender fuldt ud, at man kan have en diskussion om ikke at bruge alle jordens fossile brændsler. Det er en fair diskussion, det er en rigtig diskussion, men den må jo håndteres via internationale aftaler og så især via et globalt, hårdt arbejde for at få alternativer på bordet, som er økonomisk rentable, eller økonomiske mekanismer, som gør, at vi foretrækker vedvarende energi frem for fossile brændsler, herunder også naturgas.

Det sidste, jeg vil sige, er så, at vi fuldt ud tilslutter os, hvad ministeren er kommet med af kommentarer her, og egentlig synes, at det her godt kan indgå i udvalgets fortsatte drøftelser om skifergas.

Kl. 14:11

Formanden:

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:12

Per Clausen (EL):

Nu er jeg jo næsten enig i alt det, hr. Steen Gade sagde, så der er ikke nogen grund til at gøre forskellene større, end de er, for på de miljømæssige områder er jeg helt enig i, at det er rigtige betragtninger, hr. Steen Gade kommer med.

Når jeg alligevel synes, at det med produktionen af fossile brændsler, og hvad det har af konsekvenser, alligevel er en lille smule interessant, er det, fordi der er flere, der ligesom har talt om, at vi skal sikre os en selvforsyning. Men det er jo ikke det, det her handler om, for Danmark er jo selvforsynende og vil også helt uafhængigt af det her være det i nogle år ud i fremtiden, og hvis man endelig kommer i gang med en produktion af skifergas, vil der jo ikke være nogen restriktioner på, at det skal leve op til noget selvforsynende. Jeg tror faktisk, at når Total er interesseret i at gå ind i det her, er det, fordi de har langt, langt større forventninger.

Så mit spørgsmål til hr. Steen Gade er bare: Hvis det er sådan, at det her ikke har noget med selvforsyning at gøre, hvordan forestiller hr. Steen Gade sig så, at der overhovedet kan komme nogen diskussion om at reducere udvindingen af de fossile brændstoffer, når et land som Danmark siger, at vi er nødt til at tage den fulde gevinst, og vi er nødt til at tjene alt, hvad vi kan, på det her? Det er det, jeg ikke helt forstår, for hvem er de andre lande så, der skal vise tilbageholdenhed?

Kl. 14:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:13

Steen Gade (SF):

Der er ingen forskel på den diskussion i forhold til skifergas og anden naturgas, altså det, vi kalder naturgas. Det er jo akkurat samme diskussion. Så kan jeg ikke helt forstå, at vi ikke har fået den i forhold til Nordsøen. Det er der andre ordførere der også har sagt. Men det er der jo ikke nogen forskel på. Det er jo gasdiskussionen: Hvor meget gas bruger vi? Hvor meget gas skal vi tage op i det her land? Skulle vi så have det synspunkt, at vi ikke vil tage gas op? Det har i hvert fald ikke været SF's synspunkt, og jeg ved heller ikke, om det nødvendigvis har været Enhedslistens. Det er i hvert fald ikke et, der har været transmitteret særlig voldsomt.

Sagen er, at SF vil kæmpe for, at vi fastholder den aftale, vi har lavet med de fleste partier i Folketinget indtil 2020, og også regeringens langsigtede mål, som jeg ved at Enhedslisten er enig i, som jo gør, at vi laver skiftet fra fossil energi til vedvarende energi. Der handler det da meget mere om end at lave nogle særlige arbitrære grænser at få udviklet de alternativer, som er mere økonomiske i for-

hold til den vedvarende energi, eller de økonomiske mekanismer, som gør, at vi foretrækker vedvarende energi.

Kl. 14:14

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:14

Per Clausen (EL):

Når det kan være særlig interessant her, er det jo, fordi vi, hvis vi gør det her, går i gang med at udvinde gas på en helt ny måde i Danmark. Det er en måde, som jeg er enig med hr. Steen Gade i at der er en lang række miljømæssige risici i, som vi skal have udredt, men den har også den svaghed i sig, at det er en energikrævende udvinning af fossile brændsler.

Jeg synes sådan set godt, at man kan have det synspunkt, at der udvindes olie og gas der, hvor det er umiddelbart tilgængeligt, men at der ikke går i gang de steder, hvor det er svært tilgængeligt, og hvor det kræver rigtig meget energi at få det op, for det er med hensyn til energieffektivitet et håbløst projekt. Det er af samme grund, at man kan sige om skifergas, at det næppe er bedre end kul, selv om gas i almindelighed er meget bedre end kul.

Kl. 14:15

Steen Gade (SF):

Men noget af det, som hr. Per Clausen her nævner, er jo ting, som vi skal have analyseret. Hovedsvaret til hr. Per Clausen her er jo, at vi skal kigge på det konkret. Vi har en prøveboring i gang, så får vi nogle resultater, og så ved vi, om der f.eks. er gas, så ved vi, om der er en risiko for, at der også er noget uran, som kan rejse nogle problemstillinger, om der er en risiko for grundvandet osv. osv.

Det må være en konkret stillingtagen, vi tager til projektet, for ellers kunne vi jo lige så godt lave et stop for den olie og gas, vi hiver op af Nordsøen. Jeg synes altså ikke, at den sammenkobling duer. Det bliver en upræcis diskussion, og jeg synes, vi er nødt til at fokusere en vigtig diskussion om de risici, der kan være ved skifergas, til en diskussion, der faktisk handler om skifergas.

Kl. 14:16

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Er der en ordfører fra Liberal Alliance til stede? Nej, det er der ikke. Er der en ordfører fra Det Konservative Folkeparti til stede? Nej, det er der heller ikke. Det er der alligevel? Hr. Mike Legarth. Nå, nu er der pludselig to ordførere, der dukker frem af skabet. Hr. Joachim B. Olsen først. Ja, det vil være en lettelse for formanden, hvis formanden kunne se ordførerne.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Mange tak. Hr. Villum Christensen kan ikke være til stede i dag, og derfor vil jeg på hans og Liberal Alliances vegne indlede med at oplyse, at LA ikke kan støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Det er der flere grunde til: Danmarks omdømme som investeringsland, vores tiltro til Danmarks høje krav til sikkerhed omkring udvinning af naturgas fra den danske undergrund og hensynet til at bringe fornuft ind i dansk energipolitik.

For det første har den danske stat ved tildeling af de to tilladelser til efterforskning og indvinding af skifergas indgået en juridisk bindende aftale med et udenlandsk selskab, der sammen med vores egen Nordsøfond har fået ret og pligt til at gennemføre en efterforskning efter skifergas og en eventuel efterfølgende indvinding. Der foretages i denne forbindelse investeringer i størrelsesordenen 400 mio. kr. alene til efterforskning. Jeg tror, at alle partier i Folketinget bortset fra måske Enhedslisten er klar over, at vi om noget har behov

for at tiltrække udenlandske investeringer og skabe danske arbejdspladser. Det ville på den baggrund være helt grotesk, hvis vi i det danske Folketing herefter vælger at løbe fra en kontrakt, som alle Folketingets partier bortset fra Enhedslisten har nikket til, en kontrakt, som forpligter et udenlandsk firma til at foretage betydelige og risikobetonede investeringer i Danmark.

Vores anden anke retter sig mod forslagsstillernes problematisering af efterforskningens miljømæssige konsekvenser. Hertil er der blot at sige, at vi naturligvis er enige i, at efterforskning og indvinding skal foregå miljømæssigt forsvarligt. Det er miljømyndighedernes opgave at sikre dette, og vi er helt overbevist om, at der sagtens på forsvarlig vis kan ske efterforskning og indvinding af skifergas, ganske som der på forsvarlig vis bores med lignende teknologier i Nordsøen.

Endelig vil vi i al stilfærdighed appellere til den sunde fornuft. Gas er billigt, og gas udleder langt mindre CO₂ end eksempelvis de kulværker, der popper op i hobetal rundt om i verden. I USA har man allerede vist, at skifergas er en vigtig del af fremtidens energiforsyning, og naturligvis skal Danmark med på vognen. I Liberal Alliance ønsker vi en ansvarlig og fornuftig klimapolitik, og da skifergas er en del af denne, støtter vi som nævnt ikke B 65.

Kl. 14:19

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 14:19

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Margaret Thatcher, som vi desværre måtte tage afsked med for kort tid siden, er kendt for mange skarpe iagttagelser. Og det citat, der presser sig mest på, når man ser det her beslutningsforslag fra hr. Per Clausen, er Thatchers karakteristisk af socialismen. Hun sagde nemlig:

Problemet med socialisme er, at man ender med at løbe tør for andres penge.

Med det beslutningsforslag, vi i dag behandler, står det lysende klart, at Enhedslistens form for socialisme går skridtet videre. Man vil ikke bare spendere, nej, hr. Per Clausen vil være helt på forkant og gøre, hvad han kan for at undgå, at staten tjener penge. Jeg må rose hr. Per Clausen for den her nyudvikling af socialismen. Det er ikke så tit, at folk i vores alder for alvor tænker nyt.

Hvis der er naturgas i Danmarks undergrunds skiferlag, så må vi ikke hente det op. Det er indholdet af det her beslutningsforslag. Ja, vi må endda ikke engang undersøge, om der findes naturgas i vores skiferlag. Det er jo tankevækkende, at forslagsstillerne ikke vil efterforske gasressourcen, når vi nu ved, at gas er mindre CO₂-belastende end både kul og olie og derfor nyttigt for klimaet i en overgangsperiode, indtil vi må have fundet grønnere energikilder.

Det er faktisk direkte skræmmende, når vi tænker på, hvor mange indtægter det danske samfund kunne få fra et positivt fund. Klima-, energi- og bygningsministeren har tidligere skønsmæssigt vurderet, at der kan være indtægter på op imod 1.000 mia. kr.; det svarer til 50 mia. kr. om året i 20 år.

Vi skal selvfølgelig ikke falde på halen over de mange penge og ødelægge miljøet, men det er jo altså heller ikke det, der er tale om. Vi ved ikke, om der er gas i skiferlagene, og vi ved ikke, om gassen kan udnyttes kommercielt. Hvis det her beslutningsforslag bliver vedtaget, så får vi aldrig svar på det. Og jeg mener ikke, at det giver nogen som helst mening at skyde et projekt ned, før vi kender alle fakta, og slet ikke, når potentialet er så indbringende.

I en tid, hvor det mere end nogen sinde er afgørende, at vi her i Folketinget står sammen om at skabe grundlaget for job, vækst og

indtjening i Danmark, er det helt absurd, hvis vi skulle afvise at undersøge, om vi har skifergasressourcer, der kan indvindes.

Vi er i debatten om indvinding af skifergas blevet præsenteret for en række skræmmebilleder: Grundvandet bliver forurenede, der kommer radioaktivt affald op af jorden, der opstår jordskælv, og den grønne omstilling af vores energiforsyning bliver udskudt. Jeg vil bare her kommentere påstanden om, at en boring i skiferlag i undergrunden i Nordjylland skulle føre til stor risiko for radioaktivitet. Det er rigtigt nok, at skifer fra undergrunden afgiver en svag, svag baggrundsstråling, men hvis vi stopper projektet med henvisning til faren for radioaktiv stråling, som nogle har krævet det, hvad gør vi så med Bornholm, hvor skiferlaget ligger helt åbent øverst i overfladen? Så måske kan vi se frem til et beslutningsforslag fra hr. Per Clausen om at afspærre Bornholm?

Ærlig talt synes jeg, at man skulle lade være med at bruge skræmmekampagner og komme med løse påstande. Vi taler om efterforskning. Lad os finde ud af, hvad der er op og ned, og ikke mindst se på, om det kunne være til gavn for vores svageste i samfundet, som jo ville have gavn af de ressourcer og de penge, det ville kunne indbringe.

Så vi kan ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:23

Formanden:

Tak til den konservative ordfører.

Kl. 14:23

Velkomstord

Formanden:

Folketinget har i dag officielt besøg af formanden for det indonesiske parlament, Hans Excellence Dr. Marzuki Alie, og hans delegation.

På Folketingets vegne byder jeg den indonesiske parlamentsformand hjertelig velkommen her i Folketinget, idet jeg udtrykker ønske om, at vores gæst og hans ledsagere må få et godt og udbytterigt besøg i Danmark. Tak for at gæste os.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 65:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod efterforskning og indvinding af skifergas.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 21.02.2013).

Kl. 14:24

Forhandling

Formanden:

Vi går videre. Der var ikke nogen korte bemærkninger til den konservative ordfører.

Vi går til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Jeg takker for Det Konservative Folkepartis korrekte iagttagelse af, at Enhedslisten er et socialistisk parti. Det er godt, at den erkendelse også har bredt sig til Det Konservative Folkeparti. Jeg siger i øvrigt også tak for alle de mange fantasifulde forslag til, hvad Enhedslisten kunne få de kommende måneder i Folketinget til at gå med at foreslå. Jeg er ikke sikker på, at vi kan leve op til dem alle, men det er jo altid godt med lidt inspiration.

Det, der er formålet med det her beslutningsforslag, er at indføre et forbud mod efterforskning og indvinding af skifergas i Danmark. Baggrunden for det er to vigtige argumenter, synes vi selv.

Det første er det argument, der handler om, at vi faktisk mener, at det er lidt besynderligt, at man i et land som Danmark, der i forvejen producerer fossile brændsler, som langt overstiger vores eget forbrug, kaster sig ud i et eventyr om skifergas, hvor der dels er nogle miljømæssige udfordringer – det fremgik også af ministerens tale – og dels er der den, synes jeg, ikke helt ubetydelige problemstilling, der handler om, at udvinding af energi undertiden foregår på en sådan måde, at nettogevinsten energimæssigt er ganske lille. Man kan måske godt tjene penge på at udvinde den energi, men energieffektiviteten i produktionen er meget lille og meget begrænset.

Det er sådan set afgørende for os. Vi har sagt, at vi synes, at der kunne være god grund til bare sådan at starte med at sige, at det her eksperiment så vi ingen grund til at gå i gang med.

Så kan man selvfølgelig spørge: Jamen går danskerne så ikke glip af at udnytte store naturressourcer, der kan forsøde vores fremtid og måske de kommende generationers fremtid? Pointen er jo, at i den udstrækning, fossile brændstoffer som olie og gas findes i vores undergrund, er der ikke sådan et akut behov for at bruge skifergassen, fordi man ikke vil risikere ikke at kunne bruge det senere, for det kan man sådan set godt.

Det, som også efter vores opfattelse spiller en vigtig rolle her, er jo, at vi jo godt ved, at hvis vi udnytter de fossile brændstoffer, som i dag er kendte, og som der er planer om at udnytte, snakker vi ikke om, om 2-gradersmålsætningen skal overholdes eller ikke skal overholdes, for det er der overhovedet ingen tvivl om at den ikke bliver, så snakker vi om dramatiske ændringer i jordens temperaturer i de kommende år.

Det synes jeg sådan set står i meget klar modsætning til den ambitiøse klimapolitik, Danmark har, ikke bare i Danmark, hvor vi vil gøre os uafhængige af fossile brændstoffer, men også internationalt og globalt, hvor vi hele tiden snakker om at udvikle samarbejdet med henblik på at sikre, at også andre lande begrænser deres CO₂-udslip.

Man ser jo disse spændende oplevelser for sig, hvor den ene minister rejser verden rundt for at understrege behovet for at reducere CO₂-udslippet, mens den anden minister rejser rundt og fortæller om, hvordan Danmark er i stand til at levere billigt fossilt brændsel til de samme lande. Det paradoks og den modsætning synes vi faktisk ikke er helt nem at komme ud af på en fornuftig måde.

Der har været sagt i forbindelse med diskussionen om skifergas, at gas jo udleder mindre CO₂ end kul, og derfor vil det være rigtig godt, hvis vores skifergas kunne erstatte kul. Hvis man ser på, hvordan situationen er, hvordan udviklingen er, kan man se, at det mest sandsynlige formentlig er, at man nogle steder vil erstatte den gas, der kommer fra Rusland, med gas, der kommer fra Danmark. Og så vil den gas, der kommer fra Rusland, være med til at dække en stigende efterspørgsel efter fossile brændstoffer.

Så for os er der altså en klar modsætning mellem offensivt at arbejde på at udvikle nye metoder og arbejde på at benytte sig af nye metoder til at udvikle fossile brændstoffer og få dem solgt og så gå

ind for en reduktion af CO₂-udslippet som et led i en international strategi.

Det er også måske i sidste instans det, der gør, at Danmark ender et andet sted end det sted, som Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti ønsker; et andet sted end et sted, hvor vi går meget offensivt ind i at udvinde skifergas, fordi der er jo en række miljømæssige problemer i forbindelse med udvindingen.

Det, at man frigør gassen fra skiferlagene, ved at de sprænges i stykker og en blanding af vand, sand og kemikalier pumpes ned i undergrunden under højt tryk, så de naturlige frakturer revner og udvides og gassen lettere kan pumpes op, giver nogle miljømæssige problemer. Det giver risici for grundvandet, også selv om man laver en konstruktion mod det.

Jeg kan huske, at jeg var til et møde, hvor direktøren for GEUS, tror jeg det var, sagde, at hvis man overholdt alle regler og ting i øvrigt udviklede sig, som man havde forventet, kunne det her gøres uden risiko.

Så vil jeg bare sige, at det, at man igangsætter en sådan proces, nok under alle omstændigheder indebærer risici, dels i form af at man faktisk ikke kan være sikker på, at der aldrig sker fejl – menneskelige fejl, tekniske fejl – dels at man heller ikke kan være sikker på, at alle regler altid bliver overholdt. Så der er ikke nogen tvivl om, at der her er en vigtig miljømæssig problemstilling.

Kl. 14:29

Der er også den problemstilling, der handler om, at man faktisk bruger enorme mængder af vand i produktionen. Der er også den problemstilling, som hr. Steen Gade omtalte, nemlig at det her også indebærer nogle udfordringer i forhold til landskabet, anvendelse af landskabet osv.

Det er selvfølgelig rigtigt, og det ville jo være uvenligt at sige andet, at vi i Danmark har en forventning om, at vi har nogle miljøregler og kontrolsystemer, der fungerer bedre end i så mange andre lande. Det, man måske først og fremmest skal være opmærksom på, og som jeg tror kommer til at spille en stor rolle og allerede har gjort det, er, at vi også har en rimelig vågen og opmærksom befolkning. For der er jo ikke nogen tvivl om, at da Frederikshavn Kommune nåede frem til at føre en meget sikkerhedsorienteret linje i forhold til, hvornår der skulle laves VVM-undersøgelser, var det jo ikke mindst, fordi der i lokalområdet var megen debat, megen aktivitet, megen kritik, høringer, demonstrationer osv., som medvirkede til at sætte fokus på det her og gjorde det til en vigtig sag også for Frederikshavn Kommune og byrådsmedlemmerne at være meget opmærksomme på, at man sikrede sig, at det her i hvert fald miljømæssigt var i orden.

Set i lyset af, at vi i Danmark åbenbart ikke er indstillet på at træffe beslutninger i stil med dem, som man har truffet i Frankrig, Tyskland og andre steder i Europa, nemlig at lave et midlertidigt stop for det her, skal min opfordring sådan set bare være, at man i Nordsjælland, som jo også er udsat til at være et område, hvor man vil gennemføre sådan et forsøg, viser samme rettidige omhu, som borgerne og befolkningen har gjort i den nordlige del af Jylland, ved at være omhyggelig med at sikre sig, at de miljømæssige forhold bliver undersøgt til bunds. Der tror jeg, at folkelig aktivitet og folkelig deltagelse kan komme til at spille en rigtig vigtig rolle.

Så skal jeg bare til sidst sige, at jeg selvfølgelig har bemærket, at regeringen på en række områder har taget nogle initiativer, som gør, at vi får større sikkerhed for, at de miljømæssige ting bliver kontrolleret effektivt, før man går i gang med en skifergasproduktion. Jeg vil sige, at jeg selvfølgelig synes, det er positivt, at regeringen har gennemført en opstramning på en række områder. Det tror jeg kan få den konsekvens, at muligheden for at slippe for skifergasudvinding i Danmark nok er større end så mange andre steder, fordi det selvfølgelig indgår hos dem, der skal gennemføre den her produktion, at de kontrolforanstaltninger, den aktive deltagelse, der er fra borgernes

side, kan komme til at forringe mulighederne for, at investeringerne vil give penge i den sidste ende.

Derfor vil jeg bare sige, at jeg synes, det er godt, at regeringen ved at gennemføre de tiltag, den har gjort, med mere fokus på VVM-undersøgelser og mere fokus på miljøundersøgelser også har givet befolkningen en større mulighed for at gribe ind og protestere og komme med relevante spørgsmål og relevant kritik, end den måske ellers ville have haft. Så på den lange bane er jeg måske på trods af den ikke alt for positive modtagelse af Enhedslistens beslutningsforslag relativt optimistisk med hensyn til, hvordan det her ender.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Klima-, Energi- og Bygningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 101:

Forslag til folketingsbeslutning om en international minimumsgrænse for selskabsskatteprocenten.

Af Nikolaj Villumsen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 04.04.2013).

Kl. 14:33

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Forhandlingen er åbnet. Skatteministeren.

Kl. 14:33

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det her beslutningsforslag går ud på, at Folketinget skal pålægge regeringen, at den i alle relevante internationale fora skal arbejde for en international minimumsgrænse for selskabsskat på 25 pct. Det skal ske i fora som Nordisk Råd, EU og FN. Et eventuelt samarbejde om en minimumsgrænse for selskabsskat skal stå åbent for tredjelande, der kunne være interesseret i at deltage.

Jeg vil indlede med at sige, at jeg har stor sympati for forslaget om en international aftale om et minimum for landenes selskabsbeskatning. Jeg er enig i sigtet om at undgå en skattekonkurrence, hvor hvert land sætter sin selskabsskat lidt lavere end de andre lande for at være mere attraktiv end disse lande, når selskaber skal beslutte, hvor de vil investere. Det kan nemlig medføre et kapløb mod nul for selskabsskat, hvormed beskatningen af andre typer indkomst som f.eks. arbejdsindkomst kan blive uforholdsmæssig høj. Derfor har regeringen sympati for det her forslag, og vi er meget optaget af den diskussion, der foregår bl.a. mellem EU-landene om at få en sådan minimumssats for selskabsskat.

Det er imidlertid vigtigt at sige, at den selskabsskattelettelse, der ligger i »Vækstplan DK«, ikke er udtryk for, at Danmark går forrest i skattekonkurrencen. Det er i høj grad et defensivt træk, hvor vi reagerer på, at andre lande sænker deres selskabsskat. Det synes jeg er vigtigt at få sagt i sammenhæng med, at vi jo har en debat om sel-

skabsskattenedsættelse i Danmark. Derfor er jeg også enig i, at det er en fordel med en minimumssats, som er bestemt internationalt.

Det er imidlertid også afgørende at lægge vægt på, at det ikke er nok, at landene bliver enige om en bundgrænse for selve procentsatsen for selskabsskat, og det er her, problemet i høj grad ligger. Et lands selskabsbeskatning afhænger ikke alene af satsen for selskabsskatten, men også af det grundlag, som procentsatsen beregnes af. Det er det, som hedder skattebasen. Det er ret åbenlyst, når lande konkurrerer om at få den laveste procentsats for selskabsskat, men lande kan jo også konkurrere om de gunstigste regler for beregningen af den skattepligtige indkomst, som selskabsskatten beregnes af.

En international aftale om en minimumssats for selskabsskat skal altså ikke kunne forhindre eventuel konkurrence om selve beskatningsgrundlaget. Hvis vi skal have en sådan international aftale om selskabsbeskatning, skal landene derfor også blive enige om, hvordan selskaber skal beregne deres skattepligtige indkomst, herunder f.eks. reglerne om afskrivning, skattemæssig behandling af varelager, hensættelse til imødegåelse af tab, behandling af underskud m.v. Det er stort set hele skatteretten, som landene her skal blive enige om. En aftale om et minimum for selskabsbeskatningen forudsætter derfor, at de lande, der er omfattet af aftalen, harmoniserer deres regler for opgørelse af skattepligtig selskabsindkomst.

Man må her være opmærksom på, at en aftale om en fælles selskabsskat vil medføre, at de lande, som er omfattet af aftalen, i fremtiden ikke selv kan bestemme deres skatteregler. De fleste lande lægger vægt på, at skattepolitik grundlæggende er en national kompetence, og derfor viser de nuværende forhandlinger også, at de fleste lande mener, at skattepolitikken skal blive ved med at være en national kompetence. Det er i høj grad der, vi kommer ind til kernen af, hvad de fleste lande opfatter som deres kompetenceområde. Det betyder ikke, at man ikke kan arbejde på forskellige aftaler, og det skal vi arbejde på, men det viser lidt om, hvor svært det er.

Jeg må så indrømme, at det undrer mig en lille smule, at Enhedslisten her foreslår en harmonisering på et så vigtigt kerneområde for den nationale selvstændighed, som skattepolitikken jo er. Her i weekenden, valgte de jo, så vidt jeg kunne forstå det, at opfatte sig som et EU-modstanderparti, der ikke vil opstille selvstændigt til valget næste år til Europa-Parlamentet, men i stedet for går sammen med Folkebevægelsen mod EU, en tværpolitisk og apolitisk bevægelse, og på den måde bliver traditionelle modstandere. Det må jeg sige at jeg måske ikke helt synes hænger sammen, og det undrer mig lidt, men jeg hører gerne uddybet, hvad begrundelsen er for det.

Kl. 14:38

I bemærkningerne til beslutningsforslaget nævner forslagsstillerne, at Europa-Kommissionens handlingsplan for styrkelse af bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse udelukkende beskæftiger sig med de forvaltningsmæssige aspekter af skatteområdet og med, hvordan de kan forbedres. Det er jeg ikke helt enig i.

EU-landene har indgået en politisk aftale om en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning, der kort sagt medfører, at et EU-land ikke må have regler, som nedsætter beskatningen på særlige områder i forhold til landets normale skattniveau, hvis landet begrænser skattenedsættelsen, så den f.eks. alene omfatter udenlandsk ejede selskaber eller selskaber, som alene har transaktioner med udenlandske partnere. Der må ikke diskrimineres til fordel for indenlandske selskaber i den måde, man laver beskatning på. Det indgår som et led i handlingsplanen, at Kommissionen søger at udbrede denne standard til lande uden for EU.

OECD har et tilsvarende projekt om skadelig skattepraksis i OECD's medlemslande. Danmark støtter både i EU og i OECD det princip, at et land ikke må nedsætte beskatningen på en måde, så skattenedsættelsen ikke medfører provenutab for landet selv.

Som nævnt har jeg sympati for formålet med beslutningsforslaget, men jeg mener, der er mange problemer med det, så det ikke er

realistisk at vente et positivt resultat. Jeg mener, at det måske kunne være nok så vigtigt, at man søger formålet sikret på anden vis, nemlig ved gennem arbejdet i EU og OECD at få flest mulige lande til at tilslutte sig principperne om, at et land ikke må nedsætte beskatningen på en måde, der er afgrænset til kun at gælde for udenlandsk ejede selskaber eller for selskaber, som kun har transaktioner med udenlandske parter. Man må med andre ord ikke lave skattediskrimination, der betyder, om jeg så må sige, at man har som det eneste formål at tiltrække udenlandske investeringer, uden at man laver en tilsvarende beskatning af de indenlandske selskaber.

Som sagt har regeringen stor sympati for det her forslag. Vi mener faktisk, at det er vigtigt, at vi i videst mulig omfang får aftaler, så man undgår, at man får en nedadgående spiral omkring selskabsbeskatningen, fordi det netop kan betyde, at grundlaget for vores velfærdssamfund bliver eroderet. Så derfor er formålet vigtigt, men som det ligger, kan vi ikke konkret støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ministeren, og så er der et par ordførere. Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:41

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det, og tak til skatteministeren. Det er da positivt, at regeringen har stor sympati for forslaget. Ministeren siger så, at regeringen ikke fører an. O.k., men regeringen deltager i hvert fald i det ræs mod bunden, som der er.

Det bekymrer mig lidt, at ministeren siger, at der her er tale om et forslag om total EU-harmonisering af en skattepolitik. Jeg vil bare gøre ministeren opmærksom på, at det ikke er det, der er tilfældet. Altså, hvis regeringen ønsker at tilføje det som et ændringsforslag, så vil vi stemme imod fra Enhedslistens side. Det, vi tværtimod foreslår, er en minimumsgrænse.

Regeringen går selv ind for en global finansskat. Når regeringen kan arbejde for globale aftaler på sådan et område, hvorfor kan man så ikke starte et sted? En minimumsgrænse for selskabsskat kunne være imellem europæiske lande, det kunne være mellem andre lande. Det ville jo være godt at stræbe efter en global aftale på det her niveau, og derfor foreslår vi også samtlige internationale fora.

Så jeg synes ikke rigtig, at ministeren kom ind på, hvad det er, der holder regeringen væk, medmindre regeringen bare har misforstået forslaget. Og så kunne vi jo opklare det her i behandlingen.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 14:42

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Vi har ikke misforstået det. Jeg tror nærmere, at Enhedslisten har overset nogle væsentlige problemer ved det her. Det er jo netop, at en ting er selskabsskatteprocenten, en anden ting er skattebasen. Det er jo der, vi siger, at de to ting ikke kan ses isoleret fra hinanden. Hvis man ikke har en ensartet skattebase, giver det jo ikke mening at have en minimumssats på selskabsskatteprocenten. Det er jo der, hele problemet ligger, for hvad skal den procent opkræves af? Det er jo der, man har problemet. Hvad er det, man skal bruge den skatteprocent til? Hvad er grundlaget for at opkræve selskabsskatten? Det er det, der er hele pointen i det her. Det, vi så siger, er, at det forudsætter, at man får harmoniseringer, ikke nødvendigvis totale harmoniseringer, men en langt mere vidtgående harmonisering af selskabsskattebasen. Og så er det, man går meget dybt ind i hele skatteretten og i den nationale selvbestemmelse.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:43

serne inden for EU. Så vil jeg bare høre skatteministeren: Hvilket niveau skal den selskabsskattesats så ligge på – højere eller lavere end den, vi har i Danmark i dag, eller rettere sagt den, vi får?

Kl. 14:46

Kl. 14:43

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen det kunne andre lande jo også gøre. Der er jo lande lige nu, som drøfter, hvad de kan gøre for at sikre en bedre beskatning, så de undgår det her ræs mod bunden. Regeringen kunne jo sagtens sætte sig i spidsen for en gruppe af lande, der var bekymret over ræset mod bunden, og som tog hensyn til minimumsgrænsen, men også tog hensyn til skattebasen; lavede et regelsæt, som man som land kunne tilslutte sig, hvis man havde lyst til at være med. Hvad er det, der holder regeringen tilbage fra at gå med?

Jeg synes, det er sympatisk, at regeringen kommer med ting, der bør tilføjes forslaget, og det er vi glade for fra Enhedslistens side, men hvorfor er regeringen ikke gået i gang? Eller har jeg misforstået noget? Er regeringen allerede i gang med noget på det her område, for så ville det være dejligt at få det afklaret? Ellers er det jo desværre bare en god undskyldning for ikke at gøre noget i en dybt problematisk situation, hvor virksomhederne slipper for at være med til at betale regningen for krisen. Det ville ikke være sympatisk, og det ville hverken klæde SF eller den samlede regering.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 14:44

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg forstår ikke kritikken her, det må jeg sige. Der foreligger et forslag fra Europa-Kommissionen om en harmonisering af selskabsskattene, og det deltager den danske regering da i. Det, jeg bare siger til Enhedslisten, er, at det ikke giver mening at få en minimumssats på selskabsskatteprocenten, før det arbejde er færdigt. Det er derfor, man skal starte, om jeg så må sige, på at få grundlaget i orden, før man diskuterer det her. Og den diskussion går regeringen da ind i, meget positivt endda. Men det, jeg forsøger at sige, er, at det er en meget, meget vanskelig opgave.

Så er det bare, jeg har en lille og stille undren over, at Enhedslisten, der er decideret EU-modstandere, foreslår, at man går ind og harmoniserer på et så følsomt område som skatteretten i de enkelte lande. Det betyder jo, at vi bliver nødt til at tilpasse vores selskabsskatte Lovgivning: Hvilke fradrag man kan få; hvordan afskrivninger skal fastlægges; hvilke underskudsfræmselsregler der skal være. De regler skal harmoniseres med andre EU-lande. Det kan godt være, at det er fornuftigt. Men det, jeg bare siger, er, at før den ting er i orden, giver det ikke mening, at vi ligesom tager en stor kamp om selskabsskatteprocenten. Det er på hele skattebasegrundlaget, at problemerne ligger.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det hr. Mads Rørvig.

Kl. 14:46

Mads Rørvig (V):

Det er jo altså en oplevelse at høre regeringen udtale sig om selskabsskat. Skatteministeren førte jo valgkamp på, at den skulle op, og nu har han lige taget initiativ til, at den skal sættes ned. Og nu kan han ikke støtte et forslag om at harmonisere selskabsskatteprocenten, hvilket han tidligere har ytret ville være en god idé.

Så sent som for en måned siden fik jeg et svar fra skatteministeren, der sagde, at det er en god idé at harmonisere selskabsskattesat-

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 14:46

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg vil godt diskutere på en seriøs måde, og det seriøse er at sige: Ja, jeg synes, det er en god idé. Jeg vil gerne have, at der bliver en minimumssats for selskabsskatteprocenten inden for EU. Det, jeg bare prøver at forklare, er, at det også forudsætter, at man har regler om den skattebase, den skal beregnes af. Hvordan den procent skal være, vil jeg ikke stå og tage stilling til her, for vi skal starte et sted, og det sted, vi skal starte, og som vi er begyndt på, er at få harmoniseret selskabsskattebasen. Det arbejde foregår og kører fremad.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 14:47

Mads Rørvig (V):

Jo, men debatten er faktisk rimelig relevant, for der må jo være et mål med, at man vil ændre satsen. Er det, fordi man vil have flere penge, eller er det, fordi man vil have færre penge? Så jeg vil spørge ministeren: Hvad er målet med en harmoniseret skattesats? Er det, at man vil have flere penge fra virksomhederne, eller er det, at man vil have færre penge? Altså, vil man hæve den, eller vil man sænke den?

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 14:47

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det er at undgå, at de enkelte lande konkurrerer på lav selskabsskat, fordi man mener, at man kan få en fordel i forhold til fremmede investeringer ved at have en lav selskabsskat i forhold til andre lande, og så betyder det, at man konkurrerer hinanden længere og længere ned. Så i sidste ende er det da for at kunne forsvare grundlaget for at finansiere vores velfærdssamfund.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:48

Joachim B. Olsen (LA):

Skatteministeren sagde, at når regeringen sænker selskabsskatten, er det et defensivt træk. Er tiden til defensive træk i Danmark? Selskabsskatten er et af de mest effektive instrumenter – altså, når man tænker den – til at øge produktivitet og investeringer. I Danmark anerkender vi vist sådan bredt, at vi har et produktivtetsproblem, så hvorfor går regeringen ikke forrest og siger: Jamen vi skal da ikke bare halte efter de andre lande, vi skal da foran; vi skal ikke være defensive, vi skal være offensive?

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 14:48

Kl. 14:51

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Vi er offensive på en lang række områder, vil jeg sige til hr. Joachim B. Olsen, og det handler ikke kun om selskabsskatteprocent. Det handler også om en lang række andre erhvervspolitiske områder. Hvis ellers man læste vores »Vækstplan DK«, ville man kunne se, at der er en lang, lang række offensive tiltag deri.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:49

Joachim B. Olsen (LA):

Nu står vi jo og diskuterer selskabsskat, og selskabsskatten er et af de mest effektive redskaber til at øge investeringer og produktivitet. Skatteministeren står selv og henfører til OECD, og det er sådan set dem, der siger det. De har målt en lang række forskellige skatteredskaber, og når det handler om at øge produktivitet og investeringer i nyt kapitalapparat, i forskning osv. fra virksomhedernes side, er selskabsskatten – vurderer de – det mest effektive redskab til at øge de her ting. Hvorfor går regeringen så ikke forrest?

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 14:49

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg ved godt, at Liberal Alliance har den holdning, som partiet nu har, og at vi skal have så lave skatter som muligt på alt her i Danmark. Det er sådan set fair nok. Men når vi ikke gør det, er det, fordi vi er uenige med Liberal Alliance i den politik. Vi mener faktisk, at der skal være finansiering af vores velfærdssamfund, og at det skal ske på en fair og ordentlig måde, og derfor er vi ikke tilhængere af, at man undergraver det finansieringsgrundlag. Jeg mener selv, at vi i vores vækstplan har fundet en god balance mellem på den ene side at få fremmet erhvervsudviklingen og på den anden side at kunne fastholde vores velfærdssamfund. Der bliver smalhals, javel, det ved vi godt der gør, men vi fastholder trods alt vores velfærdssamfund og vækst i de offentlige udgifter.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det fru Stine Brix.

Kl. 14:50

Stine Brix (EL):

Tak. Jeg vil gerne tage fat i den formulering, som skatteministeren bruger, om, at det er et defensivt træk for Danmark at sænke selskabsskattesatsen. Men nu er det jo sådan, at fordi den danske regering har sænket selskabsskattesatsen, raser den samme debat nu i Norge med henvisning til Danmark, i Finland og i Storbritannien, også med henvisning til Danmark. Så er virkeligheden sådan set ikke, at Danmark faktisk er et af foregangslandene her? Vi er faktisk ikke et af dem, der halter bagefter, men er med til at skabe det ræs mod bunden, som skatteministeren selv talte om lige før.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg synes ikke, det er nogen rimelig beskrivelse af det. Når debatten er kommet op i Danmark og også i regeringen, skyldes det i høj grad, at Sverige besluttede at sætte sin selskabsskat ned. Storbritannien har også gjort det, og Finland gør det. Så er det rigtigt, der også er en debat i Norge. Men man kan jo altid påstå noget om, hvordan tingene er. Jeg synes ikke, det er rimeligt at sige, at det er os, der går foran. Det er ikke rimeligt. Jeg mener heller ikke, vi skal gøre det.

Derfor er jeg også meget uenig i Liberal Alliances politik med, at vi bare skal gå endnu længere ned. Jeg synes, vi er landet et fornuftigt sted i vores vækstplan ved at gå ned til 22 pct. På den måde kan vi stadig væk, om jeg så må sige, være med i den konkurrence, der er, om investeringer fra udlandet. Jeg medgiver fuldstændig, at det da er meget, meget u hensigtsmæssigt, når der kommer den der konkurrence om at gå nedad.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Stine Brix.

Kl. 14:52

Stine Brix (EL):

Så kunne jeg godt tænke mig at høre, om skatteministeren har forsøgt at tage kontakt til sine nordiske kollegaer og forsøgt at komme i en dialog med Sverige, Finland og Norge, altså nogle af de lande, der ligger tæt på os, netop for at undgå det her ræs imod bunden, uanset hvor det starter. Har man forsøgt på en eller anden måde at tage en snak eller at gå ind i en dialog med de andre nordiske lande om at undgå den her meget uheldige spiral, som vi nu ser?

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 14:52

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg ved ikke, om der på andre niveauer, f.eks. i Udenrigsministeriet, har været kontakt med de andre nordiske lande om sådanne spørgsmål, for det er jo i høj grad udenrigspolitik at skulle lave den form for aftaler.

Nej, det har jeg ikke, det har vi ikke. Svenskerne nedsatte jo deres selskabsskatteprocent, mig bekendt uden at de konsulterede os først. Det er jo et lands ret at kunne bestemme over sin skattepolitik og gøre det uafhængigt. Så mig bekendt har der ikke været nogen kontakt der.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ministeren. Vi går videre i ordførerrækken, hr. Mads Rørvig for Venstre.

Kl. 14:53

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Det er jo en interessant debat, vi har gang i her i Folketingssalen. I det ene ringhjørne har vi Enhedslisten, og i det andet ringhjørne har vi de borgerlige, liberale partier, og inde i midten står regeringen og ministeren lidt forslåede og har ment noget før valget og noget efter. De støtter en del af forslaget, men ikke det hele. Ja, det er noget rod for regeringen.

Men jeg har en opfordring til regeringen, og det er at bekæmpe det, som forslaget indeholder, nemlig en minimumsgrænse for virksomhedsbeskatning. Forslaget her pålægger regeringen i internationale organer som Nordisk Råd, FN og EU at kæmpe for en fælles

skattebase. I Venstre synes vi altså ikke, det er en god idé at give skattekompetence til Nordisk Råd, til FN eller til EU for den sags skyld, når det gælder en fælles skattebase.

Jeg synes også, det er lidt af et paradoks, at det er Enhedslisten, der fremsætter det her forslag. Jeg gjorde mig den ulejlighed at gå ind på Enhedslistens hjemmeside for ligesom at læse, hvad der står om, hvad man mener om EU, og hvad EU-samarbejdet skal indeholde. Så står der, at man arbejder med et brud med EU's indre marked og for, at ethvert EU-land i modsætning til i dag skal kunne lave bedre regler end dem, der er vedtaget i fællesskab i EU. Det står jo lidt i kontrast til det forslag, som man vælger at fremsætte her i Folketingsalen i dag.

Noget, jeg er enig med skatteministeren i, er jo angående Kommissionens forslag om CCCTB, altså en fælles selskabsskattebase. Det kan jo være en rigtig, rigtig god idé, at hvert land selv opgør det skattegrundlag, som skal ligge til grund for selskabsskattebasen, og at det sker på samme grundlag. Så jeg vil da opfordre Enhedslisten i sin pludselige EU-iver til at arbejde for at fremme sagen om CCCTB i Europa-Parlamentet og i Rådet. Det er den vej, man skal gå for at skabe mere transparens om selskabsskatten. Man skal i stedet lade selskabsskatteprocenten være op til det enkelte land.

Jeg skal også meddele, at Det Konservative Folkeparti heller ikke kan støtte forslaget ud fra samme argumenter.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak. Så er der en enkelt kort bemærkning fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:55

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Jamen først vil jeg da hjælpe Venstres ordfører. Vi er så flinke i Enhedslisten, så vi hjælper gerne, når der er behov for det. Jeg vil gerne understrege, at Venstres ordfører ikke har forstået beslutningsforslaget rigtigt. Vi foreslår jo her et mellemstatsligt samarbejde om minimumsgrænser, og det hindrer jo selvfølgelig ikke, at man ikke vil kunne have en højere selskabsskat i de lande, der skulle have lyst til at have det. Der er jo immer væk tale om en minimumsgrænse.

Det, jeg godt kunne tænke mig at høre fra Venstre, er: Venstre har gang på gang foreslået det og er jo rigtig glade for, at selskabsskatten nu er blevet sænket. Det er man med henvisning til, at man vil tabe arbejdspladser, hvis ikke selskabsskatten sænkes. Her er et forslag fra Enhedslisten, hvor vi kan arbejde i en anden retning og sikre, at der ikke er en konkurrence, et globalt ræs mod bunden. Hvorfor vil Venstre ikke tilslutte sig det? Altså, hvis Venstre bekymrer sig om arbejdspladserne, burde man vel kunne tilslutte sig det.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:56

Mads Rørvig (V):

Jeg deler ikke den grundlæggende opfattelse, at mere beskatning skaber flere arbejdspladser. Og jeg tror faktisk heller ikke, at regeringen er enig i den – hvad skal man sige? – økonomiske politik i bredeste forstand.

Så må jeg bare sige, at det er faktisk objektivt set et mangelfuldt forslag. Hvis man endelig skal have en debat om international benchmarking af selskabsskat, giver satser ingen mening at diskutere isoleret set, for det, der er relevant, er jo selskabsskatteindtægterne i procent af BNP, altså et udtryk for, hvor meget selskabsskattebasen udgør. Og det er jo fint nok, at man nationalt kan have diskussionen om, hvad procentsatsen skal være, men når du begynder at bevæge

dig ud i en international sammenligning, kan du altså ikke bruge en selskabsskatteprocent til noget, for den effektive selskabsskatteprocent varierer jo væsentligt fra, hvad den enkelte sats er umiddelbart.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:57

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak til Venstres ordfører for at sige en hel masse, som overhovedet ikke var noget svar på spørgsmålet. Spørgsmålet var: Hvad er det, der gør, at Venstre ikke vil være med til at hindre, at Danmark taber arbejdspladser, fordi der er andre lande, der har en lavere selskabsskatteprocent end os? Jeg har forstået på Venstre, at det er en bekymring, Venstre har, og derfor ønsker man at sænke selskabsskatten i Danmark. Hvis ikke det er sådan, er der jo ingen grund til, at Venstre skulle sænke selskabsskatten i Danmark, altså hvis der ikke er bekymring for arbejdspladser.

Så jeg vil bede Venstre om at svare på det spørgsmål, der er blevet stillet, nemlig: Hvorfor vil Venstre ikke være med til det her?

Det virker ærlig talt lidt underligt på mig, medmindre Venstres politik ene og alene bare går ud på at forgylde vennerne i erhvervslivet. Og det vil jeg jo nødig stå her og konkludere.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:58

Mads Rørvig (V):

Jamen hvis ordføreren havde hørt efter, ville han have hørt, at jeg svarede klokkeklart på spørgsmålet, og det gentager jeg: I Venstre deler vi simpelt hen ikke den opfattelse, at øget beskatning skaber flere arbejdspladser. Den logik ligger mig meget fjernt. Og så brugte jeg også noget af min energi på lige at give en bonusoplysning om, hvorfor beslutningsforslaget ikke kan bruges til noget som helst og er fagligt useriøst. Det skyldes nemlig, at det ikke giver nogen mening isoleret set at sammenligne selskabsskatteprocenten på tværs af lande uden at tage hensyn til selskabsskattebasen og til, hvordan man opgør den.

Det arbejde er i gang i øjeblikket i EU med initiativet CCCCCB, og hvis man vil skabe større transparens omkring selskabsskattebasen, burde hr. Nikolaj Villumsen melde sig ind i kampen i EU for at kæmpe for den sag. For det er netop det, det europæiske samarbejde er rigtig godt til, altså at løse problemer på tværs af grænser, også når det gælder selskabsskat og om at skabe større transparens. Men arbejdet er i gang med CCCCCB, og det er nemlig et rigtig godt forslag, der skaber den øgede transparens, og satsen må de enkelte lande så selv beskæftige sig med.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jens Joel fra Socialdemokraterne.

Kl. 14:59

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak til Enhedslisten for at rejse en interessant debat om, hvordan vi undgår, at vi i en globaliseret verden render rundt og konkurrerer på lave standarder, sådan set ikke bare på skatter, for det kunne jo også være på beskyttelse af arbejdstagere og andre ting. Som skatteministeren også har redegjort for, er regeringen sådan set enig i sigtet, og jeg vil godt sige, at fra socialdemokratisk side synes vi også, det er

ekstremt vigtigt at gå ind i den kamp for at undgå den negative konkurrence, som foregår lige nu mellem landene, og som vi jo også selv delvis er presset af.

Når man så alligevel bliver nødt til at overveje det her et par gange, er det jo ikke kun, fordi det er meget vanskeligt at se et flertal eller for den sags skyld en mulighed for at gå ind i det her, men også fordi, som flere ordførere og ministeren har sagt, det med selskabsskatten handler om ret meget andet end lige præcis procenten. Altså, når man taler om basen, er det jo lidt afgørende, hvordan man kan afskrive investeringer, hvordan man skattesætter varelager, hvordan man laver hensættelser til tab og i øvrigt beskriver det, hvordan man behandler underskud osv. osv. På den måde kan man sige, at skatteprocentsatsen er et ret tomt symbol, hvis ikke man også gør noget for at harmonisere basen. Og der er der, som det ganske rigtigt er blevet sagt, et arbejde i gang i EU.

Men jeg vil også godt sige, at det er ret vigtigt ikke at kaste sig forhatet ud i det, men sikre sig, at de regler, man får på det område, også er ordentlige, for skattepolitik er for mig at se et nationalt anliggende. Altså, jeg vil gerne have, at det er os her i det danske Folketing, som bestemmer, hvor meget skat vi indkræver, og dermed også hvor mange penge vi kan bruge på velfærd og andre ting, og derfor synes jeg, man skal være meget forsigtig med at deponere så store beslutninger, som en total harmonisering af selskabsskattebasen og/eller procenten ville være, hos instanser uden for Danmark.

Betyder det så op, at vi ikke vil være med til at gøre noget? Nej, selvfølgelig gør det ikke det. Socialdemokraterne støtter varmt op om de mange ting, der også sker på internationalt plan lige nu. De aftaler, som skatteministeren også har nævnt, omkring god praksis, kan man sige, hvor man ikke må diskriminere udenlandske virksomheder og nationale virksomheder, altså sætte den ned for udenlandske virksomheder for at tiltrække nogle investeringer, hvor vi bekæmper skattely, hvor vi udveksler oplysninger bedre på tværs af grænser, og sådan noget, er effektive instrumenter til at inddrive langt flere skatter, og det er vi som et velfærdssamfund, som vi er glade for i Danmark, også meget afhængige af. Så det er rigtig, rigtig vigtigt.

Så ud over at vi sådan set er enige i at skulle undgå den negative konkurrence, men synes, at Enhedslisten måske er sprunget over, hvor gærdet er lige lovlig lavt i den her sammenhæng, og ikke har leveret et overbevisende svar på, hvad man så skal gøre, så vil jeg også sige, at jeg er en lille smule forvirret over, hvad det er, Enhedslisten vil på det her område. Altså, da vi diskuterede det sidste gang for 2 år siden – selskabsskattebasen var det på det tidspunkt – sagde hr. Per Clausen, som jo også er medlem af Folketinget for Enhedslisten:

Det er for mig helt ubegribeligt, at regeringen, og det var så dengang VK, og den øvrige opposition, det var så dengang os, ikke tager fuldstændig afstand fra enhver form for EU-indblanding i det her emne. Det er ikke noget, EU skal blande sig i.

Så kan det godt være, det er bedre for Enhedslisten, hvis det er Nordisk Råd, der blander sig i det, eller FN, men jeg synes, det er tankevækkende, at man er vendt fuldstændig på en tallerken i forhold til at støtte op om det her. Man har faktisk også lavet mindretalsudtalelser, som siger, at EU ikke skal beslutte landenes skattelovgivning. Der er vi enige: EU skal ikke beslutte alt, hvad der sker på skatteområdet. Skal EU samarbejde bedre? Skal EU sikre, at man ikke snyder på vægten, at man ikke har skattely rundtomkring? Ja, det skal EU, så langt kan vi blive enige. Men jeg tror ikke, beslutningsforslaget løser ret meget på den konto.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning. Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:03

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det, og tak til ordføreren. Altså, nu er jeg helt overbevist om, at ordføreren godt ved, at der er forskel på at støtte EU-harmonisering på skatteområdet og støtte mellemstatslige aftaler mellem lande. Det er to vidt forskellige ting, og derfor er der selvfølgelig også forskel på det, som hr. Per Clausen afviste for et par år siden, og det, som Enhedslisten nu foreslår. Det er jeg helt overbevist om at ordføreren er med på.

Jeg forstår ikke helt regeringens og ordførerens afvisning af, at det her med selskabsskatteniveau skulle have nogen som helst betydning. Hvis det skal give mening at sænke selskabsskatten herhjemme, bør det vel være, fordi det har en betydning, hvad selskabsskatten er. Hvis regeringen synes, det er fuldstændig ligegyldigt, forstår jeg ikke, hvad der er ideen bag vækstplanen. Så hvis ordføreren kan gøre mig klogere på det, må ordføreren selvfølgelig gerne det.

Men jeg må også sige, at det virker en smule hult, at man åbenbart ikke har foretaget sig noget fra regeringens side for at få sikret, at man får stoppet det her internationale ræs mod bunden, men derimod bare hopper i og deltager i det. Det synes jeg er en smule bekymrende.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:05

Jens Joel (S):

Jeg kan bekræfte, at man faktisk fra regeringens side også tror, at det har en betydning, hvor meget man beskatter selskaber. Det er jo en af baggrundene for, at man har gjort, som man har gjort med »Vækstplan DK«. Det, jeg bare i alt beskedenhed siger, er, at når man sammenligner med andre lande, er det ikke meget værd f.eks. at få en række andre lande med på, at det skal være 25 pct. i selskabsskat, hvis vi ikke er enige om, hvad de skal betale skat af. Derfor er det bare lige lovlig smart og at springe over, hvor gærdet er lavest, når Enhedslisten gør satsen til det eneste interessante.

Jeg synes, vi skal starte med at diskutere, hvad man egentlig skal betale skat af, så vi kan sikre, at man ikke kan smutte udenom, ved at lukke de huller, som der er, og så kan vi da sagtens diskutere en minimumsbeskatning. Det har jeg da også selv sagt at vi støtter varmt op om, hvis man altså kan lave en minimumsbeskatning. Men en minimumsbeskatning beregnet på satsen er ikke noget værd, hvis vi ikke også har en sikring mod, at folk snyder på vægten med det andet.

I forhold til om vi gør noget på internationalt plan, er det jo faktisk i al beskedenhed regeringen og ikke Enhedslisten, som arbejder med de forslag, som der ligger fra Europa-Kommissionen om rent faktisk at gøre op med de her ting.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:06

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Det vil så sige, at næste gang jeg hører finansministeren sige, at det er meget vigtigt, at Danmark ikke har en for høj selskabsskat i forhold til andre lande og inddrager andre lande i den sammenligning, kan jeg godt bare slukke for fjernsynet, for det er en fuldstændig irrelevant sammenligning. Sådan forstod jeg ordføreren.

Det tror jeg ikke er tilfældet. Jeg tror faktisk, det er sådan, at det har en vis relevans, hvad der er det enkelte lands niveau, men der er sikkert også andet, som ordføreren også meget rigtigt peger på. Der-

for undrer det mig, at regeringen åbenbart har tænkt sig at afvise Enhedslisten i det her spørgsmål. Vi kunne jo i en god udvalgsbehandling få tilføjet et par punkter, sådan at forslaget blev sådan, at vi arbejdede for en mellemstatslig aftale internationalt – gerne med så mange lande som overhovedet muligt og ideelt set globalt – hvor man mellemstatsligt forpligtede sig til at lave en minimumsgrænse, så vi dermed fik sat en effektiv stopper for det ræs mod bunden, som er dybt problematisk, og hvor virksomhederne får en mindre og mindre byrde, mens byrden for almindelige mennesker stiger og stiger. Det burde være god socialdemokratisk politik, og derfor er det underligt, at man er afvisende over for at samarbejde på det her punkt, når vi i al beskedenhed kommer med et lille forslag.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:07

Jens Joel (S):

Man har jo ikke hørt efter ordførertalen, hvis ikke man kan høre, at det også er en bekymring, som ligger Socialdemokraterne på sinde, at vi skal undgå det her ræs mod bunden.

Men nu siger Enhedslistens ordfører, at vi jo kunne tage fat på det i udvalgsbehandlingen. Altså, hvis vi i udvalgsbehandlingen tager fat på, hvad det er, der ligger på bordet fra Europa-Kommissionen, er det noget helt andet, nemlig hvordan vi kan harmonisere det. Det kommer vi faktisk til at diskutere i Europaudvalget over det næste lange stykke tid. Det er en ret kompliceret diskussion, og derfor når vi den måske heller ikke inden for det her beslutningsforslags tidsramme.

Vi vil meget gerne diskutere det, men hidtil har Enhedslisten jo bare afvist, at man skulle harmonisere selskabsskattebasen og dermed sikre, at man ikke kan smyge sig udenom. Det er der, jeg synes at Enhedslisten springer over, hvor gærdet er lavest. Jeg kan bestemt ikke opfordre til, at man slukker for fjernsynet, næste gang finansministeren er på.

Det, som er budskabet, er jo, at det selvfølgelig betyder noget, hvor hårdt man beskatter virksomhederne i Danmark. Hvis man gerne vil undgå en konkurrence med de andre lande, hjælper det ikke noget, at man kun kigger på procenten. Man bliver også nødt til at kigge på, om de kan trække alt muligt andet fra. Så jeg synes, de relevante spørgsmål til finansministeren, næste gang hr. Nikolaj Villumsen ser ham på tv, er om de forudsætninger og den selskabsskattebase, som er sammenligningsgrundlaget.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Dennis Flydtkjær for Dansk Folkeparti.

Kl. 15:08

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Det her forslag handler jo som sagt om, at Enhedslisten vil pålægge regeringen at arbejde for en international minimumsgrænse for selskabsbeskatning på 25 pct. i alle relevante internationale fora, det kan være EU, Nordisk Råd og FN.

Jeg kan starte med at sige, at vi i Dansk Folkeparti ikke kan støtte forslaget, for vi går ikke ind for ens skatteregler i EU. Vi mener, det må være et nationalt anliggende. Vi mener sådan set heller ikke, at det er et område, der skal behandles i FN eller Nordisk Råd, og det gælder, ligegyldigt om det er moms, indkomstskat eller selskabsskat. Og det gør vi bl.a., fordi vi ikke går ind for den totale harmonisering i EU.

Vi synes rent principielt, det er vigtigt, at Europa består af selvstændige nationer, og vi mener også, at det er noget af det, der har gjort os stærke, fordi det har gjort, at man kan lære af hinanden. Nogle lande laver en lovgivning, som vi andre kan se virker rigtig godt, men kigger vi f.eks. på Holland, der har fri hash, kan vi se, at det ikke fungerer, så det vil vi ikke have i Danmark. Den måde har gjort, at vi op igennem årene har været dynamiske i Europa; netop fordi vi har en masse små selvstændige lande, der har kunnet lære af hinanden. Derfor synes vi ikke, at det er en god idé, at man totalt harmoniserer selskabsskatten. Det er udelukkende en national kompetence. Det er en dansk kompetence, og den skal vi ikke give fra os.

Det undrer mig sådan set også, at det af alle lige er Enhedslisten, der foreslår det her. Man kunne næsten sige, at de har overhalet alle de EU-positive partier indenom. Der er jo nogle partier, der går ind for, at der skal være en fælles finanspolitik i EU, og som vil have mere og mere integration i EU. Her plejer Enhedslisten jo at være Dansk Folkepartis allierede i det modsatte synspunkt. Derfor undrer det mig også, at det lige er Enhedslisten, der foreslår, at skattepolitikken skal afgives til EU.

Jeg vil i øvrigt sige, at selskabsskatten jo ikke er det eneste parameter, der gør det attraktivt at drive virksomhed i Danmark. Det er en af dem. Det kan også være, hvordan afgiftsniveauet og infrastrukturen er i et land. Er der en højt uddannet arbejdskraft, og hvordan er lønniveauet i landet i forhold til produktiviteten? Det kommer også an på, om der er en god, stabil økonomisk politik, der gør, at man tør investere i landet. Har man f.eks. en skattepolitik, der hele tiden svinger, er det ikke så attraktivt at investere. Man kigger også på som virksomhed, hvordan de fremtidige indtjeningsmuligheder er. Så der er mange parametre og ikke kun selskabsskatten.

Som de andre ordførere og også skatteministeren har været inde på, er et ret væsentligt parameter jo også, hvordan skattebasen er. Altså, hvad der bliver beskattet af. Og det har man altså ikke taget højde for i det her forslag.

Hvis man så forestillede sig, at vi gik med til at lave den her harmonisering af selskabsskatten, hvad ville så blive det næste? Skulle vi så også harmonisere indkomstskatten? Eller hvad med momsen? Det, der jo også er problemet i det her, er, at hvis man vælger at harmonisere ét sted, vil konkurrencen bare flytte et andet sted hen. Det kunne jo f.eks. være konkurrence på indkomstskatten, ved at medarbejderne på grund af det flytter hen over landegrænserne. Eller lad os forestille os, at det var momsen, der skulle sættes ned. Det er jo sådan med moms, at den gør, at varen bliver dyrere, og det undertrykker forbruget, hvilket giver et mindre marked, hvilket igen mindsker virksomhedernes lyst til at investere i markedet.

Man kunne godt forestille sig, at hvis vi harmoniserede selskabsskatten og tog den kompetence væk fra det danske Folketing og regering, ville konkurrencen bare flytte over på andre parametre, og det synes vi ikke er en god idé. Vi mener, at det alene er et dansk anliggende, hvordan den danske skattepolitik skal være. Derfor kan vi ikke støtte det her beslutningsforslag.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er et par korte bemærkninger. Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:12

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Og tak til ordføreren.

Jeg vil starte med at sige tillykke til Dansk Folkeparti. Man har jo formålet at fortsætte den perlerække af interessante reformer, der er blevet gennemført i Danmark. Først var det dagpenge, så var det efterløn, som man forringede og fjernede. Senest har der så været reform af SU og kontanthjælp og indgrebet mod lærerne, der forringer deres arbejdstid.

Det, jeg godt kunne tænke mig at høre fra Dansk Folkepartis side, er: Hvorfor er det altid hr. og fru Jensen, der skal betale regningen for krisen? Hvorfor kan Dansk Folkeparti ikke støtte, når Enhedslisten kommer med et forslag, der for en gangs skyld ville kunne ende med at medføre, at også de store drenge kom til at betale?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:13

Dennis Flydtkjær (DF):

Vi mener faktisk også, at virksomhederne skal være med til at betale deres del af gildet, og det gør de sådan set også, fordi de ikke kun betaler via en selskabsskat. Der er bl.a. det med selskabsskattebasen. Men selskaber betaler altså også rigtig mange afgifter, bl.a. energiafgifter. De har rigtig mange medarbejdere, som også betaler skat i Danmark, så de er med til at bidrage til, at vi har et godt og velfungerende velfærdssamfund.

Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom på, at vi i Dansk Folkeparti ikke var med i den del af vækstpakken, som sænkede selskabsskatten, og det var jo bl.a., fordi vi syntes, at det er fair nok, at selskaberne betaler deres del af gildet, men også, fordi vi tror, at det vil give meget mere, hvis man i stedet for brugte pengene på at sænke nogle afgifter, da man kan målrette dem mere præcist mod de brancher, som er udsatte og måske flytter ud af landet, altså de brancher som har en dårlig konkurrenceevne, som gør, at de måske flytter til Polen eller andre lande. Så derfor er vi ikke med i den del af vækstpakken, som sænker selskabsskatten.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:14

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen det tror jeg da at de studerende og de arbejdsløse er ekstremt glade for. Altså, Dansk Folkeparti ville gerne tage penge fra dem, men de vil ikke være med til at dele pengene ud til erhvervslivet. Det tror jeg da virkelig man vil blive husket og æret for. Der er rigtig mange, som, når de sidst på måneden har svært ved at få budgettet til at hænge sammen, vil glæde sig og tænke på Dansk Folkeparti. Eller tror ordføreren selv på det, han står og siger? Det tror jeg nemlig ikke er tilfældet.

Det, der undrer mig så meget, er, at når Dansk Folkeparti – altså efter at have taget fra de studerende, efter at have taget fra de arbejdsløse, efter at have taget fra de nedslidte – får en chance for at være med til noget, som kunne være medvirkende til, at der blev arbejdet i retning af, at det for en gangs skyld ville være de store, der også var med til at betale gildet, så siger nej. Så finder man den ene tekniske detalje efter den anden som argument for ikke at kunne være med.

Altså, ærlig talt, jeg synes ikke, det er særlig socialt, og det undrer mig dybt, at det er et parti, som gang på gang farer rundt og påstår at være den lille mands parti.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:15

Dennis Flydtkjær (DF):

Modsat Enhedslisten har vi ikke tænkt os at sidde ude på sidelinjen og ikke bruge vores mandater til noget som helst. Det eneste, Enhedslisten får ud af deres stemmer, er jo sådan set bare at holde rege-

ringen oppe uden selv at gå ind og tage noget ansvar. Vi synes faktisk, det giver god mening, at de penge, vi har været med til at finde i vækstpakke et – som den hedder, hvis man forestiller sig, at toeren er den med selskabsskatten – bl.a. bliver brugt på en boligjobordning, der gør, at der bliver skabt rigtig mange arbejdspladser. Vi var med til at sænke grænsehandelsafgifterne, som gør, at der hives arbejdspladser tilbage til de danske detailvirksomheder, hvor det typisk er lavtuddannede folk, som arbejder i de forskellige butikker. Det kan hr. Nikolaj Villumsens sidde og grine af, men det er altså nu engang rigtigt, at der bliver skabt arbejdspladser til folk, der typisk ikke har en høj uddannelse.

Vi synes, det giver god mening, at man, når man samtidig skal kigge på at finde nogle penge i en kontanthjælpsreform, så bruger pengene på at skabe arbejdspladser der, hvor det har en effekt lige nu. Det gør sænkningen af selskabsskatten ikke, den virker på lang sigt. De initiativer, vi er med i, er altså nogle ting, der virker her og nu og skaber rigtig mange arbejdspladser.

F.eks. er der den del, der handler om en kontanthjælpsreform. Der er seks ud af otte partier, som ville gøre det meget værre, hvis Dansk Folkeparti ikke var med. Så kan man vælge at sidde på side-linjen, som Enhedslisten gør, eller man kan vælge at gå ind i arbejdet med reformerne og prøve på at trække dem i den rigtige retning. Det er det, Dansk Folkeparti har valgt at gøre, for vi har vurderet, at vi kan trække dem i den rigtige retning.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det Stine Brix.

Kl. 15:16

Stine Brix (EL):

O.k., så når Dansk Folkeparti går ind og arbejder for at trække i den rigtige retning, så er det altså, ved at man tager penge fra kontanthjælpsmodtagere, man tager penge fra studerende, for at vi alle sammen kan få en billigere sodavand. Og hvor mange job var det, det gav? 200 stk. Helt ærligt, kunne man ikke bruge sine mandater lidt mere til fordel for almindelige lønmodtagere? Kunne man ikke i det mindste prøve at se på, hvordan vi så kunne stoppe den konkurrence, der tilsyneladende er i gang i forhold til selskabsskatten? Jeg anerkender, at Dansk Folkeparti ikke har været med til at lægge stemmer til, at selskabsskatten sænkes, men kunne man ikke efterspørge bare en lille smule mere offensiv tilgang til det? Lad os da forsøge at få stoppet det ræs mod bunden, f.eks. med det her forslag, vi fremsætter.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:17

Dennis Flydtkjær (DF):

I forhold til selskabsskatten giver det ikke mening alene at kigge på skattesatsen, hvad andre ordførere også har været inde på. Man skal følge med i det og kigge på den skattebase; altså, hvad er det man opkræver de her 25 pct. af, fremover 22 pct.? Det giver altså ikke nogen mening alene at kigge på en eller anden skattesats. Og hvis vi valgte at låse den fast, som Enhedslisten foreslår, vil konkurrencen bare flytte over på nogle andre satser. Så ville det måske være momsen, man konkurrerede på for at være mere attraktiv end andre lande; det kunne være indkomstskatten, eller det kunne være afgiftstrykket. Det, vi bare har sagt i Dansk Folkeparti under vækstforhandlingerne, er, at vi synes ikke, det giver den maksimale jobeffekt her og nu at sænke selskabsskatten. Vi vil hellere målrette den ved måske at sætte NOx-afgiften ned, det kunne være nogle PSO-afgifter, man kunne sænke – nogle af de ting, som virkelig trykker konkurrenceevnen, og

som gør, at arbejdspladserne flytter ud af landet. Det tror vi da ville virke langt bedre. Men at man låser en skattesats fast på et eller anden bestemt niveau på europæisk plan eller på FN-plan fast, tror jeg ikke på løser noget som helst.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så Stine Brix.

Kl. 15:18

Stine Brix (EL):

Så Dansk Folkepartis konklusion er, at man ikke vil gøre noget, fordi det er svært. Jeg er med på, at det er svært, jeg er med på, at vi ikke har den fulde løsning her, men jeg ærgrer mig faktisk over, at Dansk Folkeparti så bare låner sig tilbage med armene over kors og ikke vil være med til at diskutere, hvordan man så kan tage fat på det her problem med, at der er en international konkurrence direkte ned mod bunden i fuld gang. Det bliver vi da nødt til at tage hånd om. Det er ikke det samme som at sige, at EU bare skal overtage lovgivningen på det her område. Vi skriver jo netop, at det skal være en mellemstatslig aftale på det her område. Så Dansk Folkeparti bliver altså nødt til at komme op med nogle bedre argumenter, hvis ikke man vil være med til at gøre bare et eller andet på det her område.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:18

Dennis Flydtkjær (DF):

Modsat Enhedslisten har vi faktisk en rød tråd i vores EU-politik. Vi synes, det er en national kompetence, og derfor mener vi også, det er det danske Folketing, der sammen med regeringen skal finde ud af, hvor de danske skattesatser skal ligge. Jeg synes ikke, det løser noget som helst, at man siger, at det skal være en EU-kompetence, eller at man skal lave en mellemstatslig aftale, godt nok på EU-niveau, hvor alle EU-landene skal være med i det, eller på FN-plan. Det løser altså ikke noget. Vi er nødt til også at kigge på – hvis det skulle være – om man har en fælles skattebase. Der synes jeg altså ikke det giver nogen mening alene at snakke om, at man skal have en fælles selskabsskattesats.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Lisbeth Bech Poulsen fra SF.

Kl. 15:19

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Lad mig starte med at sige, at jeg og SF er helt enige i intentionen med forslaget fra Enhedslisten om en international minimumsgrænse for selskabsskatteprocenten. Det er glædeligt at se ikke mindst Enhedslisten også arbejde konstruktivt med mulighederne inden for det europæiske samarbejde.

Intentionen om at modvirke et kapløb mod bunden, når det kommer til selskabsskatten i Europa, er noget, vi er positive over for i SF. Ser vi os omkring, er der et kapløb i gang om at fastlægge den mindste selskabsskat for at tiltrække udenlandske investorer og virksomheder og skabe gunstige vilkår for erhvervslivet. Senest har vi set i Sverige, at de har sænket selskabsskatten, og herhjemme har vi også netop sænket selskabsskatten som en del af vækstplanen.

Vi har længe sagt i SF, at konkurrencen på selskabsskat leder til et europæisk race to the bottom inden for selskabsbeskatningen. Europa har det laveste gennemsnit for nogen region i verden og

langt under det nordamerikanske gennemsnit på 33 pct. Så uanset at det europæiske kapløb i sig selv er u hensigtsmæssigt, er det, som skatteministeren har sagt, et defensivt træk, en forsvarsmekanisme.

Det virker derfor logisk at fastsætte en fælles minimumsgrænse, der skal sætte en stopper for denne interne konkurrence, så EU-landene i stedet kunne fokusere på at konkurrere på de mange vækstmarkeder i resten af verden. I stedet for konkurrerer vi med os selv. Men fokuserer man kun på selskabsskatten, overser man det mest presserende og grundlæggende problem, for det handler ikke kun om den nominelle skatteprocent, det handler i lige så høj grad om definitionen på skattebasen, som andre ordførere også har sagt heroppefra. Selv hvis vi havde en fælles minimumssats for selskabsskatten, ville vi stadig have konkurrence på skattebasen, herunder f.eks. regler om fradrag og afskrivning, og dertil en konkurrence om de forskellige afgifter. Hvis ikke skattebasen også bliver harmoniseret internationalt, vil det altså ikke give mening.

Men netop en harmonisering vil for alvor låse os fast. Vi vil ikke i Danmark kunne lave et afskrivningsvindue til virksomhederne for at øge deres investeringer, og skulle afgifter harmoniseres for ikke at flytte konkurrencen over på afgiftsområdet, kunne vi i Danmark ikke bare beslutte at øge grønne afgifter for til gengæld at mindske personskatter, hvis man politisk vil gå den vej, som vi netop har gjort på en række områder. Beskatning er inde ved kernen af et suverænt lands kompetenceområde. Hvad mener vi der skal beskattes, og hvordan? Det omfattende danske velfærdssamfund er finansieret af relativt høje danske skatter. Det har vi besluttet i det her land.

Der var en klog mand, der engang sagde, at skatter er den pris, vi betaler for civilisation. Skatter og afgifter handler om, at samfundet kan bruge midler på fælles goder som fri og lige adgang til uddannelse og sundhed, og afgifter kan skubbe på i retning af et grønnere og sundere samfund. Betyder det så, at hvis man sænker skatten en smule, bliver man et mindre civiliseret samfund? Nej, det er ikke det, jeg mener. Men et samfund, der gerne vil opretholde nogle fælles velfærdsgoder, har behov for indtægter til at betale for disse. Det kan være uddannelse, infrastruktur, barselsordninger, børnepasning, rent vand og meget andet, der også har betydning for selskaberne. Det er rammevilkår forstået bredt, og derfor er det helt naturligt, at virksomhederne betaler skatter og afgifter.

Nu kommer vi ind til kernen, nemlig at visse virksomheder betaler skat, og andre gør ikke. En lang række virksomheder, der tjener penge og har overskud, betaler ikke skat i Danmark. De udnytter på den mest kreative vis skattehuller og misbrug af transfer pricing for at flytte overskud væk.

Fra Europa-Kommissionens side kom der en handlingsplan tilbage i december sidste år om skattesnyd og aggressiv skatteplanlægning. 34 konkrete forslag, der på kort og længere sigt adresserer det grundlæggende problem med skattesnyd og skattely, og hertil er der kommet en række tiltag. Land til land-regulering, regnskabsdirektiv, antihvidvaskningsdirektiv, kapitalkravsdirektiv, definitioner på skattely, blacklisting, mismatch og meget andet. En række af de ordførere, der er til stede her i dag, sidder også i Europaudvalget og ved jo udmærket, hvordan vi arbejder med det her på dansk og europæisk plan.

Virksomhederne kan f.eks. udnytte mismatch i nationale lovgivninger til at sikre sig, at visse indkomsttyper ikke beskattes nogen steder, og Kommissionen har opfordret medlemsstaterne til at forbedre deres dobbeltbeskatningsaftaler for at forhindre, at disse aftaler kan medføre dobbelt ikkebeskatning. Medlemslandene opfordres også til at vedtage en fælles generel regel om antimisbrug, hvor de tager højde for kunstige arrangementer, der kun kan gennemføres for at opnå skattebesparelse, og i stedet foretager beskatningen på grundlag af det faktiske økonomiske indhold, herunder hvor den økonomiske aktivitet rent faktisk har fundet sted.

Kort sagt: Den vigtigste opgave på skatteområdet handler om, om der overhovedet betales skat, at beskatningen er korrekt i forhold til skattebasen, og om at udstille skattely og misbrug, alt sammen i et internationalt samarbejde.

Skatteministeren kunne ikke have udtalt sig klarere, end han gjorde, når det kommer til at gå forrest i kampen mod skattely og skattemisbrug. Skatteministeren har gjort det klokkeklart, at vi ikke accepterer snyd, misbrug og aggressiv skatteplanlægning. Vi kan gå forrest sammen med en række ligesindede lande, men vi kan kun gøre det internationalt, og med Kommissionens anbefalinger må det stå helt klart, at EU tager opgaven alvorligt.

Så beslutningsforslaget har SF's fulde sympati, men desværre spænder virkeligheden ben for disse tiltag, og vi kan derfor ikke støt-te beslutningsforslaget.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:25

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Jeg vil lige starte med at gøre SF's ordfører opmærksom på, at Enhedslisten jo støtter en finansiel skat – og det er selvfølgelig en international skat – og det er ikke første gang, at vi støtter et internationalt samarbejde om skat. Vi mener bare ikke, at pengene skal gå til EU, og vi mener ikke, at det skal være en EU-kompetence, men derfor kan landene jo sagtens samarbejde om det. Og det er jo også det, der ligger i det her forslag, altså at den danske regering på forskellige niveauer skal arbejde for at få en minimumsgrænse internationalt for selskabsskat.

Under forhandlingerne om vækstpakken forstod jeg, at det ikke er en blomst, der er groet i SF's have, at man sænkede selskabsskatten. Så derfor undrer det mig – når vi nu fra Enhedslistens side i dag kommer med et internationalt solidarisk forslag til, hvordan vi kan få de bredeste skuldre til at løfte det tungeste læs, når regningen for krisen skal betales – at vi ikke møder andet end sympati fra SF. Det kunne jo være dejligt, hvis vi kunne være på hold sammen og stå skulder ved skulder i den her sag.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:26

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jamen jeg tror, at det mål, som Enhedslisten har med det her forslag, og det mål, som vi fra SF's side gerne vil nå, er det samme. Men jeg siger bare, at sådan som forslaget ligger nu i forhold til kun at kigge på en nominel sats, vil det jo ikke, sådan som flere andre ordførere har været inde på, have noget at gøre med skattebasen; det vil ikke have nogen betydning for, hvilke typer afgifter vi vælger at have i Danmark. Så på den måde ville konkurrencen jo flytte sig et andet sted hen, og altså f.eks. handle om, hvor store fradrag man har i et bestemt land. Der er andre lande, som har en anden type fradrag, end Danmark har, så det vil være indholdssiden i stedet for kun den nominelle sats, som konkurrencen ville flytte sig hen på.

Så derfor mener vi ikke, at forslaget er tænkt grundigt nok igennem, hvis man kan sige det på den måde. For selv om samtlige EU-lande havde en fælles skattesats på 25 pct., som er det, der er nævnt i bemærkningerne til beslutningsforslaget, så ville et andet land jo kunne sige, at de har 80 pct. fradrag på det og det, og at de ikke har nogen grønne afgifter, og så ville konkurrencen måske bevæge sig derhen.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:27

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Jeg vil sige, at jeg er virkelig, virkelig glad over de gode input til, hvad der kunne være en del af det her forslag, altså at det ikke alene kunne være skattesatsen, men at det også kunne være, hvordan man opgør det, der kunne være en del af det, man arbejdede på at få en international minimumsgrænse for. Det synes jeg er dejligt; jeg tager altid imod gode råd og forslag.

Det, jeg bare synes er lidt ærgerligt, er, at alle partier, der kommer med de gode råd og forslag, jo bruger det som en dårlig undskyldning for ikke at være med til at prøve at få den her internationale grænse. Altså, hvis ikke vi starter et sted, er det jo bare en dårlig undskyldning. Og jeg vil meget nødig mistænke SF for at bruge en dårlig undskyldning, når det gælder om at få de banditter i habitter, som åbenbart snyder så meget, som SF's ordfører påpeger at de gør, til at være med til at betale regningen for krisen. Det ville være skidt, hvis SF fandt på dårlige undskyldninger i den sammenhæng.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:28

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg hørte ikke noget spørgsmål, men jeg vil gerne svare på den kommentar, som Enhedslistens ordfører kom med.

Der er jo en skillelinje, i forhold til at der er nogle virksomheder, der betaler skat, og så er der nogle, der ikke gør. Blandt dem, der ikke gør, er der nogle virksomheder, som har store overskud og tjener penge, og der synes jeg, at vi skal fokusere på – som det bliver gjort fra dansk side og i det forslag, der er kommet fra Kommissionen – hvordan vi kan undgå skattesnyd, aggressiv skatteplanlægning, skattely osv. Og dér foregår der rigtig, rigtig meget. En række af de direktiver, som jeg læste op, har rigtig kedelige navne, men betyder al-verden i forhold til at komme videre ad den vej.

Når jeg prøver at påpege nogle problemer, er det jo ikke, fordi der er noget galt med intentionen, for den deler SF. Problemet er, at et land som Danmark, der f.eks. gerne vil gå den grønne vej, har nogle energiafgifter, nogle grønne afgifter og miljøafgifter osv., og at man i et andet land måske ikke vil være lige så ambitiøs på det område. Derfor skulle man gennemgå del for del for at harmonisere, og det er et spørgsmål, om det ville være at gå for langt i forhold til selvbestemmelse og suverænitæt – noget, som Enhedslisten også går op i i forhold til det her.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 15:30

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. Jeg må sige, at jeg virkelig synes, at Enhedslisten skyder sig selv i foden med det her forslag, for jeg tror, der er nogle helt grundlæggende mekanismer, som Enhedslisten har misforstået. Helt grundlæggende er der jo forskel på, hvem der betaler skatten, og hvem der bærer skattebyrden. Selskabsskat er en skat på afkast af kapital. En høj selskabsskat fører til lavere investeringer, et mindre kapitalapparat pr. beskæftiget og dermed lavere produktivitet og der-

med lavere reallønninger. Derfor er det lønmodtagerne, der betaler skattebyrden i form af lavere reallønninger. Indirekte er det også offentligt ansatte, det er borgere på overførselsindkomst, som betaler selskabsskatten, for selskabsskatten fører til lavere investeringer i kapitalapparatet og dermed lavere lønninger, og da vi har indrettet os sådan i det her samfund, at højere lønninger på det private arbejdsmarked automatisk fører til højere indkomster for offentligt ansatte og for folk på overførselsindkomst, så betaler de også selskabsskatten. Hvis venstrefløjten havde lønmodtagernes bedste for øje, ville de gå ind for en fjernelse af selskabsskatten, idet det vil medføre højere reallønninger for lønmodtagerne.

Så jeg synes, at Enhedslisten skal gentænke deres skattepolitik en lille smule og have lidt mere for øje, hvem det er, de egentlig prøver at hjælpe her, for det er altså ikke en eller anden stor cigarrygende kapitalist, som man ikke bryder sig om i Enhedslisten, som betaler den her skat, det er alle mulige andre mennesker, da det kun er mennesker, der kan betale skat, og ikke virksomheder, som kun er en juridisk enhed. Tak.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning. Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:32

Nikolaj Villumsen (EL):

Når man snakker selskabsskat, er det jo skat på et overskud i virksomheder. Det overskud går jo til nogle folk, det kan være til ejeren af virksomheden, det kan være til aktionærerne. Det håber jeg Liberal Alliance er opmærksom på, for det virker, som om Liberal Alliance prøver at få det til at se ud, som om det er alle mulige andre, der betaler den skat. Det er heldigvis ikke tilfældet, og det håber jeg Liberal Alliance er opmærksom på.

Det, jeg godt kunne tænke mig at høre, er, om Liberal Alliance kan bekræfte, at Danmark og andre nordiske velfærdssamfund med en højere skatteprocent end andre lande – en skatteprocent, som Liberal Alliance ikke kan lide – har klaret sig langt, langt bedre igennem krisen end Grækenland, end Irland, end Spanien, end England, end Island – lande med lav skat, som Liberal Alliance advokerer for.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:33

Joachim B. Olsen (LA):

For lige at vende tilbage til det første, som ordføreren sagde, om, hvem der betaler selskabsskatten. Jo, det er borgere, der betaler selskabsskatten, det er kun mennesker, der kan betale selskabsskat, og når man beskatter investeringer i kapital, kommer der færre investeringer i ny kapital, dvs. nye maskiner, forskning osv. ude i virksomhederne. Det fører til højere reallønninger, når man investerer i nyt kapitalapparat, og når man beskatter det, betyder det dermed også lavere lønninger for dem, der er i virksomheden.

Nu skal jeg ikke foreslå Enhedslisten, hvad deres skattepolitik skal være, men hvis de er så interesseret i at beskutte overskuddet, kunne man jo bare fjerne selskabsskatten, og hvis det så bliver udbetalt som overskud, kunne man jo beskutte overskuddet hos de mennesker, som rent faktisk modtager det. Det ville være en meget stor forenkling af skattesystemet, og det ville måske endda skabe et incitament til, at virksomhederne beholdt overskuddet i virksomheden og fik lavere gæld eller øgede deres investeringer og dermed øgede deres medarbejderes reallønninger.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:34

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Jeg kan egentlig godt forstå, at Liberal Alliances ordfører står og vrøvler lidt, for Liberal Alliance har nok lidt svært ved at svare på, hvorfor velfærdssamfund som de nordiske velfærdssamfund med højere skat end de lande med lav selskabsbeskatning, som jeg nævnte før, der har en lav skat, klarer sig bedre gennem krisen. Det er jo et fuldstændig klokkeklart bevis på, at Liberal Alliances politik intet har med virkeligheden at gøre. Man svarer altså ikke på det, når man begynder at ævle om, at det ikke er virksomheder, der skal betale skat, men mennesker, der skal betale skat. Hvorfor er det bedre? Ærlig talt, kan man i Liberal Alliance ikke forholde sig til, at det er et land som Danmark med en høj skat, der klarer sig bedre end et land som Grækenland, hvor de rigeste betaler lige præcis 0 pct. i skat?

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:35

Joachim B. Olsen (LA):

Det er kun mennesker, der kan betale skat. En virksomhed er en juridisk enhed, det er kun mennesker, der kan betale skat. Det håber jeg også ordføreren kan forstå. Kausaliteten mellem, hvilke lande der har klaret sig godt gennem krisen, og hvilke lande der ikke har, kan ikke reduceres til, hvad skattetrykket er i de enkelte lande. Et land som Sverige har klaret sig rigtig godt gennem krisen, og det er ikke, fordi de har en høj skatteprocent, men fordi de har lavet reformer siden midten af 1990'erne, de har øget arbejdsudbudet, de har været i stand til at øge beskæftigelsen, lavet reformer, der har gjort, at flere mennesker er kommet ud på arbejdsmarkedet. Jeg tror, de siden 2000 har reduceret antallet af mennesker på overførselsindkomst med over 100.000. Det er reformer af deres arbejdsmarked, der har gjort, at de har klaret sig godt.

Grunden til, at de lande nede i Sydeuropa har klaret sig rigtig dårligt, har ikke været deres skattepolitik som sådan, jo, hvis ikke man betaler skat i de lande og snyder i skat, er det selvfølgelig ikke nogen fordel. Men hovedårsagen til, at de har klaret sig rigtig dårligt, har været nogle meget dårlige arbejdsmarkeder, som fungerer rigtig, rigtig dårligt, og der har de ikke været i stand til at skifte kurs hurtigt. Men kausaliteten mellem at have et højt skattetryk, og hvor godt man klarer sig gennem krisen, holder ganske enkelt ikke, for så skulle et land som Schweiz jo være gået fuldstændig rabundus nu, og det er de mig bekendt ikke.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mike Legarth.

Kl. 15:37

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, fru formand. Indledningsvis vil jeg sige, at det her forslag jo altså for mig at se er fuldstændig forfæjlet, og jeg synes, det er et amatøragtigt forslag at fremsætte. Det synes jeg med samme argumentation som ordførerne for Venstre og Dansk Folkeparti har fremført, nemlig at man ikke kan drage nogen parallel mellem skattesats og skattebase. Jeg synes så i øvrigt ikke, at nogen skal blande sig i, hvad et politisk flertal i Danmark beslutter sig for at skattepræcenter

og fradragsregler skal være, på samme måde som vi ikke ønsker at blive begrænset af EU i vores selvstændighed, vores suverænitet – eller i hvert fald mindst muligt. Derfor er vi fuldstændig og totalt modstandere af forslaget.

Det kommer nok ikke bag på nogen, at Det Konservative Folkeparti er lodret uenig med Enhedslisten og i de kommunistiske forslag, de fremsætter her i salen. Men jeg bliver foruroliget over at høre en ordfører fra et regeringsparti stå på talerstolen og først argumentere for – må jeg gå ud fra – at man i regeringen medvirkede til at sætte skatterne op, hvilket man gjorde i den første finanslovsaftale. Derefter satte man skatten ned, og det er selskabsskatten, jeg taler om her. Man sagde jo inden valget, at man ville hæve selskabsbeskatningen, og det gjorde man så ikke, men nu har man så i regeringen i Vækstpakke DK – og heldigvis for det – lavet en politisk aftale om at sænke den til 22 pct. Det er altså det fuldstændig modsatte af, hvad man sagde i valgkampen. Og nu står SF's ordfører guddødemig her og giver Enhedslisten medhold i, at der sådan set er nogle sympatiske tanker i at have en sådan minimumsgrænse. Vi må gå ud fra, at det så betyder, at den så skal hæves igen.

Det giver jo ikke nogen mening, og hvad skal danskerne tro, hvad skal erhvervslivet tro, når en ordfører fra et regeringsparti står på landets vigtigste talerstol med den slingrekurs, først den ene vej og så den anden vej? Hvor er det faste grundlag, som folk kan forholde sig til og erhvervslivet kan investere i forhold til? Når man investerer, skal man kende de præmisser, der gælder, så man ved, hvilket afkast man får ud af det. Jeg synes, det er meget problematisk. Det er jo planøkonomi af værste skuffe, vi hører om her.

Sagen er, at høj skat gør det dyrere at skabe job; man skaber ledighed. Det ved vi med hensyn til personskat. Det har vi haft masser af debatter om i forbindelse med personskattereformer. Det eneste, vi får ud af en høj beskatning, er, at folk ikke gider. Så lægger man sig hjem i hængekøjen, i stedet for at man bliver motiveret og får incitamenter til at yde en ekstra indsats og skabe nogle resultater, så man opnår noget, og så man får en større fortjeneste, havde jeg nær sagt, et større udbytte af den arbejdsindsats, man selv lægger for dagen. I gamle dage, og vi skal ikke ret langt tilbage, betalte man 70 pct. af de sidst tjente penge i skat. Det var en fuldstændig forrykt tankegang. Nu er vi da heldigvis med god konservativ hjælp kommet ned på ca. 56,5 pct.

Hvis man hæver selskabsskatten, som vi jo drøfter her i dag, hæver man prisen på en arbejdsplads. Det gør det dyrere at være virksomhed, og man skal bruge flere penge til at betale skat, og så er der jo ikke så mange penge til lønninger. Så Enhedslisten skyder sig selv i foden med den populistiske dagsorden, de har, hvor de siger: Jamen vi skal bare have en højere selskabsskat, og vi synes også, vi skal have kvindekvote; vi synes også i Enhedslisten, at vi skal bestemme, hvor mange kvinder der skal sidde i ledelsen i en virksomhed; vi synes også, at der skal være transaktionsskat og alle mulige andre umuligheder.

Undskyld, at jeg siger det helt direkte, men jeg synes jo – set ud fra erhvervslivets vilkår – at det er en fuldstændig vanvittig tankegang, der lægges for dagen her. Det er medicin af den helt forkerte skuffe. Det eneste, man vil opnå, er færre virksomheder, dårligt fungerende virksomheder, lavere indtjening, færre job og højere ledighed. Til sidst vil vi – hvis vi følger Enhedslistens tankegang og filosofi – få en økonomi, der kollapser. Så vil der til sidst – hvis det værste scenarie skulle ske – kun sidde politikere fra Enhedslisten, og så får vi alle sammen en borgerløn, og staten ejer virksomhederne. Det er altså det helt modsatte, vi argumenterer for, og det håber jeg at jeg har givet udtryk for med de kommentarer, jeg har her afgivet.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er der en kort bemærkning fra Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:41

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg vil sige tak til den konservative ordfører for at fremhæve nogle af Enhedslistens mærkesager. Det kunne jo føre til, at Enhedslisten fik nogle flere mandater. Det er vi glade for at den konservative ordfører hjælper med til.

Men jeg vil også gerne lykønske den konservative ordfører med den her nye vækstplan, som jo sænker selskabsskatten. Er det korrekt forstået, at De Konservative støtter en selskabsskattesænkning, fordi det er et godt middel til at skabe arbejdspladser? For hvis det er godt med hensyn til at skabe arbejdspladser, at Danmark ikke har en højere selskabsskat end andre lande, så burde man vel også gå ind for at prøve ved internationale mellemstatslige aftaler at hindre det her ræs mod bunden, sådan at Danmark ville blive ved med at klare sig godt i konkurrencen og ikke hele tiden blev nødt til at sætte selskabsskatten ned og ned.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:42

Mike Legarth (KF):

For det første kan jeg slå en ting fast: Det Konservative Folkeparti medvirker ikke til at give Enhedslisten vind i sejlene og støtte og sympati til sine mærkesager. Tværtimod vil jeg gerne skyde hver eneste af dem ned. Og jeg vil gerne prøve at skabe en vælgerflugt fra Enhedslisten og helt over i den konservative lejr. Der er meget langt, men det er det, jeg arbejder på.

Når det er sagt, så vil jeg sige om selskabsskatten, at jeg synes, det er vanvid, at andre uden for Danmark skulle bestemme, hvordan vi her i landet vil sammensætte vores skattepolitik, og hvilken selskabsskat der skal være. Og jeg vil bare lige opklare nogle ting. Irland blev nævnt, og det blev nævnt, at årsagen til, at Irlands økonomi gik rabundus, var, at man havde en lav selskabsskat. Men det var nu ikke det, der var årsagen til, at det gik galt. Årsagen var, at det var en meget smal skattebase. Man beskattede relativt lidt, og derfor var der ikke penge nok i statskassen, da krisen indtrådte. Grækenland har et elendigt skattesystem. Der er masser af undtagelser, shippingbranchen især, masser af fag og brancher, der ikke betaler deres skat. Og vi går jo som konservative ind for, at alle skal betale den skat, der nu er fastsat, men den skulle gerne være så lav som muligt.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:43

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen tak til den konservative ordfører for at fremhæve, at lige præcis de lande, der har et dårligt skatteopkrævningssystem, og som har haft en lav selskabsskat, er nogle af de lande, der er hårdest ramt af krisen, hvorimod det faktisk i sammenligning med de lande går forbløffende godt i Danmark, hvor der er et højere skatteniveau.

Altså, jeg vil opfordre De Konservative til at genlæse det forslag, vi har fremsat, for det går lige præcis ikke ud på EU-harmonisering på skatteområdet. Det går ud på et internationalt mellemstatsligt samarbejde, hvor der kan være forskellige elementer i skattesatsen, men selvfølgelig også, som flere har foreslået det, at vi kunne have kig på, hvordan man opkrævede skatten. For det underer mig, at De Konservative ikke kan være med til det.

Altså, hvis det at man går ind for at sænke selskabsskatten, handler om at hindre udflytning af arbejdspladser, så burde man da kunne støtte, at det var nødvendigt. Eller også går det bare ud på at give

flest mulige skattelettelser til ens venner i erhvervslivet, og det tror jeg ikke de fleste danskere er glade for. Så tror jeg faktisk, at de fleste danskere ville være enige med Enhedslisten. Hvorfor kan De Konservative ikke være med til at prøve at få en international aftale her?

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:44

Mike Legarth (KF):

Desværre var det jo et hav af mærkelige kommentarer og spørgsmål, så jeg har vanskeligt ved sådan at svare på én ting. Det havde været bedre, at jeg havde fået et præcist spørgsmål, og så kunne vi få en seriøs debat om det. Nu prøver jeg at tage en af tingene.

Det Konservative Folkeparti har aldrig sagt sådan, og det er en manipulation fra ordførerens side, når han påstår, at jeg har sagt, at der, hvor der er lav skat, er der risiko for, at tingene går galt, nej, tværtimod: jo lavere skatter, jo bedre konkurrenceevne, jo flere ansatte. Jo færre omkostninger, jo bedre rammevilkår, og jo billigere man kan producere sine varer, produkter og ydelser, og jo flere man kan sælge på verdensmarkedet, og jo flere man kan ansætte for at producere og levere de ydelser, jo større bliver skatteprovenuet til statskassen. Det er det fuldstændig modsatte af det, som Enhedslisten argumenterer for, når jeg fortæller den konservative historie om, hvordan det burde gøres. Der er ikke noget sammenfald.

Jeg forstår slet ikke sammenhængen i, at Enhedslisten mener, at der skal være en minimumsgrænse, for det eneste, Enhedslisten vil, er at hæve selskabsskatten. Det er det, det handler om. Man vil hæve selskabsskatten, man vil hæve personskatterne, for så tror man, at man kan få nogle flere penge, som man kan bruge på det, Enhedslisten nu vil bruge pengene på. Men det eneste, der vil ske, er, at Danmark går nedefors og hjem, hvis det måtte ske.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Nej, undskyld, hr. Mike Legarth, der er lige en enkelt kort bemærkning. Den kom meget sent, men den er der. Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 15:46

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg beklager, hvis jeg bidrog til det.

Hr. Mike Legarth ønsker et meget præcist spørgsmål, for ordføreren for Det Konservative Folkeparti syntes, at Enhedslistens ordfører kom med en masse forskellige spørgsmål.

Så i forhold til hr. Mike Legarths bemærkninger om, at jo mindre selskabsskatten er, jo bedre konkurrenceevne er der, og jo mere man kan investere, vil jeg gerne stille det meget præcise spørgsmål: Hvor synes Det Konservative Folkeparti at grænsen skulle være, hvis Det Konservative Folkeparti havde 90 mandater i Folketinget og kunne bestemme alting selv?

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:46

Mike Legarth (KF):

Det er jo meget skægt, at ordføreren stiller mig det spørgsmål, efter at ens nære allierede har fremsat et beslutningsforslag uden at angive nogen grænse. Vi ved faktisk ikke, hvad det er, Enhedslisten vil med grænsen. Vi ved ikke, hvad SF vil med grænsen. Men nu spørger man så mig, hvad jeg mener.

Jeg mener så tæt på 0 som muligt. Den skal ikke være på 0, der skal være en eller anden form for skattebetaling. Men man skal bare huske én ting: Hvis der er en virksomhed, som tjener 1 mio. kr., så kan man sætte en selskabsskat på 25 pct. eller 30 pct., og så vil ordføreren sikkert blive glad. Så kan man selv regne ud, hvad de 30 pct. vil være af det skattegrundlag på 1 mio. kr. Det går så i statskassen.

Men hvad nu hvis man havde 1.000 virksomheder og de kun skulle betale 10 pct.? Hvem vandt så den duel? Det gjorde statskassen, big time, og det er den måde, man skal tænke på.

Det ved jeg godt er helt fremmed for Socialistisk Folkeparti og helt fremmed for Enhedslisten, men det er sådan, fornuftigt tænken-de mennesker gerne vil føre skattepolitik. Heldigvis ser vi, at nogle i regeringen tænker i den retning. Må guderne forbyde, at den bliver mere socialistisk, end den allerede er.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 15:47

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

O.k., satsen må ikke være på 0, men den skal være så tæt på 0 som muligt. Så ved jeg ikke, om det er 1 pct. eller hvad.

Men så vil jeg stille to spørgsmål den her gang. Ordføreren kunne jo fint overskue et spørgsmål, så nu gør jeg det lidt sværere med to spørgsmål. Så tæt på 0 som muligt, siger ordføreren. Vil han anerkende, at der er nogle samfundsomkostninger i forhold til at skabe rammer for virksomheder i det her land, altså at infrastruktur, børnepassning, barselsorlov, uddannelse osv. er tiltag, som koster penge, men som kommer virksomhederne til gode? Det er altså rammevilkår forstået bredt.

Det andet spørgsmål, som jeg vil stille, handler om alle de her tiltag, som ordførerens kolleger i Europaudvalget også sidder og arbejder med, nemlig alle de direktiver, jeg nævnte fra talerstolen – hvor det ikke handler om en skattesats, men om, at man skal betale den skat, man nu engang skal. Så vil Det Konservative Folkeparti støtte hundrede procent op om alle de tiltag imod skattely, skatteunddragelse, aggressiv skatteplanlægning osv., som bl.a. skatteministeren går forrest med?

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:48

Mike Legarth (KF):

Selvfølgelig bakker vi op om, at alle skal betale den skat, der nu er fastsat. Og selvfølgelig lever vi op til, at vi vil afsætte de ressourcer, der skal til, for at folk ikke snyder og bedrager og laver svindel og humbug, når der skal betales skat. Det står da indlysende klart, og det er jo også medvirkende til, at vi så kan have en relativt lav skat, altså fordi alle betaler deres fair andel.

Men fru Lisbeth Bech Poulsen vender tingene på hovedet. Det, man skal gøre i stedet for at starte med at finde ud af, hvilken skatteprocent vi skal have på selskabsskat, er at spørge sig selv: Hvilket serviceniveau vil vi have i det her land? Hvad er vores offentlige sektors størrelse og pris? Hvor mange penge skal vi bruge til det? Og så skal vi finde en retfærdig fordeling af fradrag, skattesatser og personskatter, der inddriver præcis det beløb.

Hvis nu vi var så dygtige og betænksomme, at vi tiltrak et hav af stærke virksomheder her til landet, som tjente så styrkende mange penge, at vi også fik et stort afkast til statskassen, så behøvede satsen ikke at være ret høj i de virksomheder. Det håber jeg man kan forstå.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Nu siger jeg tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, Nikolaj Villumsen.

Kl. 15:49

(Ordfører for forslagsstillerne)

Nikolaj Villumsen (EL):

Først tror jeg det er på sin plads at afklare et par misforståelser, der har været i løbet af den her debat. I bemærkningerne til forslaget fra Enhedslisten står, at vi synes, der skal være en selskabsskat på 25 pct., så når De Konservative siger, at Enhedslisten bare vil sætte selskabsskatten op og op, er det ganske enkelt ikke korrekt.

Der har været nogle, der troede, at Enhedslisten ikke gik ind for internationalt samarbejde om skat. Det vil jeg også gerne mene i jorden. Vi støtter en finansiel skat på transaktioner, så hvis nogen skulle være i tvivl om det, jamen så står det forhåbentlig klart efter den her ordførertale.

Det her forslag handler ikke om en tilslutning til Europa-Kommissionens forslag om total harmonisering af skat, hvilket andre har troet. Det her er et forslag om et mellemstatsligt samarbejde. Vi har foreslået, at det skulle være på skattesatsen. Det er blevet påpeget fra forskellige partiers side, at det kunne være godt, at det også handlede om skattebasen.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at det ene ikke udelukker det andet. Altså, ligesom når man er til julefrokost, hvor man både kan spise sild og drikke snaps, ender det nogle gange meget godt. Sådan er det også med det, Enhedslisten foreslår her, og hvis man ville have været med til det i udvalgsarbejdet i stedet for bare at afvise det fra start, kunne vi nok have fundet frem til en meget god aftale. Derfor synes jeg også, det er dybt tragisk, at vi nu står i en situation, hvor de eneste, der vil bakke op om arbejdet for minimumsgrænser, åbenbart er Enhedslisten.

Helt overordnet er det jo sådan, at den finansielle krise har betydet et stort pres på de offentlige budgetter, og at den har skabt et behov for at hente økonomiske midler til velfærd og til offentlige investeringer. Alligevel er det globale gennemsnit for virksomhedsskatter faldet i samme periode, både på lokalt plan, i OECD og i EU. Jeg synes, det er dybt beklageligt, at udviklingen er gået den vej. Jeg synes, virksomhederne bør være med til at betale for krisen, så regningen også påhviler dem, som har tjent og stadig tjener store penge, og ikke alene påhviler de svageste i vores samfund.

Regeringen deltager med støtte fra Venstre og Konservative desværre aktivt i ræset mod bunden ved at sænke selskabsskatten herhjemme. Både G20 og Europa-Kommissionen har i den senere tid været aktive i debatten om skatteunddragelse og er kommet med både hensigtserklæringer og planer om, hvordan man undgår skattely og international skatteunddragelse. Men den mest effektive måde at undgå disse problemer på er naturligvis ved at sørge for, at der ikke er mening i at spekulere i at flytte fra et land til et andet, fordi niveauet for virksomhedsbeskatning har et fælles minimumsniveau.

Det er afgørende for os, at der arbejdes i retning af, at det er lige meget, hvor man vælger at være skattepligtig, og at man er tvunget til at bidrage til fællesskabet, ligesom alle andre gør.

I Enhedslisten mener vi derfor, at et minimumsniveau på virksomhedsbeskatning på globalt plan, internationalt, på europæisk plan mellem alle de lande, der til at starte med har lyst, men hvor forhåbentlig flere vil komme med, kunne være et effektivt instrument i bekæmpelsen af skattely og skatteunddragelse.

Det ville være et tiltrængt initiativ for at kunne indbringe højst nødvendige skatteindtægter, for at kunne finansiere velfærdssamfundet, for at kunne finansiere midler, som kunne bruges fra det offentlige side til at investere i skabelsen af arbejdspladser.

Jeg synes kun det er rimeligt, at de store virksomheder, at de bredeste skuldre, bidrager til at betale regningen for krisen. Og jeg synes, det er dybt tragisk, at vi i dag har hørt det ene parti efter det andet i den her sal afvise at være med til at arbejde i retning af, at virksomhederne kommer til at være med til at betale, når køen af arbejdsløse er lang, og det er dem, de syge og de studerende, der skal tvinges til at betale.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det skatteministeren.

Kl. 15:54

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg synes simpelt hen, det er groft, når Enhedslisten går op og påstår, at der ikke er interesse for at tage fat på det her problem. Det er simpelt hen forkert. Hvis ellers hr. Nikolaj Villumsen havde hørt efter i den her debat, ville han da have hørt, at regeringspartierne – alle sammen – signalerede stor interesse for det her forslag, at de faktisk havde en positiv holdning til det her forslag, og at de rent faktisk i øjeblikket også arbejder i EU for at få en harmonisering af selskabsskattebasen, så man kan gå videre med det her, hvor Enhedslisten jo bare står fuldstændig af – fuldstændig af – og siger, at man skal have en løs global aftale, som man kan være med i eller ikke kan være med i, og uden at der er sanktioner, uden at der er noget som helst, altså i virkeligheden et slag i luften.

Derfor er det fuldstændig useriøst og fuldstændig uacceptabelt, når man forsøger at give indtryk af, at Enhedslisten er de eneste, der er optaget af det her problem. Det passer simpelt hen ikke, for hvis ellers man havde hørt efter i debatten her, så havde man jo kunnet høre, at regeringen er meget optaget af det her – meget optaget.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Nikolaj Villumsen. Og så er der også en kort bemærkning fra hr. Jens Joel.

Kl. 15:55

(Ordfører for forslagsstillerne)

Nikolaj Villumsen (EL):

Det er jo godt at høre fra skatteministeren, at man er opmærksom og vil støtte det her forslag, men det er jo desværre ikke helt det, der er tilfældet. Altså, vi har en fælles bekymring. Enhedslisten foreslår, at der skal være et minimum for skattesats; regeringspartierne og andre partier har i dag brugt lejligheden til at sige, at det også skal omfatte andre områder. Det er så der, jeg siger, at man altså både kan få sild og snaps til julefrokosten. Det ene udelukker ikke det andet.

Hvorfor kan vi ikke blive enige om at arbejde fælles for, at der også kommer en minimumsgrænse for selskabsskattesatsen? Vi har jo set, at regeringen har følt sig nødsaget til at sænke selskabsskatten. Det synes jeg er dybt problematisk, og derfor kommer vi fra Enhedslistens side med et internationalt orienteret, solidarisk forslag, som andre partier ikke har tænkt sig at stemme for. Jeg synes, det er dejligt, at Enhedslisten deler en bekymring med regeringspartierne, men jeg synes, det er dybt problematisk, at vi ikke kan blive enige om at støtte det her forslag.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 15:56

Jens Joel (S):

Tak for det. Jeg må sige, at jeg faktisk også er en lille smule målløs over den linje, der bliver lagt fra Enhedslistens side. For vi har jo li-

gesom tilkendegivet, at vi gerne vil tage ordentligt fat om det her og ikke bare sådan på et symbolsk niveau, hvor man slynger en eller anden procentsats ud og så siger, at det nok løser hele problemet. Vi ved jo, at det med, hvad man skal betale i skat, ikke kun afhænger af, hvad det er for en procentsats, man skal betale, men også af, hvad man kan trække fra, og Enhedslisten vil ikke gå ind i en diskussion af, hvad der ellers kan trækkes fra såsom afskrivninger på investeringer, hensættelser til tab eller opgørelser af varelagre eller alle mulige andre ting, som det ville klæde Enhedslisten at inddrage i den her diskussion, hvis den skulle blive seriøs.

Men så kan jeg stille et lidt mere simpelt spørgsmål, for det kan godt være, at det er for meget at overskue, når det ikke bare er sild og snaps, der bliver diskuteret. Ønsker Enhedslisten at indgå i og støtte det arbejde, som lige nu pågår i EU? Kan man regne med Enhedslisten, når vi nu får det her i Europaudvalget? Kan man regne med, at Enhedslisten går konstruktivt ind i at sikre, at basen er intakt, at der ikke er nogen virksomheder, uanset hvilket EU-land de bor i, som kan snyde og lave smarte afskrivninger, fordi der er forskellige regler?

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Ordføreren.

Kl. 15:57

Nikolaj Villumsen (EL):

Det er klart, at hvis der er et forslag, som er mellemstatsligt, og som indeholder en minimumsgrænse, der ikke er totalt harmoniserer og hindrer, at vi kan gå længere i Danmark, så vil vi fra Enhedslistens side selvfølgelig støtte det, ligesom vi altid gør, og ligesom vi også opfordrer til, at regeringen aktivt går med på en finanssskat. Altså, det er jo lige præcis endnu et af de steder, hvor Enhedslisten foreslår noget, som jeg synes det burde være logisk at vi i partierne i rød blok havde en enighed om, men hvor regeringen desværre halter bagefter. Jeg synes ikke, at det med at afvise det her ud fra, at man har noget mere, man gerne vil have med, er et argument. Altså, det ene udelukker jo ikke det andet.

Jeg har positivt, hver eneste gang jeg har haft chancen i mine indlæg i dag, prøvet at fremhæve, at jeg synes, det ville være rigtig godt, hvis vi kunne få et konstruktivt samarbejde om, hvordan vi tager andre dele med end bare selve selskabsskattesatsen. Jeg synes, det er ærgerligt, hvis det er det, der får Socialdemokraterne til at afvise det her forslag. Så jeg vil gerne understrege endnu en gang, at Enhedslisten er åben over for at kigge på det og lave et godt samarbejde om, hvordan vi kan kigge på andre niveauer.

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Jens Joel.

Kl. 15:59

Jens Joel (S):

Det er jo rigtig glædeligt, at Enhedslisten er positive. Hvis jeg kan tage det som udtryk for, at de gerne vil sige ja til det samarbejde, at de gerne vil støtte op om de forsøg, vi nu har, på at lukke muligheden for, at man så at sige kan smutte i de forskellige skattehuller, der er rundtomkring, så er det godt. Men jeg må sige, at når Enhedslisten kun siger ja, hvis bare det er mellemstatslig aftale, hvor man underforstået ikke kan tvinges til noget som helst, og hvor man ikke kan gøre nogen ting, så bliver det jo en tom markering.

Internationalt samarbejde er rigtig godt. Nogle af de steder, hvor vi nogle gange er frustreret over, at internationalt samarbejde ikke kan gå langt nok, er de steder, hvor man ikke vil være med til at indgå i noget forpligtende, men hvor man kun vil have det, man selv vil

have og i øvrigt gerne vil være med til at bestemme over, hvad de andre skal have. Den omvendte situation findes ikke derude.

Så hvis Enhedslisten ville gå seriøst ind i det og diskutere med de andre EU-lande, hvordan vi laver fælles regler, så kunne vi muligvis komme et stykke ad vejen i forhold til at sikre, at virksomhederne ender med at betale skat, uanset hvor de bor. Men hvis Enhedslisten kun har tænkt sig at komme med paroler og ikke har tænkt sig at indgå i et forpligtende samarbejde – som jo også nogle gange gælder, når man ikke har fået ret – så er det ikke så meget værd.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Ordføreren.

Kl. 16:00

Nikolaj Villumsen (EL):

At det, at Enhedslisten ikke vil ændre sin EU-politik og begynde at gå ind for, at EU skal bestemme skattepolitikken, bruges som undskyldning for, at man ikke vil være med til at arbejde for en international minimumsgrænse for selskabsskat, synes jeg ærlig talt er lidt svært at forstå.

Vi står her med et forslag, som selvfølgelig også kan være forpligtende. Lande, der går med, kan jo vælge at sige, at det har en konsekvens, hvis andre lande ikke er med. Når vi taler om skat, har vi f.eks. fra Enhedslistens side talt varmt for, at man laver en sortliste over skattely. Der er jo måder at hænge folk ud på, som gør lidt ondt. Det kunne også være, at det skulle have en konsekvens for handelsmæssige samarbejder, at man var med eller ikke var med på den her minimumsgrænse. Der findes jo rigtig mange måder at gøre det her på, som er anderledes end at lave en EU-harmonisering.

Jeg synes, det ville være dejligt, hvis vi kunne få et godt samarbejde bredt i Folketinget, så det ikke bare var sådan, at regeringen gik foran, når man skulle føre an i at sænke selskabsskatten og dermed være med i ræset mod bunden, men at man også gik med internationalt og tog teten, når vi skal have skabt en minimumsgrænse og have stoppet det her ræs mod bunden.

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Så er det Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 16:01

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Nikolaj Villumsen helt kort, om Enhedslistens ordfører er enig med os andre i, at det giver ingen mening at harmonisere en mindstesats for selskabsbeskatning, hvis man ikke også kigger på skattebasen.

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Anne Baastруп):
Ordføreren.

Kl. 16:01

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg tror ikke, det ville skade noget. Og jeg synes ærlig talt, det kunne være godt at begynde der. Men jeg har også gang på gang fremhævet, at det ville være fint, at vi inddrog andre dele, og at vi i et udvalgsarbejde – hvis ikke det her forslag bare blev afvist i dag, som det desværre er tilfældet – arbejdede på at inddrage de relevante dele, som SF's og andre ordførere har påpeget kunne være med i sådan en minimumsaftale.

Jeg synes, det er ærgerligt, at det her bliver skudt ned fra start. Jeg synes, det kunne være godt, hvis vi i Folketinget fra førstebehandling i dag kunne fortsætte til anden og tredje behandling og træffe en beslutning om, at vi faktisk vil arbejde for, at der kommer

et minimum, en grænse for, hvor langt man kan gå ned. Der er grænser for, hvad vi skal konkurrere på. Lige nu ser vi et ræs mod bunden på rigtig, rigtig mange områder, og jeg synes, selskabsskat er et rigtig skidt sted at konkurrere.

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 16:02

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Som sagt er vi også enige i intentionen, og det gælder alle de tiltag, der er i gang både herhjemme og på EU-plan efter Kommissionens anbefalinger tilbage fra december. Det er jo der, man kigger på indholdet, på kvaliteten og ikke kun kvantiteten, for det at sætte et mål på 25 pct. er jo en kvantitativ beregning.

Men lad os sige, at et eller andet land har 25 pct. i selskabsskat, men 100 pct.s fradrag for dit og dat. Så giver det jo ikke nogen mening. Man bliver nødt til at se på indholdet af skattebasen, altså hvad der er fradrag for, hvad der er af afgifter og momssatser, hvad der er af afskrivningsmuligheder osv. osv. Det er jo indholdet. Uden det bliver det jo bare tom symbolpolitik at sætte en eller anden grænse, hvis det ender med, at skattebasen er fuldstændig udhulet.

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:03

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen det er da klart, at skattesatsen ikke kan stå alene, og at man også skal kigge på andet. Og det synes jeg da bare vi skal inddrage. Men det kan vi jo ikke inddrage, når samtlige andre partier end Enhedslisten afviser at gå videre med det her forslag.

Altså, jeg synes, det er en lidt underlig situation, vi står i. Det er en situation, hvor EU fører an i ræset mod bunden. I OECD-sammenhæng er det EU, der går foran, og nu er Danmark også en af de deltagende 1/2i det her ræs mod bunden. Og så ser vi, at de partier, der ligefrem beklager at skulle sænke selskabsskatten, nægter at være med til Enhedslistens forslag om at arbejde for en grænse, en minimumssats.

Vi vil gerne inddrage andre ting, men jeg synes ærlig talt, det er en dårlig undskyldning, når man bliver ved med at henvise til det, i stedet for konstruktivt at gå ind i et samarbejde på det her område.

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Jeg siger tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europa-udvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

11) Forespørgsel nr. F 38:

Forespørgsel til finansministeren:

Hvad kan regeringen oplyse om satspuljens fremtidige finansiering, og vil regeringen overveje at ændre på ordningen, så puljen fremover finansieres via finansloven?

Af Karin Nødgaard (DF), René Christensen (DF) og Martin Henriksen (DF).

(Anmeldelse 02.04.2013. Fremme 04.04.2013).

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til torsdag den 2. maj 2013.

Fru Karin Nødgaard som ordfører for forespørgslerne.

Kl. 16:05

Begrundelse

(Ordfører for forespørgslerne)

Karin Nødgaard (DF):

Jeg vil gerne udtrykke tilfredshed med, at vi i dag kan have en debat her i Folketingssalen med finansministeren om satspuljen og dens fremtid. Det ligger Dansk Folkeparti meget på sinde, at vi i Danmark har ordninger og støttemuligheder, som skal være med til at hjælpe de svageste og mest udsatte grupper i vores samfund. Det er mennesker, som af den ene eller anden årsag ikke har haft samme muligheder for et godt liv med den livskvalitet, som de fleste af os andre har haft.

Dansk Folkeparti ønsker at bevare satspuljen som en pulje, der efter politisk aftale hvert år kan anvendes til særlige tiltag på social-, sundheds-, beskæftigelses- og arbejdsmarkedsområdet for at give visse modtagere af overførselsindkomster og udsatte grupper et løft. Men Dansk Folkeparti finder det dog forkert, at finansieringen sker gennem en regulering af overførselsindkomsterne. Vi mener, at midlerne til satspuljen skal tilvejebringes på det, jeg vil kalde den store finanslov. På den måde vil alle danskere være med til at bidrage til satspuljen. Det finder vi rimeligt, da vi mener, at det er urimeligt, at puljen finansieres ved at tage fra de udsatte grupper, som tilfældet er i dag.

Det er derfor vores holdning, at der fremover på finansloven bør afsættes midler til en satspulje, som ikke svinger meget i beløbsstørrelse. Vi foreslår herefter, at det vil være naturligt, at de partier, som stemmer for årets finanslov, eller de partier, som stemmer for finansieringskilderne til satspuljen, efterfølgende er med til at fordele puljen. Så vidt jeg har erfaret, er satspuljeforliget i forbindelse med regeringens skatteaftale fra juni 2012 med Venstre og Det Konservative Folkeparti opsagt med virkning fra efter næste folketingsvalg. Hvis det er korrekt, vil det jo være oplagt, at vi nu benytter os af muligheden for at nytænke til gavn for de udsatte grupper i Danmark.

Det er selvfølgelig mit håb, at finansministeren vil bidrage til det og er villig til at gøre satspuljen levedygtig på et sundere og mere rimeligt finansieringsgrundlag. Det mener Dansk Folkeparti at vi skylder de udsatte borgere i Danmark, da midlerne i satspuljen faktisk er med til at gøre en stor forskel for modtagergrupperne. Denne fremtidssikring håber jeg selvfølgelig at den socialdemokratiske ledende regering og også den socialdemokratiske finansminister vil være interesseret i at være med på.

Jeg har også stillet et par spørgsmål til finansministeren, og jeg må indrømme, at de svar, jeg har fået, ikke gør min bekymring mindre. De viser jo netop, at der er nogle dystre fremtidsprognoser for satspuljen. Vi har set, at der i 2011 og 2013 ikke er blevet tilført nogen midler, og forventningerne til 2014-2017 er, at der heller ikke

bliver afsat nogen midler. Så derfor håber jeg selvfølgelig, at vi kan få en god debat i dag om satspuljens fremtid. Tak.

Kl. 16:11

Kl. 16:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det finansministeren.

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at dem, der vil stille spørgsmål, først kan gøre det i næste omgang.

Kl. 16:08

Besvarelse

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er godt med myndig mødeledelse.

Afsættelsen af midler til satspuljen er et led i bestemmelsen om satsreguleringen som sådan i Danmark, og den ordning, vi har nu, og som vi i dag diskuterer, har med mindre ændringer, der ikke har vedrørt hovedprincipperne, eksisteret siden 1991. Det er en ordning, der har fungeret tilfredsstillende. Den har sikret en rimelig balance mellem hensynet til overførselsmodtagernes og de svage gruppers indkomst, tilskyndelser på arbejdsmarkedet og hensynet til de offentlige finanser. I dag står alle Folketingets partier bortset fra Enhedslisten bag ordningen med satsreguleringen og satspuljen. Som sagt har ordningen virket tilfredsstillende, og regeringen har derfor ingen ønsker eller planer om at foretage ændringer i loven om satsreguleringen og satspuljen.

Satspuljen vil dermed fremover blive finansieret på samme måde som hidtil. Det vil nemlig ske, ved at der hvert år afsættes en procentdel til det såkaldte puljebeløb. Afsættelsen af et puljebeløb forudsætter, at den stigning i årslønnen, der lægges til grund for fastsættelsen af satsreguleringsprocenten, er større end 2 pct. Hvis stigningen i årslønnen er mindre end 2 pct., afsættes der ikke noget puljebeløb.

Historisk har det været hovedreglen, at der er blevet afsat den maksimale procentdel på 0,3. Det svarer til et årligt puljebeløb i størrelsesordenen 0,750 mia. kr. i dagens pris- og lønniveau. Afsættelsen af de årlige puljebeløb har ført til, at den samlede akkumulerede satspulje i dag udgør 12,6 mia. kr., og anvendelsen af de meget betydelige midler indebærer jo en væsentlig forbedring af de svage gruppers levevilkår.

Imidlertid er det jo også sådan, at lønstigningen efter finanskrisen har været så lav, at der i 2011 og igen i år ikke er blevet afsat noget puljebeløb. Og den nuværende konjunkturvurdering indebærer, at det skønnes, at der heller ikke vil blive afsat noget puljebeløb i 2014. Jeg kan oplyse, at der med de nuværende beregningstekniske forudsætninger om de mellemfristede udsigter – og det er beregningsteknisk, vi her taler om – igen vil blive afsat et puljebeløb for 2017 og frem.

De manglende puljebeløb i de år, vi her taler om, medfører jo, at den samlede akkumulerede satspulje er uændret, og at der derfor alt andet lige vil være færre midler at fordele ved den årlige udmøntning af satspuljen. Det er en konsekvens af den lave lønstigningstakt efter finanskrisen. Men som jeg har nævnt, anvendes der hvert år under alle omstændigheder et meget betydeligt beløb på i alt knap 13 mia. kr. til forbedring af svage gruppers levevilkår i medfør af satspuljen og aftalen om satspuljen.

Til afrunding vil jeg gentage, at regeringen mener, at loven om satsreguleringen og den deraf følgende finansiering af satspuljen virker tilfredsstillende, og at regeringen ikke har nogen ønsker eller planer om at ændre ved den ordning.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til finansministeren. Så går vi over til forhandlingen, og den første taler er ordføreren for forespørgerne, fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:11

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Karin Nødgaard (DF):

Jeg vil gerne indledningsvis prøve at komme med lidt historik om satspuljen. Satspuljen blev etableret efter et syvkantet politisk forlig ved lov i 1990, og det var med deltagelse, som også finansministeren sagde, af alle Folketingets daværende partier undtagen et. Den er så siden blevet ændret nogle gange og senest ved lov i 2003, hvor Dansk Folkeparti var med i forligskredsen. I 2008 tilsluttede Liberal Alliance sig, hvorimod Enhedslisten fortsat ikke er med i forligskredsen.

Satspuljeordningen indebærer, at overførselsindkomsterne reguleres årligt med en satsreguleringsprocent, der fastsættes på grundlag af årslønudviklingen på arbejdsmarkedet. Reguleringen fastsættes efter en gennemsnitlig LO-arbejders lønudvikling 2 år forinden, og når lønnen for LO-arbejdere stiger, følger overførselsindkomsterne tilsvarende med 2 år senere. Hvert år tages der så 0,3 pct. af overførselsindkomsterne, såfremt der er lønstigninger, og pengene samles i det, vi kalder satspuljen. De grupper, der tages fra, er kontanthjælpsmodtagere, førtidspensionister, dagpengemodtagere, folkepensionister, sygedagpengemodtagere, og det er også barselsdagpenge og efterløn, der bliver taget fra.

Ser vi på de forgangne års udvikling af puljen, kan man altså konstatere, at der bliver færre penge at dele ud af og dermed færre mennesker og organisationer, der kan hjælpes. Fra at have været en anledning til at dele ud og gøre andre glade har det nu nærmest udviklet sig til, at flere bliver skuffede over afslag, og at noget, der jo egentlig kunne gøre en forskel for nogle mennesker, må droppes eller reduceres kraftigt.

Dansk Folkeparti mener grundlæggende, at målet med satspuljen er rigtigt, men at finansieringen af satspuljen er forkert på grund af den førnævnte teknik. I takt med at lønnen ikke stiger så meget, vil der blive en mindre pulje at dele ud af, og det er årsagen til, at vi mener, at der bør kunne opnås en politisk enighed om, at der ændres på finansieringen af satspuljen.

Dansk Folkeparti mener, at midlerne til satspuljen skal tilvejebringes på det, som jeg kalder den store finanslov. På den måde vil alle skatteborgere være med til at bidrage til satspuljen, hvilket Dansk Folkeparti finder rimeligt, hvorimod det ikke er rimeligt, at puljen finansieres ved at tage fra de udsatte grupper. Et velfærds-samfund som det danske er netop kendetegnet ved, at dem, der kan ressourcemæssigt, både økonomisk og menneskeligt, tager hånd om de mennesker, der ikke kan klare sig selv. Derfor bør vi fra Folketingets side gøre alt, hvad vi kan, for at tilgodese den her gruppe af medborgere og sikre, at det også i årene fremover er muligt at have et samfund, som værner om dem, der på grund af f.eks. sygdom, misbrug af den ene eller den anden art eller som følge af årsager, som man ikke selv er herre over, ikke kan klare sig selv.

Fremover bør der på finansloven afsættes midler til en satspulje, som ikke svinger meget i beløbsstørrelse, og det vil være naturligt, at de partier, som f.eks. stemmer for finansloven, eller de partier, som er med til at acceptere finansieringskilderne til satspuljen, efterfølgende er med til fordelingen af puljen. Jeg mener, at det er tid til, at vi nytænker, og at vi nytænker til gavn for de udsatte grupper i Danmark.

Det kan selvfølgelig være, at der nu er nogle, der sidder og tænker, hvorfor Dansk Folkeparti egentlig er med i satspuljekredsen, når vi ikke er tilhængere af finansieringsmodellen. Men her er det vigtigt for mig at slå fast, at det netop er finansieringsmodellen, vi ikke synes om. Dansk Folkeparti vælger at være med til at tage drøftelserne og også at være med i beslutningerne om, hvem der skal tilgodeses og være puljemodtager. Det mener vi er meget ansvarsfuldt, og vi ønsker ikke stå ude på sidelinjen. Det ligger os meget fjernt.

Der er også mange initiativer og satspuljeansøgninger, der er blevet imødekommet efter anbefaling af Dansk Folkeparti. På samme vis har det også været sådan, at de andre satspuljepartier har kunnet sige det, når der var projekter, som de primært har ønsket at støtte. Jeg finder, at det er meget sundt, at vi har en masse gode diskussioner, men at vi altid ender med at være enige om udmøntningen af puljen.

Sådan håber jeg selvfølgelig også, det vil være fremover, men som følge af en anden finansieringsmodel. Det håber jeg selvfølgelig at finansministeren lytter til og imødekommer og ikke blot afviser. Jeg håber selvfølgelig, at vi lidt senere får en debat med finansministeren, så vi også kan få lov til at stille spørgsmål. Det mener jeg faktisk at vi skylder de udsatte borgere i det danske samfund.

Jeg synes, det er problematisk, at vi nu ser en pulje, der bliver reduceret, og som jeg også nævnte i min begrundelse for denne forespørgsel, kan vi se af de svar, som finansministeren har givet, at det faktisk ikke ser så godt ud fremadrettet. Jeg mener, at vi skal værne om satspuljens grundidé om, at vi skal passe på de udsatte, og at vi skal sørge for at sætte nogle gode og nye initiativer i værk for at støtte disse målgrupper. Men jeg ser frem til debatten og selvfølgelig også på sigt til debatten med finansministeren. Dansk Folkeparti har et:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at indkalde Folketingets partier til drøftelser og forhandlinger om en fremtidig finansiering af satspuljen, så den fremover vil blive finansieret direkte via finansloven og ikke som i dag gennem en andel af reguleringen af overførselsindkomsterne.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 60).

Kl. 16:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er nu fremsat et forslag til vedtagelse. Det vil indgå i den videre debat.

Tak til ordføreren. Undskyld, der er en kort bemærkning. Det er hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:17

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren for at rejse det her vigtige spørgsmål. Jeg har to spørgsmål.

Jeg skal sige, at vi i hvert fald er enige i hensigten i det der beslutningsforslag, omend vi ikke er helt enige i teksten, men det vender jeg tilbage til.

Det ene spørgsmål drejer sig om, om Dansk Folkeparti har gjort sig nogle tanker om, hvordan man vil finansiere de mange satspulje-projekter. Som finansministeren sagde, er den akkumulerede værdi af satspuljen jo 12,6 mia. kr. Det er jo trods alt en sjat penge, som vi er nødt til at have nogle overvejelser om hvordan vi vil finansiere, hvis satspuljeprojekterne skal over på den store finanslov.

Det andet spørgsmål er, at jeg ikke er helt klar over, om Dansk Folkeparti vil være med til at afskaffe satspuljereguleringen. Det står der nemlig ikke noget om i forslaget. Der må jeg jo høre ordføreren, om ordføreren er enig med Enhedslisten i, at det er en uretfærdig form for regulering.

Så jeg vil gerne høre, om ordføreren vil være med til at afskaffe satspuljereguleringen, som jo betyder, at det er folk på overførselsindkomster, der betaler til andre fattige.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:18

Karin Nødgaard (DF):

Nu er jeg ikke helt med på, hvad det er for et beslutningsforslag, som hr. Finn Sørensen nævner. Jeg tror, hr. Finn Sørensen mener forespørgslen, ikke? Og det er klart, at en forespørgsel har en tekst, og sådan er det også i dag.

Der må jeg indrømme, at jeg er bekymret for, at vi tager fra dem, der er på overførselsindkomster. Jeg mener, at vi andre, som har nogle gode indtægter, faktisk også skal bidrage til en pulje, som kan sikre, at vi stadig har et velfærdssamfund, og at vi tager hånd om de svage grupper i vores samfund. Og det er jo sådan, at dem har vi.

Nu kan jeg så i modsætning til hr. Finn Sørensen sige, at nu har jeg prøvet at sidde med som socialordfører i 2 år – det blev jeg udpeget til efter valget i 2011 – og jeg kan helt klart fornemme, at der er sket en forandring i forhold til tidligere, hvor man jo faktisk havde temmelig mange midler at dele ud af, og hvor man oplevede, at mange var meget glade for det, de modtog.

Nu er det enormt svært, det er virkelig, virkelig en hård proces, for man ved faktisk, at man også må sige nej til rigtig mange.

Hvis vi formentlig får det over på den store finanslov, er det min forhåbning, at vi trods alt kan få en mere stabil pulje, og så ved vi, hvad vi har at gå efter, sådan at den også er fremtidssikret. For det er meget, meget vigtigt for Dansk Folkeparti, at vi har noget, der er fremtidssikret.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:19

Finn Sørensen (EL):

Jamen jeg må nok spørge igen. Altså, det første spørgsmål var, om ordføreren og ordførerens parti har gjort sig nogle tanker om, hvordan man vil finansiere overførslen af projekterne til finansloven. Som finansministeren oplyste, er den aktuelle værdi af dem 12,6 mia. kr.

Det andet spørgsmål fik jeg heller ikke rigtig svar på. Vil ordføreren være med til at afskaffe den uretfærdige satspuljeregulering, hvad der jo svarer til at fodre hunden med dens egen hale? Hvis man gerne vil det, hvorfor opsagde man så ikke satspuljeforliget inden det sidste folketingsvalg? For så kunne vi jo have gjort rent bord og taget en helt ny diskussion i Folketinget om reguleringen af overførselsindkomsterne og hele økonomien i satspuljen.

Kl. 16:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:20

Karin Nødgaard (DF):

Jeg vil lige sige til det sidste, at nu synes jeg vi skal kigge fremad. Og der er det bare jeg siger: Jeg ved nu, at man har i forbindelse med den skatteaftale, der blev lavet i juni 2012, så har opsagt det, netop for at det kan få virkning fra efter næste valg.

Der er det jeg så siger, at Dansk Folkeparti er meget optaget af at gå i dialog og være med. Og der må jeg ærligt indrømme, at jeg ikke helt forstår, at Enhedslisten vælger at stå ude på sidelinjen gang på

gang på det område, som Enhedslisten siger betyder så utrolig meget for dem.

Kl. 16:23

Der vil vi gerne være med. Det vil vi gerne fortsat gerne. Vi siger også i vores forslag til vedtagelse, og det er så svar på det andet spørgsmål, at vi gerne vil gå ind i drøftelser om, hvordan den fremadrettet kan finansieres.

Det kunne være oplagt at gå ind at kigge på, om der skal ske noget med satspuljereguleringen. Det kunne selvfølgelig også være oplagt at gå ind og kigge på hele finansloven og se, om der er nogle områder, som man måske kunne skære lidt i. Og det har jo aldrig været nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti altid kommer med et fuldt finansieret finanslovsforslag.

Så vi er meget optimistiske på det her område. Det kræver bare, at der er flertal for, at vi ændrer på finansieringsmodellen.

Kl. 16:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:21

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Og tak for, at vi har mulighed for at have den her forespørgsel. Jeg synes jo, det er et interessant emne.

Jeg bliver sådan lidt bekymret: Når det ligger ordføreren for Dansk Folkeparti meget på sinde at beskytte de udsatte grupper, synes jeg jo, det er værdigt og rigtigt, og jeg er på mange måder enig. Men derfor undrer det mig også, at Dansk Folkeparti jo har været med til at indføre kontanthjælpsloftet og har været med til at fjerne de muligheder, der var for specielt udsatte grupper for også at hæve sig lidt og have lidt ekstra på kistebunden, også sidst på måneden. Det var jo Dansk Folkeparti, der sammen med V og K fjernede de muligheder og indførte de såkaldte fattigdomsydelser. Hvordan i alverden harmonerer det med, at Dansk Folkeparti nu gerne vil beskytte de udsatte grupper?

Kl. 16:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:22

Karin Nødgaard (DF):

Jamen jeg synes også, det er en oplevelse at komme og have sådan en debat om satspuljen med finansordførerne primært. Jeg tror kun, vi er to socialordførere til stede, og det er jo selvfølgelig lidt specielt. Men når jeg valgte at rette den mod finansministeren, er det selvfølgelig, fordi jeg ved, at finansministeren sidder på den store kasse og kan være med til at ændre på det her – og forhåbentlig også i samarbejde med hr. John Dyrby Paulsen som ordfører på området for Socialdemokraterne.

Men jeg vil nok sige, at jeg måske ikke helt synes, at det, hr. Dyrby Paulsen siger om det, som Dansk Folkeparti har været med til, helt harmonerer. Vi vedkender os fuldt ud de aftaler, vi har indgået. De står fuldt ud ved magt. Vi har hele vejen igennem sagt, at vi vil have, at der bliver ført en socialt ansvarlig politik i Danmark. Vi skal tænke på, at i Danmark er der nogle udsatte grupper. Jeg ved ikke, om hr. Dyrby Paulsen er klar over, hvilke projekter det faktisk er, vi tilgodeser med det her – det kan jeg vente med at finde ud af, til jeg har muligheden for at stille ham spørgsmål – men det er altså de virkelige udsatte borgere i Danmark, vi tilgodeser. Og vi er altså vældig, vældig glade for, at vi kan lave en pulje for dem, og derfor er vi også nødt til at tage den her debat i dag for at se, hvordan vi kan fremtidssikre den pulje.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:23

John Dyrby Paulsen (S):

Jo, det sidste er jeg sådan set enig med ordføreren i. Man kan jo gå ind på ministeriets hjemmeside og se de mange værdige formål. Vi har jo selv lavet en aftale nu her for nylig, og vi skal revurdere den i juli 2013, med henblik på at se hvordan det så går i år. Det er fint nok, og jeg er også enig i, at det er gode projekter.

Jeg synes nu stadig, at ordføreren kommer let omkring det der med, at Dansk Folkeparti jo i virkeligheden har forringet vilkårene for udsatte grupper, da Dansk Folkeparti havde muligheden for at have indflydelse på den tidligere borgerlige regering, men lad nu det ligge.

Jeg har i dag bemærket, at Venstre – det må man forstå af det, der er kommet frem i medierne – foreslår, at hvis man skal øge satspuljen, kunne man jo ændre de satser, der indgår i reguleringen af satspuljen. Altså, skal det være mere end de 0,3 pct.? Skal grænsen være lavere end de 2 pct.? Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan Dansk Folkeparti stiller sig til den mulighed. Det vil jo alt andet lige tendere mod at tilføre satspuljen flere penge, men det vil vel også have nogle negative konsekvenser. Så hvordan stiller ordføreren og Dansk Folkeparti sig til det forslag, vi har hørt fra Venstre i dag?

Kl. 16:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:24

Karin Nødgaard (DF):

Jamen jeg er utrolig glad for, at partierne bredt i Folketinget går konstruktivt ind i den her debat og kommer med nogle udmeldinger og nogle forslag. Jeg har set, at de fleste partier faktisk har været ude med det i dag, fordi åbenbart også medierne har været lidt opmærksomme på, at nu kom den debat i dag.

Jeg vil sige, at Dansk Folkeparti faktisk er åbne over for rigtig mange ting. Vi skal have en god og grundig debat, og det er derfor, jeg faktisk opfordrer, også i forslaget til vedtagelse, finansministeren til at indkalde partierne i Folketinget, så vi kan få en god debat om, hvordan vi fremtidssikrer det her bedst muligt uden også at ramme andre grupper unødigt.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:25

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil bare spørge ind til det med reguleringen – og det kan godt være, at ordføreren har sagt det og jeg ikke har hørt det, så beklager jeg. Men Dansk Folkeparti vil gerne beholde reguleringen, altså det, at overførselsindkomsterne ikke stiger lige så hurtigt som lønningerne, og det er jo den måde, satspuljen er finansieret på i dag. Vil Dansk Folkeparti gerne beholde det element?

Kl. 16:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:25

Karin Nødgaard (DF):

Nej, jeg har jo netop lige sagt, at vi indgår i enhver debat om den fremtidige finansiering, og der kan det være, at vi skal gå ind og kig-

ge på den her reguleringsfaktor. Det kan også være, det bliver nogle andre ting.

Kl. 16:27

Det, der er det primære for mig som socialordfører på det her område, er, at vi sikrer en vis del af den danske befolkning, og her synes jeg det er meget vigtigt, at vi holder fast i, at nu skal hjertet altså være på rette sted.

Jeg ved godt, at hr. Joachim B. Olsen måske har en anden holdning. Men hvis Liberal Alliances ordfører på socialområdet havde været til stede, tror jeg måske nok, vi havde hørt noget andet.

Jeg vil gerne have, at vi har en saglig debat om de udsatte grupper i dagens Danmark og også sikrer dem fremadrettet. Vi vil indgå i enhver dialog og debat om, hvordan vi finansierer satspuljen fremadrettet.

Kl. 16:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:26

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg kan forsikre ordføreren om, at Liberal Alliances socialordfører og undertegnede er fuldstændig på samme linje, så der er ingen grund til at mane et eller andet billede frem af, at vi ikke skulle være det.

Det, jeg spørger ind til, er: Vil Dansk Folkeparti beholde den regulering, der er i dag, der altså medfører, at overførselsindkomsterne ikke stiger lige så hurtigt som lønningerne? Det er bare det, jeg spørger ind til. Det handler ikke om, hvad pengene skal bruges til, eller om, hvordan man skal finansiere de tiltag, som er i satspuljen i dag. Den diskussion er rigtig spændende og rigtig god, og vi vil også gerne være med til at finansiere de ting. Jeg spørger bare ind til: Vil Dansk Folkeparti beholde reguleringen?

Kl. 16:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:27

Karin Nødgaard (DF):

Der vil jeg bare sige, som jeg også sagde, før jeg faktisk besvarede spørgsmålet, at vi er åbne over for enhver debat. Og i forhold til det her kan det godt være, at der skal ændres på det, men det kan også være, at der skal være en helt anden konstruktion af satspuljen fremadrettet. Det er det, vi håber vi kan få en god dialog om.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 16:27

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg synes jo, det er en rigtig god og spændende debat, men jeg synes ikke, at man, når vi taler om over 12 mia. kr., kan sige, at det vil man se på. Man må vel enten sige, at man gerne vil have det på finansloven, og så må man finde pengene et sted. Eller også må man sige, at vi fortsat skal have den regulering. Jeg synes ikke, man kan lade det stå hen i det uvisse, når det er så mange milliarder kroner, der er tale om.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Karin Nødgaard (DF):

Så tror jeg måske ikke, fru Lisbeth Bech Poulsen helt hørte min ordførertale, for jeg sagde faktisk, at vi var interesseret i at få det flyttet over på den store finanslov, hvis det kan lade sig gøre. Og det er faktisk ikke noget nyt, det har Dansk Folkeparti faktisk meldt ud tidligere.

Kl. 16:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 16:28

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

»Hvis det kan lade sig gøre« – altså, det må vel være en principiel betragtning, om man synes, det skal på finansloven eller ej. Og hvis man skal finde så mange penge, må man jo også sige, hvor de skal findes henne. Man finder jo ikke så mange milliarder kroner i de sidste dage af en finanslovsdebat eller i delaftalerne, når det handler om det. Så jeg synes i forhold til det, som hr. Ole Birk Olesen spurgte om og også hr. Finn Sørensen, at man bliver nødt til at komme lidt nærmere ind på, hvad der skal ske. Hvis DF's ordfører mener, at det skal sættes på finansloven, hvor skal de penge så findes henne?

Kl. 16:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:28

Karin Nødgaard (DF):

Jeg tror ikke, at hr. Ole Birk Olesen deltager i debatten i dag, men det er så i orden. Jeg vil sige, at når jeg bruger udtrykket kan lade sig gøre, er det jo et spørgsmål om, at der skal være flertal for det, og at Dansk Folkeparti er med i de forhandlinger, der nu skal finde sted. Så det er det, jeg mener med udtrykket.

I forhold til finansieringen vil jeg sige, at jeg ved ikke, om ordføreren fra SF tidligere har set Dansk Folkepartis finanslovsforslag, men vi har dem altid fuldt finansieret, og det skal vi nok også sørge for på det her område. Vi er ikke et sekund i tvivl om, at det, der bliver lagt frem, vil være fuldt finansieret.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Jeg kan se, at SF's ordfører selv udreder det vedrørende navn med Liberal Alliances ordfører.

Så er det hr. Eyvind Vesselbo fra Venstre som ordfører.

Kl. 16:29

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil godt sige tak til Dansk Folkeparti for at rejse den her debat om satspuljen, selv om vi jo ikke er helt enige i nogle af punkterne. I forhold til det punkt, der bliver rejst om finansiering og placering af satspuljen, mener jeg, det er vigtigt at få drøftet indholdet af satspuljen, altså den måde, satspuljen fungerer på på nuværende tidspunkt, og den måde, satspuljen udmøntes på.

Derfor vil jeg bede finansministeren om at lytte meget nøje efter, hvad der bliver sagt i den her debat, for finansministeren har jo ikke så lang parlamentarisk erfaring og har derfor ikke rigtig været nede i detaljerne i værktøjskassen i forbindelse med arbejdet om satspuljen. Derfor mener jeg, det er vigtigt, at finansministeren hører de ord, som kommer nu, for finansministeren sagde: Det fungerer jo tilfredsstillende, så derfor kører vi bare videre.

Når man kan sige sådan noget, hænger det jo meget godt sammen med den profil, finansministeren har, nemlig en ikke særlig fokuseret opfattelse af, at man skal gøre noget for de udsatte grupper. Den empati, som der skulle være for de udsatte grupper, har finansministeren åbenbart ikke, så derfor: Lyt godt efter.

For det, der sker, lige efter vi har været ovre til sættemøde og fordelt pengene i satspuljen til de forskellige områder, er noget, som jeg ikke er helt sikker på, at finansministeren er helt klar over. Så begynder embedsmændene nemlig i bl.a. Socialministeriet at fordele pengene på nogle andre grupper, nemlig noget der hedder udviklings-, overgangs- og driftsbevillinger. Så fastlægger man, hvor meget der skal være af økonomi i dem, og så ved man også på det tidspunkt, hvem man ønsker skal have pengene.

Det er jo ikke særlig smart, når vi skal forhandle om de her ting, at man fra Socialministeriets side har låst sig fast både på økonomi og på, hvem der skal have pengene. Det betyder – og det er jo det, der er et af de store problemer, og det er vigtigt for finansministeren at vide det – at de penge, som skulle gå til de udsatte grupper, ikke går til de udsatte grupper for størstedelens vedkommende; de går til embedsmænd i ministeriet. Pengene bliver udbetalt til Socialministeriet og til de andre ministerier, og så er pengene dér, plus at der ud over det er nogle konsulentfirmaer, som får nogle penge til at lave nogle undersøgelser for.

Jeg har selv lavet en undersøgelse på baggrund af nogle spørgsmål til socialministeren om Barnets Reform. Den viste, at to tredjedele af pengene i Barnets Reform er placeret hos embedsmænd i ministeriet. Det er 200 mio. kr. ud af 300 mio. kr. Så vil nogle sige: Nå ja, men embedsmændene bruger vel også pengene til at hjælpe de udsatte? Jamen pengene skulle jo gå til de udsatte, vil jeg sige til finansministeren. De skulle jo ikke gå til, at embedsmændene sidder og fedter med pengene. Når jeg siger »fedter med pengene«, er det, fordi det er sådan, at det tager ustyrlig lang tid, før pengene kommer ud.

Jeg har et godt eksempel: I november 2011 bevilgede vi 46 mio. kr. til et projekt, der hedder »Exit Prostitution«, som skulle hjælpe prostituerede ud af prostitution. Halvandet år efter er der stort set ikke udbetalt en krone til de udsatte grupper, altså til dem, der er omfattet af det her. Der er udbetalt nogle penge til noget planlægning. Ministeriet har siddet og arbejdet med det, men de fire kommuner, som skulle arbejde med det her og give pengene videre, er pengene ikke kommet ud til. Det er ikke særlig smart, og det er ikke særlig godt, at pengene går til bureaukrati og bare venter. Der laves 4-årige projekter, og når man ikke er kommet i gang halvandet eller to år efter, kan man godt sige, at så er der to år tilbage. Det vil sige, at de projekter, vi bevilger penge til, ikke får pengene, og dermed lever man ikke op til det, der er vedtaget.

Venstre har ikke sagt nej til at forlænge satspuljeaftalen. Vi har lavet nogle aftaler, men vi har ikke sagt, hvad der skal ske fremover. Men jeg kan forstå, at finansministeren er meget skråsikker, og det er man jo, når man ikke har været herinde så længe. Men det kan være, at man kommer til at revidere sin opfattelse, for man kan jo ikke være så skråsikker på, hvad der sker i 2022, 2023 og 2024, for der kan tingene udmærket have ændret sig.

Jeg forstår, at finansministeren mener, at der stort set ikke kommer penge mere før i 2017, og så ved man ikke, hvad der sker fremover. Men det er jo meget svært at sige, hvordan udviklingen vil være i årene fremover, så jeg synes ikke man skal være så forbandet skråsikker på det her.

Når jeg nævner, at man fordele pengene i nogle bestemte puljer, inden vi andre i satspuljekredsen har haft mulighed for at tage stilling til det, så kan jeg også nævne et godt eksempel på, at de netop ikke går til de udsatte grupper. F.eks. havde vi her til sidst, da vi skulle uddele et beløb, den situation, at en meget stor del af den private pulje gik til Dansk Flygtningehjælp og Røde Kors. En tredjedel

af pengene gik til dem, og det er jo ikke nødvendigvis udsatte grupper.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er tre til korte bemærkninger. Den første er hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:35

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren. Jeg kan forstå, at ordføreren har et stort hjerte, der banker for de socialt udsatte grupper. Det er jo en god ting. Derfor er jeg jo spændt på at høre, hvordan ordføreren vil finansiere, at der kommer nogle flere midler i den her satspulje. Jeg vil gerne lige læse et lille citat op, som ordføreren er refereret for i et indslag på TV 2/Østjylland. Jeg citerer:

»Der er jo en model for, hvor pengene til satspuljen skal komme fra, og den kan man jo bare ændre på, så der kommer flere penge. Man kan bruge samme model, men regulere satserne«.

Oversat til dansk betyder det, og det er spørgsmålet, at folk på overførselsindkomst, altså de arbejdsløse, pensionisterne osv., skal betale mere til satspuljen, med den virkning at de får mindre i overførselsindkomst. Er det det, som ordføreren mener med det her?

Kl. 16:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:36

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg forstod, at hr. Finn Sørensen svarede på det spørgsmål, han stillede mig, men det er også fint nok, fordi det var sådan set korrekt gengivet.

Sagen er, at hvis man vil have flere penge i satspuljen, kan man jo ændre den måde, man beregner de penge på, der skal i satspuljen. Det kan være ved at få ændret satsen, så vil der jo komme flere penge i satspuljen.

Det, som hr. Finn Sørensen glemmer at sige, er jo, at man ikke tager af de penge, som der udbetales på nuværende tidspunkt. Man tager af stigningen – af stigningen.

Jeg vil meget hellere have, at man har satspuljen og regulerer den på den måde, end jeg vil overlade det til den nuværende regering at placere nogle penge på finansloven, fordi med den holdning, den her regering har til de udsatte, ville der ikke blive afsat ret mange penge. Men på den anden måde her bliver der jo afsat rimelig pæne beløb, og der er afsat pæne beløb, og derfor er det jo forkert, når finansministeren får det til at lyde, som om der ikke er nogen penge de næste år. Jeg kan også se, at finansordføreren for Socialdemokratiet irttesætter finansministeren og siger: Jo, der er penge.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:37

Finn Sørensen (EL):

Jeg takker for det ikke helt klare svar og for den indrømmelse, at det, som ordføreren mener, er, at det problem, vi har, nemlig at der fremover ikke kommer nogen penge ind i den satspulje, skal man løse ved, at man tager endnu mere fra mennesker på overførselsindkomst, og det vil sige, at deres overførselsindkomst bliver reguleret endnu dårligere, end tilfældet har været siden begyndelsen af 1990'erne.

Så synes jeg bare, at ordføreren skulle holde op med at fremstille sig selv som en, der har en stor social profil. Det var sådan set bare det, jeg gerne ville sige. Tak for ordet.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:38

loven. Man ved jo, at der ikke bliver en krone til Enhedslisten, når finansministeren træder i karakter.

Kl. 16:38

Så vil jeg sige, at det, det drejer sig om her, ved at vi har reguleret på nogle af ydelserne, er jo, at det skal kunne betale sig at arbejde. Jeg vil sige til hr. John Dyrby Paulsen, at det jo gerne skulle kunne betale sig at arbejde, og derfor skal der være en forskel mellem det, man får for at arbejde, og det, man får i sociale ydelser. Derfor regulerede vi.

Kl. 16:41

Eyvind Vesselbo (V):

Det var sådan set ikke nogen indrømmelse, jeg kom med her, for jeg har jo foreslået på Venstres vegne, hvordan man kunne skaffe nogle flere penge til den samlede satspulje. Og jeg har ikke hørt nogen andre her i salen foreslå, hvordan der skulle komme flere penge til satspuljen, fordi det, der er problemet, er jo, at der er to måder at gøre det på.

Enten kan man gøre det, som jeg foreslår på Venstres vegne, eller også kan man jo med Enhedslistens enorme indflydelse på regeringen, som de har i øjeblikket, forhandle med finansministeren om at få sat nogle penge af på finansloven. Det er jo ikke lykkedes. I de halvandet år, der har været en ny regering her, er det ikke lykkedes for Enhedslisten at få en eneste krone igennem til de udsatte grupper. Se, dét er pinligt.

Vi kommer med et forslag, der er reelt og gennemførligt, men det er klart, at vi skal være enige om det i satspuljen, og der er Enhedslisten jo ikke med.

Kl. 16:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:41

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg kan forstå, at Venstre så vil regulere yderligere i forhold til overførselsindkomster, og samtidig står man og snakker om at beskytte de udsatte grupper, og det er jo et paradoks.

Jeg vil godt gå tilbage til noget andet, for den her forespørgsel, som jo er stillet af Dansk Folkeparti, har jo også betydet, at Dansk Folkeparti har fremsat et forslag til vedtagelse, og det nævnte hr. Eyvind Vesselbo ikke med ét ord i sin ordførertale. Derfor vil jeg godt meget enkelt spørge: Det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti nu har fremsat, er det et, som Venstre kan støtte?

Kl. 16:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:42

John Dyrby Paulsen (S):

Det er jo lidt besynderligt at skulle stå og høre på Venstres ordfører her. Nu har Enhedslistens ordfører ikke mulighed for at komme til orde, så må jeg lige minde ordføreren om, at med den første finanslov, som den her regering lavede, fjernede vi fattigdomsydelserne, som Venstre havde været med til at indføre, og som gik ud over udsatte grupper. Så er det simpelt hen direkte forkert, lodret forkert at stå og beskylde Enhedslisten for, at de ikke har fået noget i de her finanslovforhandlinger. Jeg er stolt af, at vi fjernede de fattigdomsydelser, jeg tror, det var godt, jeg tror, det var rigtigt. Det kom meget, meget ubehageligt til at ramme nogle udsatte grupper, da ordførerenes eget parti var med til at indføre de her regler. Så skal man også høre det fra et parti, som nu går ud og lancerer, at de vil have nulvækst i den offentlige sektor. Hvad er det for nogen grupper, der skal betale den nulvækst – Venstres nulvækst? Det kan vi ikke få noget som helst at vide om. Bliver det de udsatte grupper? Ja, det tror jeg roligt man kan bide spids på.

Derfor synes jeg, det er lige flot nok af Venstres ordfører at sidde og beskylde Enhedslisten for ikke at have fået noget ud af den her finanslov. Jeg er ganske uenig i det, og jeg mener tværtimod, at Venstre er nogle af dem, man kan kritisere allermest for at have ramt de udsatte grupper, uanset hvad hr. Eyvind Vesselbo står på talerstolen og siger, og uanset om hr. Eyvind Vesselbo var enig med sit eget parti eller ej.

Kl. 16:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:40

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg forstår, der er en stor forbrødring mellem Enhedslisten og Socialdemokratiet. Man kunne jo håbe – i hvert fald på Enhedslistens vegne – at denne forbrødring kunne gøre, at de på et tidspunkt kunne få noget indflydelse. Det er jo ikke lykkedes endnu, og derfor er det jo nemt at stå her i salen og sige: Nu vil vi gerne have det på finans-

Eyvind Vesselbo (V):

Det er jo synd, at hr. John Dyrby Paulsen ikke hører efter, hvad der bliver sagt, for jeg startede faktisk med at rose Dansk Folkeparti for at stille den her forespørgsel, så vi kunne få en diskussion og få ryddet op i det morads, der er med den måde, regeringen administrerer satspuljen på. Så sagde jeg også: Og jeg siger det, på trods af at vi ikke kan støtte de intentioner og den måde, som Dansk Folkeparti vil administrere og finansiere de her ting på. Det sagde jeg ganske klart, så jeg forstår faktisk ikke spørgsmålet. Derfor er et klart svar, at vi ikke kan støtte Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse.

Kl. 16:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:42

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg har også hørt, at hr. Eyvind Vesselbo i dag har været ude at sige, at hvis der skal flere penge til, så er Venstre med på at finde dem. Det er jeg selvfølgelig rigtig glad for, og derfor vil jeg gerne høre hr. Eyvind Vesselbo, om man vil uddybe lidt mere, hvor de penge så skal findes, for det synes jeg jo er meget interessant.

Så vil jeg egentlig også godt høre ordføreren, i forbindelse med at vi i Dansk Folkeparti jo nok får et ret tæt samarbejde med Venstre – det har vi også nu, men altså også senere hen, og måske også efter et kommende valg – om Venstre måske vil være interesseret i, at vi indgår i en lidt tættere dialog og prøver at kigge på, hvordan hele satspuljen skal være fremadrettet, faktisk for at fremtidssikre den. Her tænker jeg egentlig også på, om Venstre måske kunne være med på en idé om, at vi gik ind og kiggede på de områder, der får tildelinger på satspuljen. For ordføreren var jo i sin ordførertale selv inde på, at der faktisk er lidt voldsomme problemstillinger i forhold til, at det er temmelig mange områder, der skal deles om den samme pulje, og at det måske ender med, at én pulje får noget mere end en anden.

Vi ved, at det er både sundheds-, at det er social-, at det er beskæftigelses-, og at det er integrationsområdet, som i dag får. Kunne ordføreren være med på, at vi måske sagde, at vi var nødt til at dele det op, så vi faktisk får en integrationsdel i forhold til satspuljen og vi får en del til de øvrige områder?

Kl. 16:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:44

Eyvind Vesselbo (V):

Vi vil meget gerne være med til at have en dialog og en snak med Dansk Folkeparti – men også med andre partier her i salen – om at gøre det bedre med hensyn til udmøntningen af satspuljen. For det er jo dér, problemet er. Altså, det kan på en måde være ligegyldigt, hvor satspuljen er placeret strukturelt. Det, det drejer sig om, er, at de her penge, som der er i satspuljen, kommer ud til dem, som de er tiltænkt, nemlig de udsatte grupper. Det sker i øjeblikket ikke i det omfang, det skal. Man kunne så bare sige, at nej, man vil ikke være med, for man skal jo være enige, og derfor kunne man blokere. Men sådan arbejder vi jo ikke i Venstre; vi vil selvfølgelig gerne være med til at få de her penge ud. Så derfor gør vi det, og vi når så langt, vi overhovedet kan. Men vi vil meget gerne være med til at drøfte de her ting med Dansk Folkeparti og med de andre partier.

Det, der er det vigtige, er, at de mange, mange penge, der ligger, kommer ud til tiden, at de kommer ud, når de bliver bevilget, og at de kommer ud til dem, som de er tiltænkt, nemlig de udsatte.

Kl. 16:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:45

Karin Nødgaard (DF):

Det er jeg rigtig glad for at høre, især det der med, at pengene skal ud at arbejde, og at de skal gå til dem, som de er tiltænkt. Og her kunne jeg sådan set godt tænke mig lige at høre ordføreren meget kortfattet sige noget om det der med driftsmidler. Er ordføreren ikke lidt bekymret for, at der faktisk er temmelig mange midler fra satspuljen, der går til drift og ikke går til, hvad skal vi sige, de mere menneskenære, de mere varme områder og nye initiativer? For vi har jo egentlig som grundidé bag satspuljen, at det skal være nye initiativer, der skal sættes i gang.

Afslutningsvis: Har ordføreren nogle tanker om, hvordan vi sikrer, at vi fremover bliver ved med at kunne have nogle nye ting, som så selv kan finde deres egen finansiering, så de ligesom kan klare sig selv på sigt? For det er jo det, der egentlig ville være det optimale.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:46

Eyvind Vesselbo (V):

Til den sidste del af det, nemlig hvordan vi kan finde ud af, hvordan vi skal finansiere det fremover, altså også det, der er nye ting, kan jeg sige, at satspuljens formål fra begyndelsen var, at man skulle have nogle bevillinger i en periode på op til 4 år, og så skulle det overgå til og forankres i kommunerne. Det er ikke så tit, det sker, og derfor er der nogle, der bliver ved med at få bevillinger, og de bliver gjort permanente. Det var det, jeg nævnte, bl.a. i forbindelse med driftsbevillingen, nemlig at et meget, meget stort beløb, 40 mio. kr. ud af 130 mio. kr., gik til drift af Dansk Flygtningehjælp og Røde Kors. Det var altså næsten en tredjedel af beløbet. Det var en drifts-

bevilling, som ministeriet indstillede, og ministeren ville stort set ikke give sig på at få det reduceret, så de udsatte grupper kunne få noget.

Se, det er jo en af pointerne. Vi kan sige, at der bliver færre og færre penge, men der er jo en anden måde at løse det her på, nemlig ved at de penge, der så er, kommer ud til dem, der er udsatte, og ikke til andre grupper. Så derfor bør de permanente ting ligge i finansloven, hvorimod det, der er nyt og kan pege fremad, skal ligge i satspuljen.

Kl. 16:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren, der er ikke flere spørgsmål. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. John Dyrby Paulsen, Socialdemokratiet, som ordfører.

Kl. 16:47

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Og tak til Dansk Folkeparti for at rejse forespørgslen i dag, hvor vi jo får mulighed for at drøfte satspuljen. Spørgsmålet fra Dansk Folkeparti i forbindelse med forespørgslen er jo – til regeringen i virkeligheden: Hvad kan man sige om den fremtidige finansiering af satspuljen? Og der er svaret vel meget enkelt, at regeringen ikke har nogen intentioner om at ændre på reglerne vedrørende satspuljen, hvilket finansministeren jo ganske rigtigt gjorde rede for, og det kommer næppe som nogen overraskelse, at vi Socialdemokrater er fuldstændig enige med finansministeren.

Den anden del af forespørgslen går jo på, om man kunne forestille sig, at satspuljen sådan for fremtiden bliver finansieret via finansloven, som Dansk Folkeparti formulerer det i forespørgslen. Og der må man jo tage til indtægt, at Dansk Folkeparti dermed indirekte foreslår, at man får en finansiering af satspuljen direkte via finansloven nærmest som sådan et fast årligt beløb.

Det er jo sådan, at satspuljen finansieres i forhold til lønudviklingen, og er lønudviklingen på over 2 pct., går der penge af til satspuljen, og er den på under 2 pct., går der ingen penge af til satspuljen. Der er også et maksimum for, hvor mange penge der kan overføres til satspuljen, nemlig omkring 700 mio. kr. om året, hvis lønstigningerne er tilstrækkelig store. Og det har jo betydet – i og med at vi har en satspuljeaftale, der er over 20 år gammel – at det samlede beløb omkring satspuljen i dag akkumulerer sig til næsten 13 mia. kr. Det er immer væk en slat, som det også er blevet sagt af ordførere i forbindelse med debatten indtil nu.

Så det er jo ikke sådan, at der ikke er nogen penge i satspuljen. Det er jo heller ikke sådan, at der ikke kommer penge til nye projekter, i og med at der er et tilbageløb fra nogle af projekterne – enkelte af projekterne bliver ikke til noget, og pengene kan derfor bruges til noget andet. Den aftale, der netop er lavet, dækker jo årene 2013-2016, og der er der på socialområdet, så vidt jeg husker, lidt over 700 mio. kr., der er fordelt. Så det bliver jo trods alt til noget.

Det, der jo bekymrer mig lidt i den her sammenhæng, er, at det virker lidt som en gratis omgang for Dansk Folkeparti. Jeg har fuldstændig forståelse for, at socialordføreren for Dansk Folkeparti kører sig om de udsatte grupper og bekymrer sig, og den bekymring deler jeg til fulde. Men derfor kan det jo undre lidt, at Dansk Folkeparti har været med til at etablere de såkaldte fattigdomsydelser, bl.a. med loft over kontanthjælpen, og i øvrigt støtter Venstre, der jo går ind for nulvækst i den offentlige sektor frem til 2020. Man kan vel ikke fuldstændig afvise, at den nulvækst går ud over de udsatte grupper; Venstre har jo ikke villet fortælle, hvordan de ville finansiere det, men fuldstændig afvise det kan man vel næppe.

Der savner jeg jo lidt hos Dansk Folkeparti, at de i forbindelse med satspuljen og i forbindelse med det indirekte forslag om at finansiere satspuljen via finansloven også træder i karakter og fortæller

ler, hvor pengene skal komme fra, og ikke bare som et skud fra hof-ten, men at de giver sådan en realistisk mulighed for at finansiere det. Jeg må jo i den sammenhæng opfordre Dansk Folkeparti til måske at sætte sådan realistisk handling bag ordene og gå aktivt ind i en drøftelse om finansloven og se på, hvor Dansk Folkeparti kan bidrage og derved også få noget igen. Og det gælder selvfølgelig først og fremmest finansieringen i forbindelse med satspuljen.

Det er jo sådan, at hvis sådan noget skal finansieres via finansloven, så skal det ind i finanslovsforhandlingerne, og der bliver man altså nødt til at spille aktivt med i finanslovsforhandlingerne. Det har vi ærlig talt ikke set endnu fra Dansk Folkepartis side, men det kan være, vi ser det i forbindelse med finansloven for 2014. Så derfor skal min opfordring til Dansk Folkeparti være – hvis man virkelig mener det her – at sætte handling bag ordene og gå konstruktivt til værks, også i de kommende finanslovsforhandlinger.

Kl. 16:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er tre korte bemærkninger, måske flere. Fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:51

Karin Nødgaard (DF):

Det var en rigtig finansordførelse, må jeg sige. Der var ikke ret meget socialt. Der var noget med, at ordføreren siger, at man kerer sig også om de udsatte i samfundet, men ellers var der ikke så meget andet. Det havde jeg håbet vi kunne få lidt mere af i dag. Det kunne også være, at hr. John Dyrby Paulsen kunne komme ind på det nu.

Jeg står her med en udskrift af svaret på et spørgsmål, jeg stillede til socialministeren for et par uger siden her i salen. Hun siger, at det er rigtig svært at skulle sidde og ikke have nogen penge, når man sidder med utrolig mange kvalificerede ansøgninger, hvori det beskrives, hvordan de udsatte mennesker i Danmark på en eller anden måde kan hjælpes. Det var et citat. Senere siger hun også, at hun går ind for, at man i de kommende finanslovsforhandlinger vil prioritere socialområdet højt. Der vil jeg sige, at der ikke er noget, jeg hellere vil, for jeg synes virkelig, at det sociale område i den grad trænger.

Jeg vil sige, at det er en fra ordførerens eget parti, det er socialministeren, der siger, at der mangler penge til det her område. Derfor vil jeg utrolig gerne høre ordføreren om, hvorvidt man ikke godt kan sige, at det ikke er helt usandt, når jeg et andet sted siger, at S og ordføreren nedtoner konsekvenserne af nulvækst i satspuljen osv. Det er overskriften, jeg håber, det er citeret korrekt. Men har vi ikke et problem med de udsatte grupper i Danmark med at finde nogle midler, så vi fremtidssikrer dem, så de også får en god tilværelse?

Kl. 16:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:53

John Dyrby Paulsen (S):

Jo, men lad mig først tage fat i det. Det er rigtigt, at jeg er finansordfører, og at jeg også har nævnt finansieringen i forbindelse med forespørgslen. Det er jo ikke så underligt, når man ser på forespørgslen, for i den forespørgsel, Dansk Folkeparti har stillet, drejer det sig om oplysninger om satspuljens fremtidige finansiering og overvejelser om at ændre på finansieringen. Det drejer sig kun om finansiering og ikke om noget som helst andet, så derfor er det lidt underligt, at jeg nu bliver beskyldt for at svare på det spørgsmål, der er indeholdt i forespørgslen.

Så er jeg jo enig med min socialminister. Det var også det, som Dansk Folkepartis socialordfører indikerede, nemlig at vi sagtens kunne forestille os, at der var flere penge til socialt udsatte, og jeg tror, når alt kommer til alt, at både finansordførere og andre ordførere, specielt måske socialordførere, i Folketinget kan skrive under på,

at der er mange gode og værdige ting, vi kunne bruge pengene på. Sandheden er bare, at vi har overtaget et meget stort underskud på de offentlige finanser. Sidste år var det i nærheden af 100 mia. kr. I år bliver det knap så meget, men alligevel meget stort, omkring 30 mia. kr. Det er altså ikke noget, man bare lige kan se bort fra, når vi skal finansiere de mange gode initiativer, vi gerne vil. Det skorter ikke på gode initiativer i Danmark, heller ikke på socialområdet, men det skorter på finansieringen, og det er derfor, vi bliver ved med at spørge ind til, hvad Dansk Folkepartis forslag til finansiering er.

Kl. 16:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:54

Karin Nødgaard (DF):

Ordføreren siger, at det skorter på finansieringen, men kunne ordføreren så måske komme med nogle forslag til, hvordan vi kunne ændre på de midler, vi har, så vi sikrer en pulje til udsatte grupper? Det kunne være en mulighed, at man brugte kreativ tænkning og så sagde, at vi lige må prøve at ryste posen og prøve at finde ud af noget andet. Det er fint, at ordføreren svarer på det spørgsmål, der er stillet som forespørgsel, men der er faktisk ikke noget, vi behandler her i Folketinget, der ikke koster penge. Så derfor er det fint nok også at få den del, men jeg synes også, når vi har den debat i dag om satspuljen, at det ville være rart at få lidt mere hjerte med, end jeg måske hører ordføreren have. Men jeg håber, det er på rette sted.

I den forbindelse vil jeg gerne høre ordføreren, om ordføreren er bekendt med nogle af de projekter, som vi faktisk har givet penge, også projekter, som nu står for at måtte lukke og slukke, fordi der faktisk ikke er fundet medfinansiering fra eventuelle fonde eller i kommunalt regi. Det har jeg i hvert fald været ude at opleve, og jeg synes, det er utrolig svært at sige, at det simpelt hen er, fordi vi ikke kan fremtidssikre det, vi kan ikke finde flere midler til det. Så måske ordføreren kunne komme med nogle kommentarer til det. Tak.

Kl. 16:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:55

John Dyrby Paulsen (S):

Enhver kan gå ind på ministeriets hjemmeside for at se på de aftaler, der er lavet om satspuljen. Der er nogle udmærkede oversigter og forklaringer om de enkelte projekter. Jeg synes da, alle projekter er værd at støtte, og at formålene er rigtige og gode. Jeg tror, at mit hjerte sidder på samme sted som også socialordførernes i den her sal. Men det korte af det lange er, at det nogle gange ikke er nok at have hjertet på rette sted. Man skal også have penge i pungen. For at vi kan sikre, at der er penge i pungen, skal vi også sørge for, at der er finansiering til det, vi laver, og ikke bare bruge løs. Det nytter ikke noget, at vi har større og større underskud, for så bliver det nogle af de her områder, der skal holde for i længden, og det er der ingen, der kan have en interesse i.

Jeg synes, det er et udmærket område at tage op. De midler, som bruges i satspuljen, diskuteres af satspuljepartierne hvert år. Det bliver man enige om, det er en smuk demokratisk tradition, en politisk aftale, efter hvilken man fordeler midlerne. Det er jo rigtigt, som jeg sagde i min ordførelse, at der stadig er midler at fordele, fordi der er nogle projekter, der løber ud, og det synes jeg da man skal holde fast i. Jeg er fuldstændig enig med ordføreren i, at der er mange gode projekter i satspuljen, og det vil der såmænd også være de næste 4 år.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:57

satspuljereguleringen, hvor man simpelt hen tager fra nogle af dem, der har mindst i det her samfund, for at putte penge i satspuljen, skal afskaffes? Hvornår kan vi forvente et initiativ fra Socialdemokratiets side, hvad det angår? Tak.

Kl. 16:57

Kl. 17:00

Finn Sørensen (EL):

Tak. Men ordføreren må vel erkende, at hvis der ikke tilføres yderligere midler til satspuljen de næste 4 år, så får vi et problem. Det kan godt være, at man måske det første års tid eller to kan bruge nogle uforbrugte midler og flytte lidt rundt på pengene, men de bliver jo så bare brugt, de kommer jo ikke igen, så ordføreren må vel indrømme, at vi får nogle problemer med satspuljeprojekter, der løber ud, som der ikke er penge til, og at man bliver nødt til at sige nej til en lang række ansøgninger? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Hvornår skal vi regne med, at Socialdemokratiet, og nu er de jo kommet i regering, efterlever den kongresbeslutning, der blev truffet på Socialdemokratiets kongres i 2008 om, at man skulle afskaffe den uretfærdige satspuljeregulering, der jo betyder, at det er de fattige, om man så må sige, der betaler til sig selv?

Kl. 16:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:58

John Dyrby Paulsen (S):

Lad os starte med det første. Jo, det er jo fuldstændig rigtigt, at hvis man har en pulje som satspuljen, og at der af forskellige årsager ikke tilføres nye midler til puljen et enkelt år eller to, så er der ikke så mange penge i puljen, som der ellers ville være. Nu er meningen med satspuljen jo, at ministeren er fødselshjælper til projekter, og derfor er der også en tidsbegrænsning på, og meningen er så, at der er nogle andre, der skal overtage finansieringen, eller hvad man kan finde ud af. Det afgøres jo mellem satspuljeforligets partier.

Så det er der sådan set ikke noget mærkeligt i, men det betyder jo ikke, at der ikke er penge i satspuljen. Der er nogle projekter, der løber ud, og der er nogle penge, der er løbet tilbage, og den aftale, der netop er indgået, fordeler jo mere end 700 mio. kr. på socialområdet i årene 2013-2016, og det er immer væk også en sjat. Som finansministeren gjorde meget klart, synes vi egentlig, at satspuljen og de regler, der gælder i forbindelse med satspuljen, er ganske udmærkede og afvejer de hensyn, man skal tage i den sammenhæng, og derfor har vi ikke planer om at ændre den.

Kl. 16:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:59

Finn Sørensen (EL):

Bare ordføreren så lige vil bekræfte, at der ikke kommer nye penge i satspuljen. Det skal vi ikke forvente med den lønudvikling, der er, og som reglerne er skruet sammen de næste 4 år. Det er i hvert fald finansministerens udmelding. Så vil jeg gerne have, at ordføreren så er lidt ærlig og siger, at så får vi da nok et problem i forhold til projekter, der løber ud, og i forhold til mange nye ansøgninger. Det vælter jo ind med ansøgninger hvert år til den der satspulje. Så kan ordføreren ikke bare i det mindste indrømme, at vi får et problem, og så måske også komme med et bud på, hvad vi gør ved det.

Det andet spørgsmål fik jeg ikke svar på. Det er: Hvornår kan vi forvente, at Socialdemokratiet som regeringsbærende parti efterlever den kongresbeslutning, man traf i 2008, hvor man var enige om – jeg ved ikke, om man var enige, men der var i hvert fald et flertal – at

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:00

John Dyrby Paulsen (S):

Det var jo så de samme to spørgsmål, som jeg fik i den første korte bemærkning. Det er også fair nok. Nu skal jeg prøve at svare, så det står meget klart, nemlig det samme, som jeg sagde i mit første svar: At det jo er rigtigt, når der ikke tilføres nye penge til puljen, bliver der nogle ting, man er nødt til at sige nej til. Det er indiskutabelt. Det betyder jo ikke, at der ikke er midler, der kan flyttes rundt. Vi har lige fordelt over 700 mio. kr. i årene 2013-2016. Men det er jo ikke sådan, at alle initiativer til udsatte grupper skal gå gennem satspuljen. Man kan udmærket i finanslovsforhandlingen rejse ønsket om det. Det kan Enhedslisten jo også gøre ved de kommende finanslovsforhandlinger og har jo også gjort det tidligere, og vi har jo sammen afskaffet kontanthjælpsløftet og de øvrige fattigdomsydelser, og det synes jeg er en god ting. Så man kan godt lave andre ting, der ikke nødvendigvis går over satspuljen.

Så med hensyn til om vi ændrer reglerne for satspuljen, må jeg henholde mig til det, finansministeren sagde meget klart: Det er en udmærket aftale, og det afbalancerer de forskellige hensyn, der er i forbindelse med satspuljen, og derfor bliver reglerne, som de er, og vi har ingen intentioner om at ændre dem i den her regering.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 17:01

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen det står jo ganske klart, at det er finansordføreren, der taler, og at det også var finansministeren, der talte. Så det er jo sådan set ikke de udsatte grupper, der er i fokus her, det er nogle helt andre ting. Det er ikke det at ville gøre noget for de udsatte grupper, der er i fokus; det er ganske klart.

Derfor er det jo også ganske klart, at når Venstre så kommer med et konkret forslag ved at sige, at hvis der skal flere penge i satspuljen, så kan man gøre det på den og den måde, bl.a. ved at justere på taksterne, satserne, så siger Socialdemokratiet: Nej, nej, det vil vi ikke. Men der kommer ikke noget andet forslag, end at der bare ikke kommer flere penge til de udsatte grupper, og det er jo et klart svar.

Det er jo et klart svar. Det her drejer sig ikke om de udsatte grupper. Det drejer sig ikke om det, som Socialdemokratiet ellers har slået sig op på, nemlig at forsvare de svage i det danske samfund. Nej, det dér er finansordføreren, der taler.

Kl. 17:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:02

John Dyrby Paulsen (S):

Det er jo fuldstændig korrekt og meget skarpt observeret, at jeg har titel af finansordfører i Socialdemokratiet, og det er meget skarpt observeret, at finansministeren er finansminister i den her regering, og at det er os, der taler.

Så må jeg endnu en gang minde en af oppositionens ordførere om, at emnet for den her forespørgselsdebat altså er satspuljens fi-

nansiering, fremtidige finansiering, og eventuelle ændringer af den nuværende finansiering, ikke noget som helst andet. Jeg beklager, at vi svarer på de spørgsmål, der bliver stillet i forespørgslens tekst, altså i den direkte ordlyd. Det synes jeg da vil være rimeligt at vi gør, og jeg synes, det er rimeligt, at vi holder os til det emne.

Så synes jeg i øvrigt, at Venstre skal passe på med at slå sig op på det der med – ordføreren har sagt det mange gange – at man kerer sig og værner om de udsatte grupper. Det er jo ikke det, vi har set fra Venstres side. Venstre har indført kontanthjælpsloftet og de øvrige fattigdomsydelser, og nu benytter Venstre enhver lejlighed til at snakke om nulvækst i den offentlige sektor. Og jeg siger endnu en gang, at jeg godt kan forestille mig, hvad for nogle grupper det kommer til at gå ud over, også selv om Venstre ikke vil tale om det. Jeg frygter alvorligt, at det bl.a. bliver de udsatte grupper, der kommer til at betale prisen for Venstres nulvækst.

Kl. 17:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 17:03

Eyvind Vesselbo (V):

Man kan jo godt snakke om økonomi, som ordføreren gør, men det, det drejer sig om, er, at de penge, der er til rådighed for de udsatte grupper, skal komme de udsatte grupper til gavn, og det sker ikke i øjeblikket. Det, der sker, er, at pengene går over i Socialministeriet, når det er socialområdet, og bliver administreret af Socialministeriet i stedet for at komme ud at arbejde.

Det var sådan set ikke for at konstatere, at ordføreren var finansordfører, og at finansministeren var finansminister – det ville selvfølgelig være skarpt, hvis jeg havde gjort det – næh, det var for at påpege, at der ikke var nogen social indignation, ikke noget, der overhovedet kunne appellere til ordførerens sociale sindelag.

Derfor vil jeg gerne spørge: Er ordføreren enig i, at det er et problem, at de penge, vi bevilger i satspuljen, ikke kommer ud, før 1½-2 år efter at de er bevilget, når de faktisk er bevilget til at komme ud ganske få måneder efter?

Kl. 17:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:04

John Dyrby Paulsen (S):

Ja, det er jeg enig med ordføreren i, hvis det er tilfældet. Og så har jeg tiltro til, at satspuljeordførerne også kan tage det problem op. Der er jo sandt at sige ikke noget, der er ændret, efter at regeringen blev skiftet i efteråret 2011. De problemer har været der før, og Venstre kunne have taget dem op for lang tid siden, da man selv stod ved rorpinden og havde statsministerposten, men det gjorde man ikke fra Venstres side.

Må jeg så ikke lige endnu en gang sige, at det der med, at hr. Eyvind Vesselbo gerne vil slå sig op på, at Venstre er de svages beskytter, altså ikke helt holder, når man ser på, hvad Venstre har været med til. Kontanthjælpsloftet, fattigdomsydelserne har vi måttet fjerne – har vi måttet fjerne, vil jeg sige til hr. Eyvind Vesselbo. Og som sagt tidligere tror jeg med hensyn til den nulvækst i den offentlige sektor, som Venstre nu slår sig op på, ikke, at nogen som helst vil afvise, at det bl.a. bliver de udsatte grupper, der kommer til at finansiere den nulvækst. Venstre har jo indtil nu ikke villet mæle ét eneste ord om, hvordan den nulvækst skal finansieres. Jeg forstår, at det er et af kernepunkterne i Venstres politik fremadrettet, men man vil altså stadig væk ikke fortælle noget om, hvem det er, der skal finansiere den nulvækst. Det synes jeg er bundærgerligt, for der er ingen tvivl om hos mig, at det bl.a. bliver de socialt udsatte grupper.

Kl. 17:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:05

Joachim B. Olsen (LA):

Ordføreren står og siger, at de borgerlige partier er hykleriske, fordi de har indført et kontanthjælpsloft, for det er et angreb på de socialt udsatte. Dermed må man jo forstå, at ordføreren mener, at jo flere penge man giver i kontanthjælp, jo mere værner man om de socialt udsatte. Det er jo den helt klare logik. Når man har et kontanthjælpsloft og giver lidt færre penge, så værner man ikke om de socialt udsatte, når man fjerner det og giver flere penge, så værner man om de socialt udsatte. Så logikken er, at jo flere penge man giver, jo mere værner man om de socialt udsatte. Det må ordføreren kunne være enig i er konklusionen på den logik, han fremfører.

Kl. 17:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:06

John Dyrby Paulsen (S):

Nej, ikke nødvendigvis. Nu skal hr. Joachim B. Olsen jo høre efter, hvad der bliver sagt heroppe. Der, hvor jeg har været lidt efter specielt Venstres ordfører, er jo i forbindelse med det, at Venstre slår sig op som beskytter af de socialt udsatte og samtidig har indført en masse tiltag, der i virkeligheden går ud over nøjagtig de samme grupper. Det er derfor, jeg siger, at det måske er lige spidst nok.

Nu erindrings jeg ikke, at jeg sådan direkte har kaldt nogen for hyklere her fra talerstolen. Det ord synes jeg heller ikke man skal bruge her fra talerstolen. Men det er rigtigt, at jeg har påpeget det skisma, der er, at man gerne vil slå sig op som værende socialt ansvarlig, specielt med hensyn til de udsatte grupper, og det, vi bare har set i realiteten den ene gang efter den anden, er, at man har lavet tiltag, der er gået ud over de samme grupper. Og der synes jeg simpelt hen at det bliver lige spidst nok.

Kl. 17:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:07

Joachim B. Olsen (LA):

Ordføreren må kunne stå ved sin egen logik. Ordføreren siger, at Venstre og herunder alle de borgerlige partier, som gerne ønsker et kontanthjælpsloft, ikke har værnet om de socialt udsatte, og så hører ordføreren bl.a. til kontanthjælpsloftet. Så må logikken jo være, at hvis man fjerner kontanthjælpsloftet og dermed giver flere penge, så er man mere socialt ansvarlig. Altså jo flere penge man giver i kontanthjælp, jo mere socialt ansvarlig er man. Det er ordførerens logik, og jeg vil bare gerne have bekræftet, at det er ordførerens logik.

Kl. 17:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:08

John Dyrby Paulsen (S):

Nej, det er ikke ordførerens logik, vil jeg sige til hr. Joachim B. Olsen. Det, der var logikken, var, at vi fjernede kontanthjælpsloftet. Vi har jo ikke forhøjet kontanthjælpen på den måde, tværtimod har vi lavet en kontanthjælpsreform. Derfor kan man ikke lave den logik. Der springer kæden altså fuldstændig af.

Det, der var pointen, var jo, at vi fjernede kontanthjælpsloftet. Det var en del af det, vi kaldte de såkaldte fattigdomsydelser, og de går jo bl.a. til udsatte grupper. Og det er jeg glad for at vi fjernede. Det fjernede vi sammen med Enhedslisten i den første finanslov, vi lavede. Derfor er det jo underligt, at Venstre så slår sig op på at være de socialt udsattes beskytter, når Venstre i virkeligheden var dem, der indførte fattigdomsydelserne. Det har ikke noget at gøre med hverken den ene eller den anden effekt, det er bare en kold konstatering af, at det er lidt underligt, at man som parti slår sig op på at ville værne om de udsatte grupper og så i virkeligheden har lavet nogle regler, der lige nøjagtig rammer de udsatte grupper.

Kl. 17:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Andreas Steenberg fra De Radikale som ordfører.

Kl. 17:09

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Finansministeren har redegjort for regeringens holdning til denne forespørgselsdebat og den tekst, der er blevet fremlagt som forslag. Vores finansordfører, fru Sofie Carsten Nielsen, kan ikke være her i dag, og derfor har jeg fået til opdrag at læse hendes ordførertale op, og det vil jeg gøre nu.

Satspuljeordningen med den særlige satsregulering har eksisteret siden 1991. Formålet med ordningen er at sikre en rimelig balance mellem hensynet til overførselsmodtagernes og svage gruppers indkomst, tilskyndelse til at finde et arbejde og selvfølgelig hensynet til de offentlige finanser. Alle partier undtagen Enhedslisten står bag ordningen og er årligt med til at dele midler ud fra satspuljen.

Satspuljen finansieres ved, at der årligt afsættes en procentdel til puljen. Afsættelse af et beløb forudsætter, at den gennemsnitlige års-løn stiger med mere end 2 pct., da den er grundlaget for fastsættelse af satsreguleringsprocenten. Hvis stigningen i årslønnen er mindre end 2 pct., afsættes der ikke noget puljebeløb. Det har været tilfældet siden finanskrisen. Alligevel er der i dag 12,6 mia. kr. i satspuljen til årlige forbedringer af udsattes vilkår som følge af afsættelsen af de årlige puljebeløb i de gode år. Det er netop den sikring, som satspuljen giver.

Udover det vil vi gøre opmærksom på, at regeringen har taget en række andre initiativer for at forbedre socialt udsattes vilkår, bl.a. da vi som det første afskaffede fattigdomsydelserne i den første finanslovs aftale med Enhedslisten.

Med de ord kan vi ikke støtte den tekst, Dansk Folkeparti har fremlagt.

Kl. 17:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Lisbeth Bech Poulsen fra Socialistisk Folkeparti som ordfører.

Kl. 17:11

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Satspuljen har igennem årene sikret midler til mange gode projekter og tiltag. Med puljen har det været muligt på tværs af partifarve at have et særligt fokus på vilkårene for både dem, der modtager overførselsindkomster, og svage og udsatte grupper i samfundet. Mange gode tiltag og forsøg er dermed blevet sikret med puljen. SF og regeringen har derfor ingen planer om at ændre på de nuværende regler.

Men omvendt er det også vigtigt at fremhæve, at satspuljen ikke står alene i forhold til at forbedre forholdene for dem, der har mindst – langtfra. Og det har denne regering om nogen vist. Når regeringen med skattereformen f.eks. forhøjede ældrechecken med 5.000 kr.,

forbedrede vi de økonomiske forhold for folk på overførselsindkomster, ud over hvad der ligger i satspuljen. Det samme var f.eks. tilfældet, da vi afskaffede kontanthjælpsloftet, starthjælpen osv.

Det psykiatriske område er også et område, der er blevet løftet gennem satspuljen. I 2013 er der øremærket 300 mio. kr. til området gennem aftalen med regionerne om deres økonomi. Det er alt sammen penge, der er bevilget ud over satspuljen.

Med finansloven for 2013 lavede regeringen sammen med Enhedslisten en social pakke på 1,1 mia. kr., som omhandlede bl.a. gratis tandbehandling til de økonomisk dårligst stillede i det her land; børnecheck til flygtninge; et særligt børnetilskud til eneforsørgere; et sundhedstjek af flygtninge for at tjekke, om de havde været udsat for tortur; hjælp til økonomisk trængte lejere, der stod for at blive smidt ud af deres lejlighed; og en ændring af optjeningsprincippet for flygtninge, så de ikke skal optjene retten til børnepenge først.

Så der er en række gode tiltag på socialområdet ud over satspuljen. Det skal vi selvfølgelig også se på, og jeg vil da fra talerstolen opfordre til, at de partier, der vil indgå i diskussioner om næste års finanslov, også får set på, hvilke områder man kan støtte via finansloven.

Regeringen forsøger også at finde nye veje i den kommunale opgaveløsning via frikommuneforsøg, regelsanering, evaluering af kommunalreformen, psykiatriudvalg m.m., så vi på den måde kan finde nye og bedre måder at hjælpe socialt udsatte på.

Men satspuljen har været begrænset i de senere år, og det skyldes den lavere lønudvikling på arbejdsmarkedet. Det er trist, at der er færre penge at fordele, men samtidig er det også strengt økonomisk betragtet et udtryk for, at en mindre regulering af overførselsindkomsterne får mindre reel betydning.

Med disse ord kan SF ikke støtte DF's forslag til vedtagelse.

Kl. 17:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er indtil videre tre, der har stillet spørgsmål. Den første er fru Karin Nødgaard.

Kl. 17:14

Karin Nødgaard (DF):

Jeg synes, det var positivt at høre i ordførerens tale, at der måske kom lidt mere »menneske« med i det, der blev sagt om de udsatte grupper i vores samfund. Det er sådan, at fru Anne Baastrup, der er socialordfører for Dansk Folkeparti, faktisk også har udtrykt sin bekymring for, at der ikke bliver tilført flere penge. Fru Anne Baastrup har sagt, at hun forventer, at kommunerne holder hånden under de trængende.

Nu er ordføreren inde på noget med frikommuner osv., hvor der er nogle muligheder, men vi har jo mange kommuner, og der er udsatte borgere i alle kommuner, og derfor kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre ordføreren, som jeg egentlig også tror har en nutid som kommunalordfører – er det ikke korrekt? – og som måske derfor kan komme lidt nærmere ind på det, hvad det egentlig er, regeringspartierne forventer af kommunerne på det her område, når nu man ikke længere kan få midler fra satspuljen.

Det var det ene. Det andet er, at ordføreren er inde på nogle større områder, der er blevet tilgodeset. Det er sikkert også fint nok med mange af de områder, som ordføreren er inde på. Men satspuljen rummer jo mange små projekter, og hvordan vil deres fremtid være, hvis ikke der kommer flere midler i satspuljen?

Kl. 17:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg er ret overbevist om, at spørgeren, fru Karin Nødgaard, mente, at fru Anne Baastrup hører til hos Socialistisk Folkeparti og ikke hos Dansk Folkeparti. Ellers er det i hvert fald en nyhed.

Ja, der kan ske en talefejl en gang imellem.

Men nu er det ordføreren for Socialistisk Folkeparti til at svare på fru Karin Nødgaards spørgsmål.

Kl. 17:19

Kl. 17:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:19

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg opdagede ikke, at ordføreren sagde det. Til gengæld fik jeg jo også tiltalt den forkerte ordfører for Liberal Alliance før. Sådan går det i dag med både socialordførere og finansordførere.

Det er rigtigt, at jeg tidligere har været kommunalordfører, og kommunerne har jo en række forpligtelser, både lovgivningsmæssigt og i henhold til kommuneaftale, på forskellige områder – psykiatri, indsats for hjemløse osv. Der er der jo ikke alene de lovgivningsmæssige rammer – netop når vi laver kommuneaftalerne om økonomien, om budgetterne, så aftaler regeringen i skikkelse af økonomi- og indenrigsministeren økonomien med kommunerne. Så kommunerne har helt klart en forpligtelse, og det er det, der bliver aftalt løbende.

Jeg ved også, at der er visse projekter, som ikke fortsætter i enkelte kommuner, hvor kommunerne har overtaget finansieringen af projekterne. Det kan være bl.a. Grønlandhuse, som der er i nogle byer. Der er nogle sociale projekter, som kommunerne enten overvejer eller har besluttet at videreføre på det kommunale budget.

Kl. 17:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Karin Nødgaard.

Kl. 17:17

Karin Nødgaard (DF):

Faktisk er det svært rundtomkring i kommunerne for mange af projekterne at finde forankring. Det må jeg så konstatere ud fra de tilbagemeldinger, vi får gennem Socialministeriet. Derfor vil jeg egentlig gerne høre ordføreren kommentere lidt på, at vi står med nogle små projekter, som, nu bruger jeg udtrykket gør en forskel i mange menneskers liv, øger en livskvalitet hos den enkelte borger, hos en gruppe af borgere osv. Min store bekymring ligger faktisk der. For jeg har jo læst i finansministerens svar til mig på mit spørgsmål, at det faktisk ser sort ud fremadrettet. Er SF ikke lidt bekymret? Jeg kan i hvert fald fornemme, at fru Anne Baastrup fra Socialistisk Folkeparti, som er ordfører på socialområdet, er bekymret.

Kl. 17:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:17

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jo, og hvad angår SF's socialordførers udmeldinger i dag, understreger fru Anne Baastrup jo også, at vi fortsat må se på de ting, der i hvert fald lovgivningsmæssigt skal tages vare på med hensyn til de forpligtelser, kommunerne har, men at det selvfølgelig også vil gå ud over nogle projekter, når der ikke kommer nye bidrag til satspuljen – som jo har et puljebeløb sammenlagt, men hvor der altså ikke kommer nye penge til. Der er selvfølgelig også projekter, som det ikke giver mening at putte på finansloven. Det er jo en løbende diskussion, vi har, om, hvorvidt forskellige mindre projekter rundtomkring i landet skal på statens finanslov på den måde. I kommunerne har de jo også forskellige diskussioner om f.eks. frivillige tiltag, det kan være hjemløseherberg eller andet – om det er noget, der kommunalt skal betales for eller ej. Jeg kender i hvert fald til et par eksempler i Aalborg, hvor kommunen er gået ind og har sagt, at man her bidrager på det kommunale budget. Men det er selvfølgelig – ikke mindst i så trængt en økonomi, som vi har, også ude i kommunerne – noget, som man må diskutere om der er plads til i budgettet kommunalt.

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren. Jeg hørte ordføreren sige, at ordførerens parti ikke har nogen planer om at ændre de nuværende regler. Så er det bare, jeg gerne vil høre: Hvornår har Socialistisk Folkeparti ændret politik på det her område? Jeg faldt over en artikel fra 2008, da man diskuterede satspuljen en hel del, bl.a. på Socialdemokratiets kongres, og der blev hr. Ole Sohn, den daværende ordfører, citeret for at sige:

»Vi vil gerne sikre overførselsmodtagerne en fuld regulering af deres indkomster, bevare satspuljen og samtidig sikre en permanent finansiering.«

Det er jo en politik, der til forveksling lignede den, Enhedslisten stod for på det tidspunkt og stadig står for. Så er det bare, jeg spørger: Hvornår har ordførerens parti ændret politik, siden man nu siger, at man ikke har nogen planer om at ændre på de nuværende regler, som jo betyder, at mennesker på overførselsindkomster finansierer satspuljen?

Kl. 17:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:20

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

I forhold til satspuljen vil jeg sige, at da de tre regeringspartier lavede et regeringsgrundlag, blev det aftalt, at satspuljen skulle videreføres og reguleres på den måde, som det har været hidtil. SF har ikke gået ind for, at satspuljen skulle afskaffes, men det er rigtigt, at vi tidligere har fremsat et forslag om, at finansieringen kunne komme fra energiafgifter. Så det er helt korrekt, at der har været et forslag i 2008, vist af flere omgange, om at finansieringen skulle komme fra energiafgifter.

Kl. 17:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:20

Finn Sørensen (EL):

Det vil altså sige, at SF ændrer politik, i og med man kommer i regering. Det var sådan set det, jeg gerne ville have afklaret, altså at det var en del af prisen for at komme i regering. Man opgav sin hidtidige modstand mod, at det var mennesker på overførselsindkomster, arbejdsløse, pensionister osv., der skulle finansiere de sociale aktiviteter, de sociale projekter.

Så vil jeg bare spørge: Hvordan vil ordførerens parti forholde sig til den kendsgerning, at der ikke kommer flere penge i satspuljen de næste 4 år, hvis det går så galt, som finansministeren forventer?

Hvordan vil ordførerens parti så skaffe midler dels til de fornødne sociale projekter, som udløber, dels til de mange nye ansøgninger, som vi jo ved kommer hvert eneste år. Er det på samme måde, som man skaffede penge til ældrechecken, nemlig ved at forringe overførselsindkomsterne yderligere, eller mener ordføreren det, som ordføreren sagde? Jeg opfattede det som noget i retning af, at den der satspuljeregulering ligger meget godt, hvor den ligger. Men er det ikke rigtigt, at ordførerens parti har været med til at forringe reguleringen af overførselsindkomsterne ganske drastisk i forbindelse med skatteforliget sidste år sammen med højrefløjen, hvor man jo forringede overførselsindkomsternes regulering yderligere med 5,1 pct.?

Kl. 17:22

Kl. 17:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:22

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jo, det er helt korrekt: Der blev lavet en skattereform, hvor beskæftigelsesfradraget f.eks. blev højere, og hvor der kom en ældrecheck på 5000 kr., og i den forbindelse blev stigningen i overførselsindkomsterne mindre. Det er helt korrekt forstået. Nu skal jeg se, om jeg kan huske alt, hvad der lå i den lange enetale fra hr. Finn Sørensen.

I forhold til reguleringen er det jo klart, at når man laver aftaler, må man stå bag dem. Og vi har lavet en aftale om en skattereform, vi har også lige lavet en SU-reform. Så husker hr. Finn Sørensen måske også, at vi lavede en socialpakke sammen med Enhedslisten på finansloven sidste år, altså finansloven for i år, på 1,1 mia. kr. Så i forhold til at det antydes, at alle sociale tiltag i det her land ophører, fordi vi desværre har økonomisk krise og lønningerne ikke stiger, vil jeg sige, at det håber jeg virkelig ikke. Det var jo den samme problemstilling, vi stod med sidste år, og der fandt vi 1,1 mia. kr. sammen med Enhedslisten til nogle rigtig gode sociale tiltag.

Kl. 17:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 17:23

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil gerne sige tak til ordføreren, for jeg synes, der var meget mere menneskelighed i det og en menneskelig tilgang til at ville drøfte de her ting, også indholdsmæssigt, i forhold til finansministeren og ordføreren for Socialdemokratiet, som egentlig bare hældte vand ud af ørerne og kom med nogle kommentarer, som de ikke kunne forsvare bagefter. Derfor vil jeg bare stille et helt konkret spørgsmål til ordføreren. Før valget sagde SF og i øvrigt også Socialdemokratiet, at man ville have psykiatri ud af satspuljen. Hvorfor er det ikke sket? Det, man kunne sige, var, at så ville der blive nogle flere penge til nogle af de andre grupper.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:24

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nu er jeg ikke psykiatriordfører, men som jeg har forstået det, har psykiatrien fået et permanent løft på 300 mio. kr.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 17:24

Eyvind Vesselbo (V):

Det, der er problemet, er, at her er der igen en situation, hvor Socialdemokratiet og SF før valget argumenterer for – når man diskuterer satspulje – at psykiatrien ikke skal placeres i satspuljen, fordi den skal have en permanent bevilling på finansloven. Det kan godt være, at ordføreren ikke er så meget inde i det og ikke kan svare på det, men jeg vil bare spørge om, hvorfor det ikke er sket, når det var det, man argumenterede for og gik til valg på.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Så vidt jeg ved, er der netop sket en permanent forøgelse på 300 mio. kr. Permanent betyder jo, at den er vedvarende, forhåbentlig, ellers skal ordet have en ny betydning. Men sundhedsministeren har jo netop gjort det her til et af sine kerneområder: punkt 1, at psykiatrien skal ligestilles med fysiske sygdomme, og punkt 2, at der skal være et ekstra fokus på psykiatrien også økonomisk, og det er her, det med den permanente forhøjelse på de 300 mio. kr. kommer ind i billedet.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Så er det hr. Finn Sørensen, Enhedslisten, som ordfører.

Kl. 17:26

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak for det, tak, formand, tak for ordet, og tak til Dansk Folkeparti for at have rejst det her spørgsmål. Det er et meget vigtigt spørgsmål. Det handler om, hvordan vi behandler de mennesker i samfundet, som har mindst, og som meget ofte er i en meget svær situation menneskeligt og økonomisk.

Baggrunden for debatten er finansministerens oplysninger om, at der på grund af en ringe lønudvikling ikke bliver tilført nye midler til satspuljen i perioden 2013-2017. Det er en katastrofe for indsatsen i forhold til de udsatte grupper. Satspuljefinansieringen betyder allerede i dag, at mange sociale projekter lever et usikkert liv. Nu bliver det endnu værre. Mange sociale projekter vil udløbe i de kommende år, hvis de ikke finansieres via finansloven.

Det viser, at hele satspuljetankegangen er forkert. I forvejen er det asocialt, at overførselsindkomsterne skal finansiere de sociale projekter. Det er i virkeligheden en skjult brugerbetaling, som man pålægger nogle af de fattigste og mest udsatte borgere i samfundet.

Enhedslisten står som det eneste parti uden for satspuljeforliget. Vi nægter at medvirke til dette tyveri fra de arbejdsløse, fra efterlønsmodtagerne, førtids- og folkepensionisterne m.fl. for at nævne nogle af de store grupper, der halter mere og mere bagud for lønudviklingen på grund af satspuljereguleringen. Det er helt utilstadeligt, hvis der ikke skaffes midler til den sociale indsats.

Det er dobbelt forkasteligt, at det sker i en situation, hvor regeringen og højrefløjen deler skattelettelser ud til de højtlønnede og til aktionærerne. Det er ubestridt, at uligheden vokser som følge af satspuljereguleringen. Her er nogle få eksempler fra finansministerens egne tal:

Den 5. marts fik vores finansordfører, hr. Frank Aaen, oplyst, at den akkumulerede satspulje er 12,3 mia. kr. Jeg har så fået at vide, at der er et lidt senere spørgsmål, hvor den siger 12,6 mia. kr., men den akkumulerede satspulje er det fine fremmedord for den samlede gæld, som samfundet siden 1994 har oparbejdet til mennesker på overførselsindkomst.

Hvis vi tager et par eksempler:

I 2012 var den enlige førtidspensionist sakket 6.804 kr. bagud, en gift folkepensionist var sakket 4.932 kr. bagud, en langtidssygedagpengemodtager 10.660 kr. bagud, en enlig kontanthjælpsmodtager 6.216 kr. bagud og en arbejdsløs på dagpenge 10.660 kr.

Hvis vi sammenligner udviklingen med den lønudvikling, som beskæftigede har haft i samme periode, er efterslæbet mange, mange gange større. Så skylder samfundet den enlige førtidspensionist 33.000 kr., den enlige folkepensionist 24.000 kr., dagpengemodtageren 49.000 kr. osv. osv.

Uligheden vil vokse dramatisk som følge af regeringens skatteforlig med højrefløjen i 2012, som betyder, at overførselsindkom-

sterne yderligere nedreguleres med 5,1 pct. i perioden 2016-2020. For en dagpengemodtager taler vi om et yderligere efterslæb på 13.000 kr. i løbende priser. For en enlig kontanthjælpsmodtager taler vi om et yderligere efterslæb på lidt over 10.000 kr. Det vil sige, at vi i de kommende år vil se uligheden vokse, samtidig med – samtidig med – at en lang række sociale projekter kommer til at mangle finansiering. Det er helt uacceptabelt.

Regeringen vil måles på, om den er i stand til at mindske ulighed og fattigdom. Her har den en chance for at vise, at den mener det. Regeringspartierne bør støtte Enhedslistens forslag til vedtagelse i Folketinget i dag, som sikrer finansieringen af den sociale indsats, og at overførselsindkomster reguleres på lige fod med lønudviklingen.

Det koster selvfølgelig en hulens masse penge at rette op på disse ting, men det burde der være råd til, når man ser på den rundhåndethed, som satspuljepartierne har udvist ved forskellige lejligheder over for andre samfundsgrupper gennem årene, specielt de højt lønnede, de multinationale, bankdirektører og aktionærer. Så det burde jo ikke være så svært. Vi kan jo ganske enkelt gå i gang med at rulle disse gigantiske skattelettelser tilbage, så bliver der råd til velfærd for de grupper i samfundet, der har mindst.

Så vil jeg gerne læse Enhedslistens forslag til vedtagelse op. Det lyder sådan:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringen ifølge sit grundlag vil måles på, om den er i stand til at mindske ulighed og fattigdom.

Folketinget konstaterer, at satspuljereguleringen medfører voksende ulighed, og at uligheden vil vokse dramatisk i de kommende år som følge af regeringens skattereform, hvor yderligere nedregulering af overførselsindkomster finansierer store skattelettelser til de velbærgede.

Folketinget opfordrer på den baggrund regeringen til at fremlægge lovforslag i efteråret 2013, som sikrer, at overførselsindkomster fuldt ud følger indkomstudviklingen i samfundet, og at projekter, der i dag finansieres af satspuljen, fremover finansieres på samme måde som øvrige udgifter på finansloven.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 61).

Kl. 17:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er nu fremsat et forslag til vedtagelse, som indgår i den videre behandling af dagens punkt.

Der er indtegnet to til korte bemærkninger foreløbig. Den første er fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 17:31

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg er selvfølgelig også glad for, at Enhedslisten værdsætter, at vi tager den her debat, og jeg ved også, at Enhedslisten generelt har været optaget af det her område. Vi har måske en lidt forskellig indfaldsvinkel til nogle af delene på det, især det med, om man vil være med til at fordele eller ikke vil være med. Enhedslisten har helt bevidst, og det siger ordføreren jo også, valgt at stå uden for. Det var det udtryk, man brugte.

Men så kunne jeg jo egentlig godt tænke mig at høre ordføreren: I forbindelse med at vi om nogle måneder ser et finanslovsudspil fra regeringen, vil det jo være ret interessant at høre, da Enhedslisten jo er støtteparti for regeringen, om Enhedslisten har gjort sig tanker om nogle krav, man vil stille, om en fremtidig finansiering af satspuljen, for det kunne jo godt være, at det var noget, som kunne være relevant at bringe med ind.

Så siger ordføreren også, at det sådan set er tyveri. Der vil jeg bare godt lige sige, at det er et meget kraftigt udtryk at bruge ordet ty-

veri om nogle midler, som man giver til nogle udsatte grupper. Jeg er enig i, at der kan være nogle problemstillinger i det, men er det er tyveri, når man giver til udsatte grupper, f.eks. børn, som har været udsat for traumatiske oplevelser i forbindelse med forældre, der er døde, misbrugere, krisecentre osv.? Jeg kunne remse en hel masse op. Er det så tyveri? Det forstår jeg altså ikke rigtig.

Kl. 17:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 17:33

Finn Sørensen (EL):

Ja, det er rigtigt, at Enhedslisten ikke er en del af satspuljeforliget, og det er selvfølgelig, fordi, som jeg sagde i min ordførertale, vi ikke vil tage ansvaret for dette tyveri. Jeg tror, det fremgik meget tydeligt af min ordførertale, at tyveriet jo består i finansieringen, hvor det er de selv samme grupper, som man vil hjælpe, som man tager pengene fra.

Hvad finanslovsudspil angår på det her område, har vi heller ikke på det her område for nærværende besluttet os for nogle konkrete krav, og hvilke krav vi vil stille, i forhold til finansloven, så det kan jeg ikke oplyse noget om.

Kl. 17:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 17:33

Karin Nødgaard (DF):

Jamen jeg troede da, at man var på forkant i Enhedslisten og havde helt styr på tingene. Nu har man da også lige haft et stort møde her i weekenden, hvor man kunne have besluttet sådan nogle ting, hvis det betyder rigtig meget. Så det forstår jeg faktisk ikke.

Men kunne hr. Finn Sørensen så have med i sine overvejelser, om han for sit parti vil fremlægge, at det var en god idé at stille nogle krav i forhold til en fremtidig finansiering af satspuljen, og at man faktisk vil sige, at det er ret vigtigt at få det gennemført i forhold til så at støtte regeringens finanslovsudspil, når det kommer til efteråret. Det synes jeg kunne være ret interessant at høre.

Så synes jeg ikke, at ordføreren helt kom ind på det der med, at man ikke vil tage ansvar. Jamen helt ærligt, er politik ikke et spørgsmål om, at man skal tage ansvar, også når det engang imellem gør ondt? Det kunne jo være, at Enhedslisten så kunne lære af Dansk Folkeparti i den henseende. Tak.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:34

Finn Sørensen (EL):

Jeg kan godt gentage, at også ordførerens parti jo på et tidspunkt vil blive bekendt med, hvilke krav Enhedslisten stiller til finansloven, og som jeg sagde: Det har vi ikke draget nogle konklusioner om. Så derfor kan jeg ikke gå længere ind i den debat.

Tag ansvar – ja. Det kommer jo an på, hvem man skal tage ansvar for at hjælpe, og hvad ansvarlighed består i. Enhedslisten har den opfattelse – og der vil jeg nok mene i modsætning til ordførerens parti – at vi har ansvarlighed, i forhold til at vi vil hjælpe de udsatte grupper her i samfundet. Det gør man nu engang ikke ved, at man tager deres penge, om man så må sige, til at finansiere sociale projekter med, da der er grupper i samfundet, der har – undskyld mig – tjent rigtig fedt, også under den økonomiske krise, og også under de mange års skattepolitik, som Dansk Folkeparti var medansvarlig for

under den tidligere regering, og som jo betød enorme skattelettelser til de grupper i samfundet, der har allermest. Det er ikke en form for ansvarlighed, som Enhedslisten ønsker at dyrke, ligesom vi jo heller ikke ønsker at dyrke den – jeg vil hellere sige det ligeud – uansvarlighed, der ligger i den måde, som satspuljen er finansieret på.

Jeg forstår egentlig ikke helt ordførerens – hvad skal vi sige – lidt venlige kritik af Enhedslisten på det her område, fordi ordføreren jo samtidig i sin ordførertale sagde, at det ikke var en tilfredsstillende form for regulering, og at selv om det ikke stod i forslaget til vedtagelse, var man da meget interesseret i at kigge på at få afskaffet den satspuljeregulering, fordi det går ud over de svage grupper i samfundet. Så jeg forstår ikke helt, hvorfor jeg pludselig skal kritiseres for, at jeg tager afstand fra den form for regulering og siger, at den vil jeg ikke tage ansvaret for.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 17:36

Joachim B. Olsen (LA):

Ordføreren opremser nogle konsekvenser, den her regulering har haft, i forhold til hvor store beløb der nu bliver udbetalt til borgere på overførselsindkomst. Vil ordføreren erkende, at havde man ikke haft den regulering, så havde der i dag været en større andel af personer, der var på overførselsindkomst, altså ikke var på arbejdsmarkedet, idet forskellen mellem at være i arbejde og på overførselsindkomst var blevet udvisket? I mange tilfælde ville man komme i en situation, hvor niveauet for overførselsindkomster ville overstige det, som mindstelønningerne er, altså mindstelønningerne på det danske arbejdsmarked indgået af fagforeningerne.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 17:37

Finn Sørensen (EL):

Ordføreren ved fra tidligere debatter, at Enhedslisten ikke hylder den økonomiske teori, som ordføreren hylder, og som går ud på, at jo færre penge man har i bunden af samfundet, jo flere kommer der i arbejde. Jeg mener også, at det er bevist med al ønskelig tydelighed, at den økonomiske teori ikke fungerer – det er et alt for fint ord om en ren politisk tilgang til omfordeling fra de fattige til de rige, men lad os kalde den det – ikke fungerer. Det kan vi jo se på det store antal arbejdsløse, vi har i dagens Danmark.

Så skal jeg lige minde ordføreren om en ting: at store dele af de grupper, vi taler om, er folkepensionister, førtidspensionister og efterlønsmodtagere. Det er en meget stor gruppe, som jo pr. definition ikke er en del af arbejdsmarkedet, og som vi politisk har besluttet er helt i orden at de ikke er.

Kl. 17:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 17:38

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jo netop et bevis på, at den teori, som ordføreren ikke vil anerkende, virker rigtig godt, idet vi har det højeste niveau for overførselsindkomster i OECD og også har den største andel af befolkningen, som er på overførselsindkomster. Så teorien holder sådan set fint nok.

Men det her handler jo om, at havde man ikke haft den her regulering, så havde overførselsindkomsterne været meget højere. Men der anerkender ordføreren altså ikke, at det niveau, der er for overførselsindkomster, har betydning for, hvor mange mennesker der er på overførselsindkomst. Dermed vil ordføreren også sige, at om man fik 0,5 mio. kr. om året på kontanthjælp, så ville det slet ikke betyde noget for, hvor mange mennesker der var på arbejdsmarkedet, altså fordi økonomiske incitamenter overhovedet ikke spiller nogen rolle. Det er bare lige for at få det fastslået: Er det Enhedslistens tankegang?

Kl. 17:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 17:39

Finn Sørensen (EL):

Det er fuldstændig rigtigt forstået. Enhedslisten anerkender ikke, at størrelsen af overførselsindkomsterne har indvirkning på, hvor mange der er i beskæftigelse. Hvor mange der er i beskæftigelse, er et spørgsmål om, hvor mange arbejdspladser – rigtig levende arbejdspladser og ikke luftig snak om arbejdsudbud – der udbydes.

Nu har jeg været en hel del år længere på arbejdsmarkedet, end ordføreren har. Jeg har sammen med resten af befolkningen gennemgået et par økonomiske kriser. Jeg har også gennemgået perioder med økonomisk opsving, og jeg kan forsikre ordføreren om en ting: at hver eneste gang udbuddet af arbejdspladser har været der, så har den fornødne arbejdskraft også været til stede. Det er en ganske simpel logik i et samfund som vores, og sådan vil det også være fremover. Så derfor er jeg slet ikke bekymret for de økonomiske teorier, som Enhedslisten bygger på.

Kl. 17:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er endnu en til korte bemærkninger, hr. Eyvind Vesselbo, Venstre.

Kl. 17:40

Eyvind Vesselbo (V):

Det fremgår jo ganske klart, at Venstre og Enhedslisten ikke er enige om finansieringen af satspuljen. Jeg forstår også, at det bl.a. er derfor, Enhedslisten ikke er med i satspuljen.

Men det kunne jo være, at der var noget, vi var enige om, så det, jeg godt kunne tænke mig, var at høre: Er ordføreren enig i Venstres synspunkt om, at en meget lille del af satspuljen, som den udmøntes i øjeblikket, kommer ud til de udsatte grupper – altså en meget, meget lille del?

For man kan diskutere størrelsen, man kan diskutere finansieringen osv., men uanset hvordan de penge, der så er, findes frem til finansiering, om man har det på finansloven eller det sker på den måde, vi finder finansieringen på nu, er det primære vel, at pengene kommer ud til dem, de er tiltænkt: de udsatte grupper?

Så mit spørgsmål er helt kontant: Er ordføreren enig i, at der kommer en meget, meget lille del af de beløb ud til de udsatte grupper?

Kl. 17:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 17:41

Finn Sørensen (EL):

Jeg har selv tænkt mig i nær fremtid at stille nogle spørgsmål til finansministeren for at få opklaret, i hvilket omfang det eventuelt kunne være tilfældet. Jeg synes ikke, at jeg umiddelbart bare vil svare ja.

Det, vi kan konstatere, er, at en større og større del af den samlede satspulje er blevet det, man kan kalde faste bevillinger, og at en mindre og mindre del går til projekter, altså er midlertidige bevillinger. Jeg tror, at vi er oppe på, at omkring 90 pct. af den samlede satspulje på de 12,6 mia. kr. er faste bevillinger; det kan finansministeren så måske be- eller afkræfte, hvis han kan gøre det sådan på stående fod.

Vi kan også konstatere, at en stor del af de penge er lønkroner. Jeg tør ikke sige, hvor stor en andel det er, det er noget af det, vi må spørge til. Men derfra og så til at slutte, at pengene ikke kommer de udsatte grupper til gavn, er der et stykke. Det tror jeg vi er nødt til at undersøge lidt nærmere, for det er da ikke helt utænkeligt, at nogle af de her embedsmænd udfører et godt stykke arbejde med at hjælpe de udsatte grupper. Så jeg håber, at ordføreren kan fange den skellen.

Men det er rigtigt, at en meget stor del af satspuljen er faste bevillinger, og det er jo kritisabelt, synes jeg. For så er det jo netop, diskussionen burde rejse sig. Den burde rejse sig, hvis det er sådan, at det er faste bevillinger og ikke til nogle konkrete projekter, hvor man siger: Lad os lige prøve noget af og binde nogle penge i halen på dem. Efterhånden som vi ser, hvor mange faste bevillinger der er, er det jo netop, at diskussionen om, at det bør finansieres via finansloven, har langt større aktualitet.

Kl. 17:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 17:43

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen jeg er fuldstændig enig med ordføreren i, at det da er klart, at nogle af de penge, der går ind til Socialministeriet, hvor embedsmændene sidder og administrerer de penge, selvfølgelig også kan bruges til og bliver brugt til at gøre noget for de udsatte grupper. Det er helt klart.

Men jeg synes, at vi da har et projekt med at finde ud af det meget komplekse system, der er i satspuljen, altså det, som, når man spørger ind til det, bliver et overvældende bureaukrati af svar og alle mulige forklaringer og bortforklaringer på, hvor pengene er blevet af.

Så er det bare, jeg spørger: Hvis man nu får udredt det her, med den holdning, som jeg kan mærke der er i regeringen til det her område på udsatteområdet, hvordan tror ordføreren så, at det vil blive forbedret, hvis man, jeg havde nær sagt flyttede administrationen over på den store finanslov? For det har jo noget gøre med holdninger. Det har jo noget at gøre med holdninger til, hvordan de her penge, man sætter af til det her område, skal bruges.

Tror ministeren virkelig – nej, det er ordføreren ikke blevet endnu, men det kan jo være, at det kommer – tror ordføreren virkelig, at det vil blive bedre, hvis det kommer over på den store finanslov og skal vedtages af det flertal, som i øjeblikket ikke er interesseret i det her område?

Kl. 17:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 17:44

Finn Sørensen (EL):

Den sidste bemærkning synes jeg måske var lidt utidig. Nu har min kollega fra Socialistisk Folkeparti jo gjort mig den tjeneste at remse den lange liste op, som ligger i den sociale pakke, som vi lavede ved den sidste finanslov. Og finansministeren har jo også mindet Venstre og de andre borgerlige partier om, at Enhedslisten startede med at fjerne nogle grimme fattigdomsydelser, som Venstre havde indført

sammen med Dansk Folkeparti. Så den sidste bemærkning var måske ikke sådan helt passende, kan man sige. Så den vil jeg ikke skrive under på.

Men jeg vil gerne skrive under på, at alle Folketingets partier og regeringen benytter anledningen – den kedelige anledning der er, fordi det kniber med midlerne i satspuljen – til at få sat en grundig undersøgelse i gang af, hvordan den her satspulje egentlig hænger sammen.

Hvad er det, pengene bliver brugt til? Hvordan fungerer det med de her mange projekter, som nu også er kommet med som faste bevillinger? Hvordan evalueres der på projekterne osv.? Det håber jeg man kan få lov til at blande sig i, selv om man ikke lige er en del af satspuljeforligskredsen. Det har vi i hvert fald tænkt os at gøre.

Vi er nok uenige om finansiering og ting og sager, men jeg tror, at vi alle sammen har en interesse i at få opklaret, hvordan det rent faktisk fungerer.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er stadig væk en på til korte bemærkninger. Hr. John Dyrby Paulsen, værsgo.

Kl. 17:46

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg skal gøre det kort. Jeg skal bare høre ordføreren sådan ganske kort og præcist: Mener ordføreren, at Enhedslisten havde større indflydelse på socialpolitikken, da Venstre sad på statsministerposten, eller nu hvor Socialdemokraterne sidder på statsministerposten?

Kl. 17:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 17:46

Finn Sørensen (EL):

Jamen tak for det stærkt ledende spørgsmål. Men det kan jeg bekræfte. Så har vi ikke sagt noget om størrelsen på den indflydelse, eller hvor tilfredse vi er.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden kort bemærkning.

Kl. 17:46

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg skal bare lige bare for at gøre det fuldstændig klart: Altså det, som jeg hører ordføreren bekræfte, er, at Enhedslisten har større indflydelse under den nuværende regering, end man havde under den tidligere regering, og også, at man forventer, at når Venstre engang om mange år måske kommer til regeringsmagten igen, så vil Enhedslisten få langt mindre indflydelse, end Enhedslisten har nu. Var det ikke sådan, jeg kunne høre ordføreren?

Kl. 17:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 17:47

Finn Sørensen (EL):

Tak for endnu et ledende spørgsmål, som jeg også vil lade mig lede til at besvare med et ja.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så ser jeg ikke flere for korte bemærkninger. Så vi går videre i ordførerrækken, og den næste taler er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 17:47

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. Vi synes, det er fint, at vi får en debat om finansieringen af satspuljen. Den er jo indført, fordi man i 1980'erne anerkendte, at man var nødt til at gøre noget ved, at afstanden mellem at være på arbejdsmarkedet og være uden for arbejdsmarkedet var problematisk. Det, at forskellen var meget lille, hvilket den i øvrigt stadig væk er, medførte altså, at flere mennesker blev fastholdt på overførselsindkomst. Derfor lavede man den her satsregulering, hvor der så overføres nogle penge, som ellers har været brugt på overførselsindkomster, til forskellige sociale projekter.

I Liberal Alliance er vi af den holdning, at overførselsindkomsterne burde inflationsreguleres i al fremtid, sådan at de fulgte lønudviklingen. Det mener vi faktisk vil være ganske ansvarligt, også ud fra et socialt perspektiv. Det bygger vi på, at finansministeren har svaret, at gjorde man det, altså at prisregulerede man overførselsindkomsterne, så ville det medføre, at beskæftigelsen i 2020 blev øget med 9.100 personer og i 2030 med 21.000 personer. Og da vi er af den holdning, at den mest ansvarlige socialpolitik er at få folk i beskæftigelse, så ville det være et rigtig, rigtig godt skridt i den retning.

De færre udgifter, som staten ville få, hvis man gjorde det, mener vi burde gives tilbage til dem, som havde betalt overførselsindkomsterne til at starte med, nemlig dem, som er på arbejdsmarkedet. Det kunne man f.eks. gøre ved at hæve beskæftigelsesfradraget eller sænke bundskatten. Det ville yderligere øge beskæftigelsen, og det er jo værd at bemærke, at beskæftigelsen øges ikke, på grund af at folk med gode indkomster arbejder mere; den øges altså ved, at folk, der er på overførselsindkomst, kommer ind på arbejdsmarkedet. Og det er en ansvarlig socialpolitik.

Dermed ikke sagt, at det ikke er rigtig godt, at der også er en satspulje. Vi kan faktisk godt se en idé, at man flyttede satspuljen over på finansloven. Man kunne f.eks. gøre det, at man sagde, at de der 12 mia. kr., som blev brugt i de gode år, overførte man til finansloven, og så inflationsregulerede man dem og sagde: Det er det beløb, vi har, det er det, vi afsætter til den her pulje. Og så måtte man finde rammerne for det inden for den eksisterende finanslov. Finansieringen kunne f.eks. komme fra – og det ville være ganske muligt – at det, at man inflationsregulerede overførselsindkomsterne og brugte provenuet fra det til yderligere at sænke skatten på arbejde, sådan set gjorde, at der ville komme et merprovenu i statskassen.

Så ville vi få slået en masse fluer med ét smæk. Vi ville få folk ind på arbejdsmarkedet, og det tror jeg sådan set vi bredt anerkender er den bedste socialpolitik overhovedet. Og finansministeren har bekræftet, at en inflationsregulering af overførselsindkomsterne vil øge beskæftigelsen ganske markant. Så kunne vi flytte den her pulje over på finansloven, og så kunne partierne finde ud af, hvad pengene skulle bruges på.

Jeg vil så dog som en sidebemærkning sige, at som ny i Folketinget var den første type forhandling, jeg var med til, de her satspuljeforhandlinger, og de er, må jeg sige, en oplevelse. Altså, når man en gang har oplevet politikere fra hver deres parti og fra samme kreds blive enige om at skulle dele i porten, i forhold til hvad for nogle projekter man skulle sælge til medierne om, at det var det, man selv havde trukket hjem, må man sige, at det godt nok er lidt af et skuespil at overvære.

Men dermed ikke sagt, at der ikke er nogen fornuftige projekter, som bestemt er værd at støtte, og derfor er vi også med i den her forligskreds. Tak.

Kl. 17:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Den næste i ordførerrækken er hr. Mike Legarth, Det Konservative Folkeparti, værsgo

Kl. 17:51

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak for det, fru formand. I Det Konservative Folkeparti synes vi sådan set, at satspuljesystemet fungerer godt nok. Det har virket i lang tid, men alting kan jo trænge til en gennemgang, en evaluering, en modernisering, og i den sammenhæng medvirker vi gerne, og derfor er debatten jo også relevant. Vi vil gerne medvirke til at sikre, at de politiske aftaler, der bliver indgået, rent faktisk så også bliver udmøntet og effektueret på den måde, som det var hensigten i forligskredsen. Vi vil da gerne være med til at se på, om pengene rent faktisk bliver udmøntet, eller som hr. Eyvind Vesselbo siger, gemmes i lommerne på embedsmænd eller måske på nogle konti derovre. Det vil vi gerne være med til at kigge efter og på samme måde kontrollere, om pengene skulle blive brugt til administration i stedet for at gå til de reelle politiske ønsker, der er blevet aftalt.

Men man skal jo se, synes jeg, satspuljen i sammenhæng med den socialpolitik, der i øvrigt bliver ført. De to ting kan ikke adskilles, og derfor synes jeg heller ikke, at man skal gå alt for meget op i, hvor stort et puljebeløb der er, fordi hvis der ikke er mere end de 13 mia. kr., som i forhold til de forventninger, der tidligere har været, jo er lavt, det er jeg enig i, så må finanslovsforhandlingerne på det sociale område jo træde til, og så må man jo øge bevillingerne dér, hvis der mangler nogle penge, fordi vi skal bedømmes på, et flertal skal bedømmes på den samlede indsats på socialområdet og over for de udsatte.

Fra Konservative Folkeparti side er det vigtigt, at vi til enhver tid sørger for at prioritere de allermost udsatte, dem, der er svagest, dem, der har sværest ved at klare dagen, dem, som egentlig gerne vil, men ikke er i stand til det. Dem vil vi gerne hjælpe og medvirke til en fornuftig ordning på det.

Så synes vi i øvrigt også, at nogle af de ting, som satspuljen jo bruges til, er at sætte nogle ting i gang. Det er nogle prøveperioder og test af den ene eller den anden ting, nogle ting vi gerne vil løbe i gang. Når de så bliver permanente, bør de jo løftes ud og blive fast finansieret af finansloven, og der vil jeg gerne imødekomme fru Karin Nødgaard og Dansk Folkeparti. Det synes jeg er den rigtige måde at gøre det på, at når først tingene har vist sin værdi, og at det skal fortsætte i længere tid, så bør det være en fast del af finansloven.

Men samlet set synes vi altså, at den funktion og den metode og den ordning, vi har nu, er tilfredsstillende, og derfor kan vi ikke støtte forslaget til vedtagelse fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt kort bemærkning. Fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:54

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Systemet fungerer godt nok, siger ordføreren, men så siger ordføreren efterfølgende, at satspuljen skal ses sammen med det øvrige socialpolitiske område. Det synes jeg jo ville være rigtig godt, hvis man kunne gøre det. Bekymringen lige nu fra Dansk Folkepartis side er bare, at det faktisk bliver sværere og sværere at tilgodese de her

områder. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om ordføreren ikke vil være indstillet på at indgå i en konstruktiv debat om, hvordan vi fremadrettet kan sikre netop de udsatte grupper, som ordføreren er inde på.

Det andet er, at jeg faktisk sad og fandt noget meget sjovt noget, som hr. Mike Legarths partifælle Henning Dyremose har sagt for flere år siden:

Satspuljen var det sukker, der fik den nye regulering til at glide ned hos os bredt. Indtil da havde det hvert år været et slagsmål, hvor mange penge der skulle afsættes til udsatte grupper, men nu blev der sikkerhed for en automatisk beløbstildeling, sagde han.

Det er jo ikke helt det, der er tilfældet i dag. Nu er der ikke så meget sukker at give ud af, det er lidt mere noget syrligt noget, så der kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre: Kunne det ikke være, at De Konservative skulle ændre lidt opfattelse i forhold til indstillingen til satspuljen?

Kl. 17:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 17:55

Mike Legarth (KF):

Næh, jeg er ked af det, men det er jeg altså ikke enig i. Jeg synes stadig væk, at Henning Dyremoses udsagn holder, for jeg mener jo, at det her er en ekstra pulje, som kommer på den måde, det nu er bestemt, og det er så det, man kan bruge til nogle særlige projekter til at løbe nogle ting i gang, som man synes har størst aktualitet i den forbindelse, man forhandler det. Men det er noget, man skal se ved siden af den faste daglige socialpolitik, og jeg synes, det er vigtigt at gøre det klart, at det her er noget ekstra, noget bonus, noget pulje, som skal bevilges ved siden af. Jeg ved godt, at det er blevet sådan en tendens, at man finansierer nogle permanente ting, som burde gøres under alle omstændigheder, og det mener jeg også er en fejl, for det burde jo flyttes over og være en permanent finansiering på finansloven. Så langt er vi enige. Men jeg synes stadig væk, det er udmærket, at man har det her puljesystem, som man så kan gøre noget ekstraordinært med.

Kl. 17:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 17:56

Karin Nødgaard (DF):

En bonus, en ekstra pulje osv. bliver der sagt, men der er jo en risiko for, at man ikke får en bonus, hvis det ikke går så godt, og det er jo den risiko, vi kan se for tiden. Det kan vi også i forhold til det svar, jeg har fået fra finansministeren på et spørgsmål om, at det altså nu ser ud, som om vi ikke skal forvente, at der bliver tildelt flere midler til satspuljen. Men det vil sige, at De Konservative så bare accepterer, at der ikke kommer flere penge til puljen i de kommende år.

Kl. 17:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 17:56

Mike Legarth (KF):

Ja, det gør vi, og det gør vi ud fra den præmis, at det, der måtte mangle i puljen, så skal finansieres via den egentlige finanslov. Hvis der er nogle ting, som vi som politisk flertal eller det til enhver tid siddende flertal mener skal ydes og gøres for nogle bestemte befolkningsgrupper, der er svage og udsatte og ikke kan tage hånd om sig selv, og pengene ikke er i puljen, skal man selvfølgelig finde dem på

den ordinære finanslov, så det samlede regnestykke passer, der er balance i tingene, og vi får gjort det, vi gerne vil, nemlig sørge for, at der til enhver tid er hænder under dem, som ikke kan klare sig selv, selv om de rigtig gerne vil.

Kl. 17:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste i talerrækken er finansministeren, værsgo.

Kl. 17:57

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak for det og tak for debatten, som jo har været, synes jeg, interessant. Det kan man lægge forskellige ting i. Det har jeg i hvert fald tænkt mig at gøre i det, jeg nu vil sige i det kommende.

Først må man sige, at debatten er interessant, på den måde at den fuldstændig klart afdækker, at der ikke synes at være noget realistisk alternativ i Folketinget til den ordning, vi nu har haft siden 1991, og som efter min bedste vurdering har fungeret ganske udmærket. Skræller man alle de fine hilsner – som jo altid er pakket ind i solid politisk retorik – fra parti til parti af, synes jeg ikke, at der har været enighed om noget som helst andet end det balancerede kompromis, man i sin tid nåede frem til. Det er vel det første og vigtigste i forhold til den debat, vi har haft i dag.

Så vil jeg sige, og det er måske en personlig bemærkning, at jeg synes, der har været en helt usædvanlig travlhed her på talerstolen og fra pladserne, når man har haft ordet, i forhold til at fremstille sig selv som person, sin egen politik og sit eget parti som sådan særlig menneskelig, empatisk og godhjertet. Jeg kan forstå, at en del af optakten til den her forespørgsel har været, at stillerne af forespørgslen har udtalt, at de ville søge efter mit hjerte i forbindelse med debatten. Det sidder jo lige, hvor det skal, altså til venstre for midten, og har en størrelse, der svarer til min almindelige kropsvægt. Jeg har det bare sådan, at det står Folketingets medlemmer fuldstændig frit for at debattere, som de nu ønsker, men det der med at fremstille en selv som mere medmenneskelig, mere empatisk og dybest set et mere sympatisk menneske end ens kolleger her i Folketinget – på baggrund af en politik, der så i øvrigt ikke er voldsomt klar – synes jeg ikke, man løser ret mange konkrete problemer med. Men det er jo fuldstændig op til medlemmerne selv, om det er den måde, de vil gribe debatten an på.

Jeg vil særlig i forhold til forslagsstillerne sige, at det jo er spændende at få en debat om de her spørgsmål. Den tager vi gerne. Jeg har ikke hørt noget som helst konkret bud på, hvordan man vil finansiere det forslag, man selv er fremkommet med. Jeg har heller ikke hørt noget som helst konkret eller nogen ordentlig redegørelse for, hvordan man egentlig får det til at hænge sammen, at man selv er en del af det her satspuljeforlig, og at man ikke har opsagt det før et folketingsvalg, når man samtidig er grundlæggende imod den måde, det finansieres på. Jeg synes, det er svært at få til at hænge sammen.

Jeg vil så sige særskilt til hr. Eyvind Vesselbo, at det dog alligevel var et festfyrværkeri, vi fik i ordførertalen i forhold til ting, jeg slet ikke kan få til at hænge faktuel sammen. Jeg forstår, at en del af problemerne med satspuljen og satsreguleringen og de svageste grupper i Danmark skulle ligge i min manglende politiske erfaring. Det må jeg jo tage med fra en kollega, der har stået bag så massive resultater i sin tid i Folketinget. Jeg forstår også, at der skulle være et problem i den måde, satspuljen administreres på. Det må man jo i givet fald drøfte i kredsen af satspuljepartier. Jeg kender ikke til, at den skulle være væsentlig anderledes i forhold til de 10 år, hvor medlemmets eget parti havde regeringsansvaret. Man fremhævede det, der hedder Barnets Reform. Det er jo en glimrende reform, der er aftalt bredt i Folketinget, og jeg havde lige lejlighed til at blive helt sikker på fakta her, mens jeg sad og lyttede til debatten. Den trådte i kraft den 1. januar 2011. Hvem var det nu, der havde rege-

ringsansvaret på det tidspunkt? Så vidt jeg husker, havde Venstre mulighed for at udøve regeringsansvar med en statsminister, der hed Lars Løkke Rasmussen, og jeg husker ikke hr. Eyvind Vesselbo rejse nogen kritik af Venstres politik i den periode – i hvert fald ikke på det her punkt. Så jeg synes ikke, det hænger meget godt sammen for nu at sige det mildt.

Jeg vil så sige til hr. Finn Sørensen, at det jo er velkendt, at vi er uenige om rigtig mange ting, både mig og hr. Finn Sørensen og Enhedslisten og regeringen, men jeg synes alligevel, at man må medgive hr. Finn Sørensen, at der er en konsistens i den måde, holdningerne lægges frem på, og der er klare svar i forhold til det, man bliver mødt med fra oppositionen. Der er også et klart bidrag til i den debat, vi har haft, at afdække den fuldstændig totale inkonsistens, der er i forsøget på at etablere et eller andet sammenhængende alternativ mellem de borgerlige partier i forhold til det, der foregår i øjeblikket.

Kl. 18:02

I hvert fald for mig er det vel først og fremmest vigtigt med det, som jeg også synes SF's ordfører glimrende bidrager med i debatten, nemlig en opsummering af, hvad der rent faktisk er gennemført inden for socialpolitikken, ikke i medfør af satspuljemidler, men i medfør af finanslovsaftaler. Hvis man går tilbage til hr. Eyvind Vesselbo og den almindelige standard for korrekte oplysninger i den politiske debat, nemlig at der ifølge hr. Eyvind Vesselbo ikke skulle være bevilget så meget som 1 kr. til socialpolitiske formål uden for satspuljen i aftaler mellem Enhedslisten og regeringen siden regeringsskiftet, ja, så gør det også, at enhver jo må vide, at det er forkert. Tallet er de 1,1 mia. kr., SF's ordfører gjorde opmærksom på, og formålene er de formål, man gjorde opmærksom på. Det er i øvrigt glimrende formål, og det er ikke noget, de efter eget udsagn meget empatiske og menneskelige repræsentanter fra oppositionspartierne havde hverken lod eller del i.

Så det er vel situationen med det her område. Det er lige som alle andre store samfundsproblemer selvfølgelig værd at debattere. Det vil udvikle sig fremover, uden tvivl, og derfor er det godt, at debatten rejses. Men en vis rimelighed og redelighed, i forhold til hvordan debatten tages, tror jeg at vi alle sammen er bedst tjent med.

Kl. 18:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er foreløbig to, der er indtegnet til korte bemærkninger. Fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 18:03

Karin Nødgaard (DF):

Tak til finansministeren. Enten har jeg misforstået noget, eller også har finansministeren misforstået noget. Det her drejer sig altså ikke om at komme med, hvem der har det største hjerte. Jeg siger bare, at det er meget vigtigt, at vi, når vi har en debat rettet til finansministeren, så også ved, at det her emne handler om mennesker, om sjæle, det handler om, hvordan vi kan tage vare på de udsatte grupper. Det drejer sig altså ikke om noget med at score på point eller noget som helst andet. Og det er hverken på den måde, som finansministeren nu står og agerer på, eller den måde, finansministeren bruger sin retorik på, eller den måde, hvorpå vi andre bruger vores retorik. Det vil jeg gerne lige slå fast.

Jeg synes, at vi altså nu skal sørge for, at vi husker, hvad hovedoverskriften er for det her. Det er, hvordan vi fremtidssikrer en satspulje. Derfor vil jeg gerne stille ministeren et spørgsmål. Jeg kan se det, når jeg også læser op af det fra den tidligere socialdemokratiske ordfører, altså det, som socialministeren har sagt. Nu har jeg ikke så meget tid, men jeg vil bare sige, at jeg håber, at ministeren kan huske det. Socialministeren er dybt bekymret for fremtiden. Det er noget med, at vi trænger til at få løftet det. Hun håber meget, at man, når hun sidder til finanslovsforhandlingerne sammen med sin partifælle i Finansministeriet, kan få lavet et løft til det her.

Er det ikke noget, som trods alt vækker et eller andet et eller andet sted hos finansministeren?

Kl. 18:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 18:05

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det her med de billige point er fuldstændig Dansk Folkepartis afdeling. Det er ikke mig, der får den her debat til at være, at jeg var på udkig efter andre politikeres hjerte. Det er Dansk Folkepartis ordfører. Man har formentlig selv opsøgt den avis, der skrev artiklen. Det tror jeg helt sikkert.

I forhold til spørgsmålet: Der blev gennemført ganske omfattende socialpolitiske indsatser ved sidste års finanslov med Enhedslisten, uden Dansk Folkeparti. Og hvis debatten i dag har vist noget med al ønskelig tydelighed, er det, at alle de ønsker, Dansk Folkeparti måtte have socialpolitisk, kan man jo da på ingen realistisk måde få gennemført sammen med partiet Venstre, som man ønsker at overlade regeringsmagten til. Så hvis der er noget i alt det der med menneskeligheden og hjertet og den store bekymring osv. osv., så må man jo gå hjem i sin gruppe og få taget en grundlæggende drøftelse om, hvad det er for en regering man støtter; hvad det er for partier, man peger på, og hvem det egentlig er, man samarbejder med. Det er vel det, man kan få med sig hjem fra den her debat, når man repræsenterer Dansk Folkeparti.

Kl. 18:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 18:06

Karin Nødgaard (DF):

Dansk Folkeparti er fuldt ud bevidst om, hvem vi samarbejder med, og hvad vi får igennem. Og vi synes faktisk også, at vi har fået en hel del igennem på det sociale område. Jeg vil så sige, at jeg anerkender, at ministeren ikke helt vil svare på det i forhold til socialministeren og de fremtidige forhandlinger, sådan må det jo være. Det kan være, at det kommer i den næste ombæring.

Men så vil jeg gerne henlede opmærksomheden på det svar, som jeg har fået fra finansministeren i forhold til udviklingen, prognoser, som der så er. Vi ved jo allerede nu, at 2011-2013 er passé, der var ikke nogen tilførelser til puljen. Ministeren antager også, at der frem til 2017 ikke vil være nogen. Er det ikke noget, der kan bekymre en finansminister? Og så snakker vi ikke om hjerte eller noget som helst. Men det var faktisk finansministeren, der selv kom ind på noget omkring, hvordan man skulle agere her i salen.

Kl. 18:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 18:06

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen jeg er rigtig glad for, hvis man faktisk på den måde, ting nu bliver indrømmet på i Folketinget, tager til sig, at det måske ikke har været en super god måde at debattere på. Det er fint nok.

Det er rigtigt, at der ligger nogle tal i et svar fra Finansministeriet. De følger jo af de beregningstekniske skøn, der er for lønudviklingen i de kommende år. Det er beregningsteknik. Vi har en ret sikker idé om, hvad der sker i 2014, altså en teknisk fremskrivning af, hvad der vil ske i de kommende år. Så er det jo heldigvis sådan med satspuljen, at den er akkumuleret til de 12,6 mia. kr., vi har talt om,

og der er et vist tilbageløb til puljen, når nogle af de projekter, man har kørt på forsøgsbasis, løber ud.

Men det er da klart, at i en økonomisk krise under det økonomiske pres, vi er i i øjeblikket, så er alle formål jo under pres i forhold til en økonomisk prioritering, også det socialpolitiske. Der har jeg bare den stille konstatering, at sådan som stillingerne står i dansk politik, så blev der sidste år aftalt sociale indsatser for 1,1 mia. kr. med Enhedslisten uden Dansk Folkeparti. Og spørger man det parti, Dansk Folkeparti ønsker at overlade regeringsansvaret til, så er svaret, at der skal være nulvækst i forhold til alt, hvad vi her taler om.

Kl. 18:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 18:08

Finn Sørensen (EL):

Tak til finansministeren for fremlæggelsen og også tak for, at finansministeren har opdaget, at der er konsistens i Enhedslistens synspunkter. Jeg takker da for komplimenten, hvad det angår.

Jeg er også glad for, at finansministerens hjerte er flyttet ud til venstre for midten. Jeg hørte ellers for ikke så længe siden, at finansministeren gav udtryk for, at han ikke sådan havde ambitioner om at være venstreorienteret, men hvis det er noget, der slår igennem i politikken, er jeg jo rigtig glad for det. Det synes jeg så bare ikke rigtig at det gør i det svar, finansministeren kommer med, for finansministeren siger, at der ikke er noget realistisk alternativ til den måde, tingene kører på i dag, hvad angår satspuljen. Jamen der er da et alternativ; jeg står jo lige her!

Jeg er parat til sammen med finansministeren at gennemføre og realisere finansministerens partis beslutning fra 2008 om, at den her satspuljeregulering skal afskaffes, fordi vi jo dengang var enige om, at det er en uretfærdig og asocial måde at finansiere sociale projekter på. Så jeg må altså dementere, at finansministeren ikke har mulighed for at gennemføre et realistisk alternativ. Nu ved jeg godt, at det vil finansministeren ikke, så jeg skal ikke spinde sådan en længere ende over det, men jeg føler bare lige trang til at gøre det klart, at der er mulighed for et alternativ.

Det, jeg vil spørge om, er: Hvad har finansministeren gjort sig af tanker om, hvordan vi skal finansiere de sociale projekter, der løber ud, og de mange ansøgninger, der helt givet kommer? Nu mener jeg jo ikke, at vi nødvendigvis skal finansiere alle ansøgninger, men erfaringen er jo, at der blandt ansøgningerne er mange til gode sociale formål og projekter. Hvordan skal vi finansiere dem, hvis man ikke længere kan hente penge i satspuljen?

Kl. 18:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 18:10

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror nu aldrig, at jeg har kritiseret Enhedslisten for ikke være konsistent. Sådan på egne præmisser vil jeg egentlig mene, at synspunkterne hænger ganske godt sammen. At jeg så er uenig i de præmisser og dermed også i mange af synspunkterne, har vi jo konstateret ved mange lejligheder. Det er i øvrigt en historie, der ikke bare handler om mig og hr. Finn Sørensen. Den går meget, meget langt tilbage i forhold til min bevægelse og den bevægelse, som hr. Finn Sørensen er en del af.

Et af de punkter, der tit skiller os, er jo netop det der med realisme, for nogle af de forslag, som hr. Finn Sørensen lægger frem, anser vi som socialdemokrater ikke for at være realistiske i en økonomisk sammenhæng og i en lang række andre sammenhænge.

Men når det alt sammen er sagt, er det her med socialpolitikken jo noget af det, vi har evnet at samarbejde om og gøre noget ekstra for, også ud over hvad man har kunne finansiere i medfør af satspuljen. Det gælder jo desværre ikke for det parti, der har rejst dagens forespørgsel.

Kl. 18:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 18:11

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det er ikke, fordi det skal udvikle sig til en større debat så bare en kort kommentar. Jeg oplever jo desværre, at forskellen mellem vores holdninger til tingene aldrig har været større, end de er nu – i hvert fald ikke i min levetid, og det er da trods alt et par år.

Men det, jeg bare vil spørge finansministeren om en gang til, er, om finansministeren har gjort sig nogle tanker om, hvordan vi skal finansiere de gode sociale projekter, der løber ud, og de gode ansøgninger om sociale projekter, der også vil komme fremover, når det nu er sådan, at der ikke er flere penge i den der satspulje. Finansministeren vil sandsynligvis sige, at de skal findes på finansloven, men hvor skal vi skaffe pengene fra med den tilgang om en meget stram finanslov, som vi indtil nu har set regeringen have, og med den tilgang til dem, vi kalder de udsatte grupper i samfundet – mennesker på overførselsindkomster – som jo i finansministerens embedstid allerede for at sige det mildt har fået lov til at betale en hel del?

Kl. 18:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 18:12

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu skal vi jo ikke spille resten af Folketingets tid på en længere historisk gennemgang af forholdet mellem Socialdemokratiet og de partier, der ligger til venstre for Socialdemokratiet, men jeg husker nu en hel del brydninger gennem de sidste 50-100 år. Det må vi jo tage en særskilt drøftelse af en dag og måske helst alene til glæde for resten af medlemmerne af Folketinget.

Så vil jeg sige, at vi har en satspulje. Vi har et akkumuleret beløb på 12,6 mia. kr., og vi har et tilbageløb i satspuljen, som giver mulighed for løbende at finansiere nye tiltag og foretage en socialpolitisk prioritering. Så kommer jo vi til, når det gælder socialpolitikken som alle andre politikker, at prioritere, vi kommer til at diskutere, hvordan vi frigør midler fra noget, som vi mener har virket mindre godt, eller som vi anser for at være mindre vigtigt end andet. Sådan vil det være på ethvert område i en realistisk politisk fremtid.

Det, jeg bare kan sige, er, at den regering, vi har i øjeblikket, jo står for, at der skal være et rum til, at vi bruger flere ressourcer – fra et højt udgangspunkt – på vores fællesskab. Det er ikke tilfældet for de partier, der gerne vil have regeringsmagten i stedet for os.

Kl. 18:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til en kort bemærkning er hr. Eyvind Vesselbo, værsgo.

Kl. 18:13

Eyvind Vesselbo (V):

Tak til finansministeren for svarene. Det kommer ikke bag på mig, at finansministeren følte et vist ubehag ved, at man snakker om meneskelighed og empati og social indignation. Det var netop det, jeg tog udgangspunkt i, da jeg i min ordførertale sagde, at finansministeren skulle høre efter, for det er der sådan set nogle partier der mener at man godt kan tale om. Men jeg forstår, at det er lidt et fyord, og at

det er et spørgsmål om at ville promovere sig selv. Det kunne jo også være, vil jeg sige til finansministeren, at der var nogle, der mente det her og måske ikke synes, at finansministerens tone i debatten er særlig venligtsindet over for de udsatte grupper. Det kunne være, det var det, der er udgangspunktet.

Finansministeren efterlyser også en vis redelighed og nævner »Barnets Reform« som et eksempel og siger, at »Barnets Reform« startede den 1. januar 2011. Kan finansministeren bekræfte, at størstedelen af pengene til »Barnets Reform« er kommet i 2012 og 2013 og skal komme i 2014, 2015 og 2016, og at de nu står som nogle bevillinger, som Socialministeriet allerede har planlagt hvordan man skal disponere over – og det er ikke sådan, at de nødvendigvis kommer ud til de udsatte grupper? Jeg vil bare gerne have, at finansministeren bekræfter det her. Jeg mener, ministeren taler jo under et vist ministeransvar, så lad os nu få det rigtige svar.

Kl. 18:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 18:15

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men jeg følte så afgjort ikke noget ubehag ved hr. Eyvind Vesselbos ordførertale. Faktisk vil jeg sige, at det da var et af de lysere øjeblikke, jeg har haft i løbet af i dag, for jeg synes nok, at det her med at kaste sig op som den mest socialt indignerende politiker her i Folketinget på baggrund af en politik, der peger i retning af nulvækst i alle offentlige udgifter, er så tykt, at det på en eller anden måde er et bidrag til, at jeg da har haft en sjovere dag, end jeg ellers ville have haft.

Men sagen er jo alvorlig nok – sagen er jo alvorlig nok. Og når det gælder »Barnets Reform«, må jeg bare sige, at det er en meget, meget omfattende aftale, som handler om nogle af de allermest udsatte borgere i vores samfund, nemlig børn og unge, der ikke er i en situation, hvor deres forældre kan tage vare på dem i tilstrækkeligt omfang. Den er aftalt af et meget bredt flertal under en Venstreledet regering. Så rejser man det som et problem i debatten. Det synes jeg er mildest talt usammenhængende.

Kl. 18:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren med anden korte bemærkning.

Kl. 18:16

Eyvind Vesselbo (V):

Det er jo netop det, der er pointen her, og det er det, finansministeren ikke forstår: Det er udmøntningen. Altså, det er jo ikke aftalt, at pengene ikke skal ud til de udsatte grupper i det omfang, som det nu var tiltænkt. Det er jo dér, problemet opstår.

Så nævner finansministeren det andet beløb, nemlig 1,1 mio. kr. til en social indsats. Kunne finansministeren lige ganske kort beskrive, hvad de 1,1 mio. kr. er blevet brugt til, og hvordan det har hjulpet de socialt udsatte i det danske samfund?

Kl. 18:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 18:17

Finansministeren (Bjarne Corydon):

[Lydudfald] ... det her med de indsatser, vi har aftalt med Enhedslisten, kan man jo finde meget præcist beskrevet i vores finanslovsaf-tale, og dem kunne hr. Eyvind Vesselbo måske have glimrende gavn af at få læst. De retter sig mod en lang række udsatte grupper, bl.a. socialt udsatte grupper, der ikke selv har ressourcer til at få den til-

strækkelige tandpleje. Der er lavet indsatser i forhold til udsættelse fra almene boliger, som jo har været et stort problem for nogle af de allersvageste grupper i vores samfund. SF's ordfører gennemgik det glimrende i sit indlæg, og det er alt sammen trykt op i det aftalekompleks, der er vedtaget.

Det er ikke 1,1 mio. kr., det er 1,1 mia. kr., kan jeg sige, hvis man skulle have lyst til at interessere sig nærmere for det.

Venstre var ikke i nærheden af de forhandlinger. Det havde på ingen måde Venstres interesse. Jeg forhandlede jo finanslov også med repræsentanter for Venstre, og det blev ikke rejst på noget tidspunkt, at man ønskede at bevilge flere ressourcer til de mennesker, hr. Eyvind Vesselbo så empatisk nu interesserer sig for.

Kl. 18:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Der er ikke flere indtegnet til korte bemærkninger, så jeg vil give ordet til ordføreren for forespørgerne, fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 18:18

(Ordfører for forespørgerne)

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg skal nok gøre det kort her på det fremskredne tidspunkt.

Men jeg vil egentlig sige tak for debatten. Det har været lidt morsomt måske at stå her, i forhold til at vi har været sådan en blandet skare af finansordførere og socialordførere, men måske er det også meget sundt, at vi engang imellem får blandet kortene lidt og mødes på kryds og tværs, også med de forskellige indfaldsvinkler, vi har til det. Der har selvfølgelig været noget, der har været godt og mere kønt at høre på; der har også være noget, der ikke har været så kønt, og jeg tror, at vi alle sammen måske har bidraget til det.

Jeg synes jo, som også finansministeren var inde på her afslutningsvis, at det er vigtigt, socialpolitikken er i fokus. Det bakker jeg fuldt og helt op om, og jeg håber selvfølgelig også, at der kan være det her øgede fokus på området netop i en tid, som er præget af økonomisk smalhals.

Jeg vil gerne sige, at nu havde jeg været socialordfører i 2 år, og jeg har faktisk været ude at besøge en hel del af de projekter, som har fået bevillinger. Og jeg vil gerne slå fast, at de bevillinger, store som små, er med til at gøre en forskel i folks liv og i foreningers liv. Der er utrolig mange frivillige, der er engageret i det. Det er det, der kan øge livskvaliteten hos mange medborgere, og det synes jeg altså vi skal huske på, også fremadrettet.

Jeg håber ikke, at debatten om satspuljens fremtidige finansiering stopper i dag, men at vi, selv om finansministeren tygger lidt på, om der kan findes andre modeller end den, der er i dag, trods alt vil være åbne over for at se på, om der skal ske nogle ændringer fremadrettet, så vi er sikre på, at vi stadig væk har et varmt hjerte i forhold til de udsatte borgere i vores samfund.

Kl. 18:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted torsdag den 2. maj 2013.

Kl. 18:20

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på torsdag, den 2. maj 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 18:20).
